

မေတ္တာရင် (ရွှေပြည်သာ)

စာရိတ္တသတ္တိ (မောင့်မှ...ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့်)

BURMESE CLASSIC

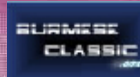
ပန်းချီ
ကောင်ကြမ်းပြာ
အတ်ညွန့်
ဌေးမိုး

မေတ္တာပျဉ် (ရွှေပြည်သာ)

လုံးစုံများစွာသတ္တဝါ - ချမ်းသာကိုယ်စိတ်ဖြူပါစေ

သို့

မှ

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်ငွေ(နဂါးပျံ-လစဉ်)မြို့(၀၁၁၉၉)
အမှတ်(၂၁၉)၊ ၂-လမ်းပန်းဆုံတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးဇော်အောင်(ရတနာဆွေ-ပုံနှိပ်တိုက်)
(မြ-၀၉၁၀၆) အမှတ်(၂၉၃-၀၇) လမ်း-၄၀၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးမျိုးညွန့်(စာပေလောကပုံနှိပ်တိုက်)
(မြ-၀၀၄၃၀) အမှတ်(၁၇၃) ၃၃-လမ်း
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ်-

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(ပထမအကြိမ်)
အုပ်ရေ(၁၀၀၀) တန်ဖိုး- ၂၅၀၀ကျပ်

ဖတ်ညွှန်း

ပြည်မိုး

မျက်နှာဖုံးကွန်ပျူတာဂရပ်ဖစ်

သိန်းရွှေကြည်

အတွင်းကွန်ပျူတာဂရပ်ဖစ်

ပိုင်းမော်

အတွင်းဖန်းချို(ခဲ)

ဦးမင်းဦး

အတွင်းဖန်းချို(ဖုတ်)

ဝင်းနိုင်ဦး

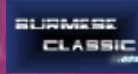
အတွင်းစာလုံး

စန်းမြင့်

စိစဉ်ထုတ်ဝေနှင့်ဖြန့်ချိရေး

အထီး(နဂါးပျံစာပေ)

ပုန်း-၀၉-၄၃၀၆၉၉၃၂

အတွင်း-GTP
EAGLE

စာအုပ်ချုပ်

ဇော်ဝင်း(သတိပဋ္ဌာန်)

ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် သူ့ဆိုးမရှိသော
နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ရှိပါ့မူ့ သည်
ထိုနိုင်ငံ သည် ဖြန့်အားနိုင်ငံ
ဖြစ်ပါသည် ဟုဆိုလျှင်
ယခုခေတ်လူငယ်တော်တော်
များက ဣန္ဒိယကို ကိုယ်
ငါးချစ် ကိုယ်ချစ်သူ ကိုယ်စား
ကိုယ်ထက် သာ လိပ်လိပ်လျှာ ဟု
ဆိုကြပေ လိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုစကားကို ပြောသူ
သည် ဖြန့်အားလူမျိုး မဟုတ်ဘဲ
ဘာသာခြား လူမျိုးခြား
နိုင်ငံခြားသား တစ် ယောက်ဖြစ်
သည်ဟု သိရလျှင်ကား
ချားရွာ ဝံ့ကြုံ ကြုံပေ လိမ့်
မည်။

BURMESE CLASSIC

ကမ္ဘာပေါ် တွင် သူ့ဆိုး မရှိ သော
တစ်ခုတည်း သော နိုင်ငံ ကား
ဖြန့်အားနိုင်ငံ သာ ဖြစ်သည်ဟု ဤ
ရဲရဲ ဝံ ဝံ ပြောခဲ့ သူမှာ
ဒီကိစ္စ ယခင် ဝံ သား ဟိန္ဒူ ဘာသာဝင်
ဘာဆေး ဘလားရို ဟိ ဖြစ်
ပါသည်။

သူသည် (၁၈၉၅) ခုနှစ်တွင် မွေးဖွား၍ (၁၉၂၂)
ခုနှစ်တွင် ဣန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။

ဒီကိစ္စ ယခင် ဝံ ဒီဘက်ပေါ် ဖြစ်နေလျှင် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိပဿနာတရားများကို ကမ္ဘာသို့ ဖြန့်ဝေပျက်
ရှိသော ဂုဏ်ထူး ဦးတော်တော်ကား ဝံ သား တော်သူဟု ဖြစ်သည်။

ဟာရောင်း၊ ဟာယကုန်သည်
ဟာယကုန်၊ ကမ္ဘာ့ဟာနဲ့ခြေဆန့်၊
မီးဖူး၊ ဆော ဘာဆောင်လာလိမ့်
သည်... သူ ဟာဖြတ်ခိုးသူ၊
ဖြစ်သောမိန့်လေး၊ ရတနာယု
နေပြည် တောင်တန်း ဟာခြေချ
နေထိုင် မီးဖူး၊ သည်

ထိုအချိန်က ဟာထက် ဖြန့်မာဖြည်
သည် ဖြန့်မာဘုရင်၏ လက်ထဲမှာ
သာရှိသောကြောင့်၊ သူ၏ လှူလှော်
ဆုံးသည်မှာ ချိန်၊ လား၊ တူ၊ မေး၊
လောက်တောက် ဖြန့်မာတိုင်း၊
တစ်တစ်သတ္တိ ဟာဖြည်၊ ပြန်နေချိန်
ဖြစ်ပါ၏။

ဘာဆောင်လာလိမ့် သည် ကုန်သည်
ကြီး၊ တစ်ဦး ဖြစ်ရာ... ဟာထက်
ဖြန့်မာဖြည်... မြို့ကြီးဟာယ၊
တန်း သွားလာရောင်း၊ ဝယ်ရသည်။

ဟာရောင်း၊ ဟာယ လုပ်ကြံသော
လူသည်၊ ပစ္စယများ တင်ရန်
ဖြန့်၊ ငါး၊ ကောင် ခြင်္သေ့၊ ဖြန့်မာ
ဖြန့်မာ၊ သမား၊ ငါး၊ လောက် ကိုလည်း
တစ်ခါတည်း ဟာသွား ဟာဖြန့်
ငှားလာခဲ့ရသည်။

ဒါရော့: ဒါဝယ် ပစ္စည်းများ သောကြောင့်၊
ရက်ကြာလာသည်နှင့်၊ ဝါဒ္ဓါ ဘုရားဆီ
လာလ် ဂျီဝါ ဖိုက်ဆံ ထည့် သည့် ဝိပိတ်ကြီး၊
ငှာလည်း ငွေဝိန်း၊ များ ဖြစ်၊ ပြည် ပြည်
လာဆဲ သည်။

ဒါး... ခေါက်ထပ်
ဖြည့်ဖြည့်၊ ငါးရက်ခါးသွား
ဖြိုရင် သည် တစ်ခေါက်
ဒါရော့: ဒါဝယ် ကိစ္စ
ဖြိုးဖြိုး...

ဘာလိုလိုနဲ့
ဝိပိတ်ဖြန် ရမယ်ရက်တောင်
နီးလာဖြိုမဲ

ဝိပိတ်ဖြန် ရမယ်၊ ဒါရော့ ကိုတော့: မိ
တော့၊ သျှောင်:သာ သွား:ခါ၊ သည်။
ဒါချိန် ကနေလစ်ဖြူနေပြီ။

ဟေ့... ဖာရော့က
ဖြိုနေရတဲ၊ ရေပုံမှာ
တစ်ည ဝိပိတ်ဖြ
မယ်ဟေ့။

ပိုဆော်ကရေပဲ များ ဖြား...
ဗဟို ဝိဟိဗ်ညှို့ နေခင်း၊ သည်
များ ဝိဟိဗ်က လမ်းဆုံ လမ်းခွဲ
နဲ့ဆောက်ထားလေ့ ရှိကြပြန်

ကား၊ ဤရထား များ မပေါ် ဆေးသောခေတ်မို့၊
သည့်လို ရေပဲ များ က ခင်း၊ သည် များ ဝိဟိဗ်က
အလွန်ပင် အဖိုးတန် လှပါ အံ့။

ချက်ဖြုတ် စားသောက်ပြီး ဖျော်လာသဖြင့် ထို
ရေပဲမှာပင် ဝိဟိဗ် လိုက် ကြသည်။ ဘာဆောင်လာလဲကို
ကတော့ ဝိဟိဗ် အကြီး ဆုံး ဖြစ်သော သူ့ ငွေ
ဝိဟိဗ် ဝိဟိဗ်ကြီးကို ခေါင်း အုံး၍ ဝိဟိဗ်သည်။

သတိပဋိပတ်
ဝိဟိဗ်ကြီးဟေ့ မနက်ကျ
စောစော ခင်း၊ ဆက်
ကြမယ်....

ခေ့ကစော စောရောက်စော
ဟိခါ... ဇွန်ဇွန် ထက်ထက်ဖြင့်
ဆင်ကာ... ရွာခရီး ကို
ဆက်ခါ ကြ သည်။

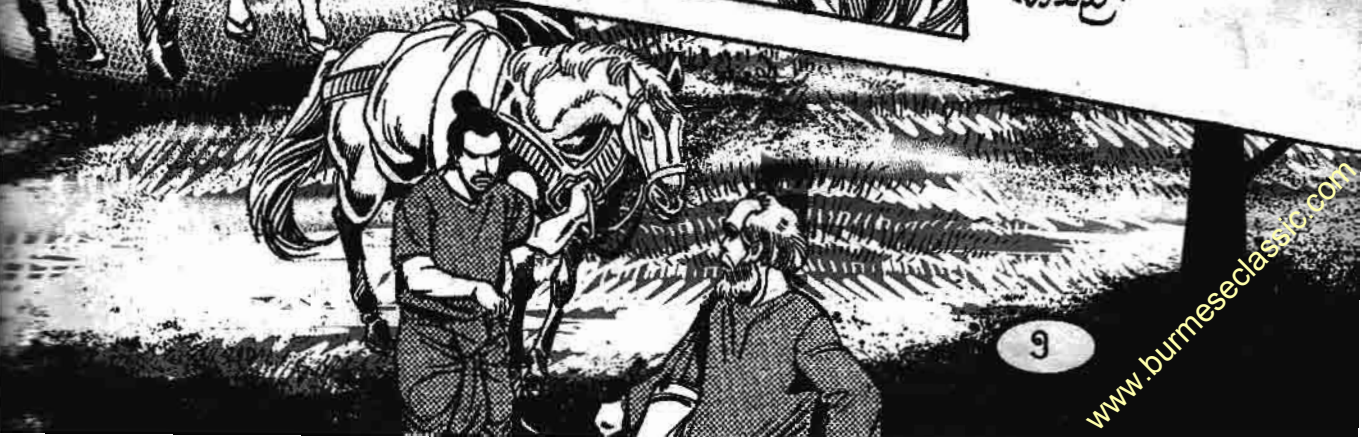

ခြောက်နာရီ ခန့် ခရီးပေါက်ဖြိုး
ချီဖြင့် ခေါင်းဘုံး ဒီဂရီခါ သော
နေ ဝိတ်ကြီး ဝါမလာဖွန်း
ဘဆော်လားရ ဝါ သိသွား
သည်

ဟာ...
ဝါ... ဇွန်ဇွန်
ကျန်ခါဖြင့်

ဖြိုးထန်သော စိုးရိမ်
သောကစိတ်ကြောင့်
ဒုလုံးဖြာ ကဒိတ်ဒိတ်
ခုန်လာဖြိုး ဟာစော
ဆိုသလိုဖြစ်
လာသည်။

ဒေါ်အေးလုံးက
ရယ်တယ်။

ဒေါ်အေးလုံးက: ဒေါ်အေးလုံး: ရယ်လို့ကပြော
သလိုပဲ ယခုကပြောလို့လား။

ဘာများ
ဖြစ်လို့ ပါလိမ့်။

ရွာနဲ့တော့တွေ ဝိစိတ်ကြီး
ညက ဝိစိတ်ကဲ့. ဇရပ်ပေါ်မှာ
ကျန်ခဲ့တာ ဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်ဖြစ်
ရမယ်...
လုပ်ကြလားနီး

သူ့စကားကြောင့် မြင်းစီးသမား ငါးယောက်မှာ မည်သူ့မှာ အဲဒါ့အားလုံးကို ဟန် မြင်ကြပါ။
သူ့အားယူပေးမည်. အဲဒါ့အားလုံးကို မမြင်ကြပါ။

က... ဖြစ်ဖြစ်
သူ့အားယူဖို့ ဖြစ်ကြလေ...
ဘာလို့ ဘေးတိဘေးတော်
ဖြစ်နေကြတာလည်း

မိတ်ဆွေကြီး
ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့. ကိုယ်
ခင်ဦး ကိုသာ ဆက်သွားပါ အဖြင့်
ကျွန်ုပ် တွေ ဝိစိတ်ကို ယူပါ
ဘယ်သူ့မှာ မယူပါဘူး

ဘယ်လို..

ထိုစကားကြောင့် သူ
တို့ကြီး ဒါကုယ် တံ၊ ဩဂ
သလို ယေ့ဒိုင်း စောင့်
လည်း ဖြစ်ရသည်။

လူ့ချစ်ဘာလူ့မိရင်
သူ ကြွယ် ဘောင် မီး စာတိုကြ
တာပဲ... ဒီလို ရွှေမိန်း ဒီတိုက်
ကြီးကို တွေ့ရင် ဘယ်သူက
မယူဘဲနေမှာလဲ

ပြီးစော၊
နေရာကလည်း... လူတကာ
ထဲထွက်နေတဲ၊ မေ့
ပေါ်မှာ....

ဟူး... သွားပါပြီ...
ငါ့ထိုက် ထွက်လာတာ...
ခြောက် နှစ်၊ ရေကူးကောင်း
လောက် ပြန်ပြန်
ဆိုစော။

ဒီသူ့လောက်ဆို
တစ်ယောက်ယောက် ယူသွား
ပြီပေါ့၊ ငါ့သွားနေလည်း လင်ပန်း
တာဝံ ဒီအဖတ်တင်
မှာပါလေ...

စိတ်ပျက် လက်ပျက် နှိုင်း ပင် သွား
ရမည်၊ သရိုးကို... ဘာဆောင်လာလို့
ဆက်ခံ၊ ရတော၊ သည်။

www.burmeseclassic.com

ငါးရက်ခန့် ပြုစု ဖြန့်လာကြ သော ဝါဒီ ဘုရားဆရာတော်
ဂျီ ထားခါ သော ငွေဒင်္ဂါး ဒိန်းကြီး ကို ခေါင်း ဝှံး
စဉ်က ဝါဒီငါး လက်ရာမပျက် ဖြန့်တွေ့ ဆွားခဲ သည်။

ဟာ... သို့မဟုတ်
ငါ့ငွေကို... ဒီအတိုင်း
ငါ့ဘေးတယ်

ငွေဒင်္ဂါးကိုဖြင့်၍ ဒိန်းများကို
ရေတွက် ကြည့် သော ဝါဒီ
တွင်လည်း တစ်ပြား တစ်ချပ်
မှ မလျော့ ဆည်ကို ဝံ့ဖြူ
စရာတွေ လိုက်ရအောင်

ထိုဝါဒီကြီးကို ဘုရားဆရာတော် ဂျီ
သူ့မြေး ငိုဒင်္ဂါးက ဝါး ဖြူဆို
ဖြင့်၍ ခြော့ပြုခံပါ၏။

ငါ့မြေးရေ
ဝါဒီကို ဒီဖြန့်မာပြုစုမှာ
နေခွင့်ရတာ သိပ်ကံကောင်းတယ်
ဘာဖြစ် လို့လဲဆို
တော့။

တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ
သူဆို မရှိတာ နိုင်ငံ ဆိုလို့ ငါ
ဖြန့် မာခွင့် တစ်ခွင့် ဝဲ ဂိုတယ်
ဝါဒီက... ကိုယ်တွေ့ပုံ
ငါ့မြေးရေ....

ဘဝဆယ်လောက်ကို က သူ ရှေး ကို
ဤမျှ ဆက်၍ ဖြော့ ဖြော့ စေး သည်

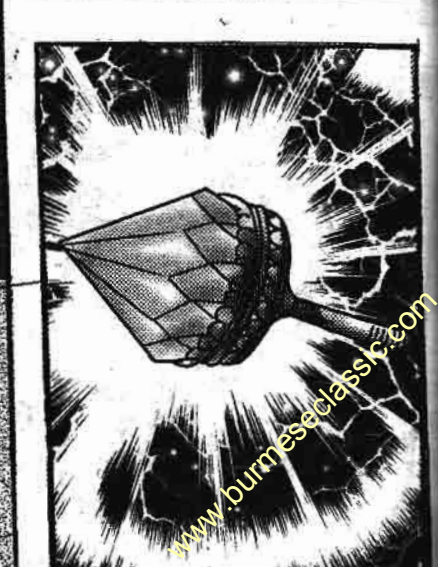
အားကိုး ကိုယ်တွေ့
ခေါက်တစ်ခု ဖြော့ဖြည့် မယ်
တစ်ခါက မိမိလေး ရတနာပုံ ရှေး ချို
တော်ကြီး ၊ လမ်း ဝါလယ်မှာ အမျိုး
သမီး ကြီး တစ်ယောက် အမျိုးတန်
စိန် ခိုးကပ်တစ်ခက် ဖြတ်ကျ
သွားခဲ့တယ်....

ရှေး တန်း ကြီး ဝါလယ်တည် တည် မှာ
ဆိုတော့ ဥဒယျိ သွား လာနေ ကြတော်
ရှေးဝယ်တွေ့တာ တစ်ယောက်
မဟုတ် တစ်ယောက်တော့ တွေ့မှာပဲ

ဟဲ့... ဟိုမှာ
ဒါ... မိမိက ဖြော့ လာရင်
တွေ့သွားမှာပါ လေ....

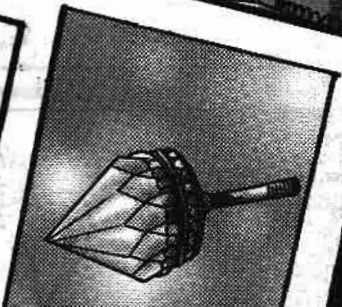
ဘိုဘက် ဘိုဘက် ကစား၊ သည်
တွေကလည်း ကစ်ချိန် မဟုတ်
ကစ်ချိန် ဘော၊ ဖြစ်ကြမှာပဲ။

ဒါပေမယ့်... ကစ်သောက်ဖြ
ကောက်မယျ ကြာဘူး၊
ဘယ်လောက် အံ့၊ ဖြစ်
ကောင်းလဲ ဒါလွယ် တာ
တွေ့ရတဲ၊ ဒါဖိုကန် ပစ္စည်း
ကိုကောင်း....

ဘယ်သူ့လား
ပါလိမ့်၊ ချစ်ကံထိလည်း
ဖြိုလာဖို့၊ မှာသေး
ပါလား

ကောက်မယျတဲ၊ ဖြစ်တာ
လျှောက်၊ တွေဟာ သူတစ်ပါး
အိမ်ကပစ္စည်း၊ မသိဘဲကိုင်
ယူဖို့ ဆိုတာ ကတော့၊
ပိုဖြို၊ စားတာပေါ့။

မိုးချုပ်လို့၊ ဈေးချိုတာ
ကြို၊ သာပိတ်သွားတယ်
စိန် ဘူးကပ်ကြီး ကတော့
လမ်းပေါ်မှာ
ဒီ ဒါတိုင်း ပဲ။

အောက်ကမ်းရဲ့ မနက်...
ဆွေးနွေးတာကြီး...
ဖွင့်ခါနီး ဘာချိန်မှာ...

သန့်ရှင်းရေး အလုပ်အကိုင် လေးတွေက...
တံမြက်စည်း ကိုယ်စီ ကိုင်ပြီး
ပျံဖြူ ကျွမ်းကျင်စွာလုပ်

ဒီ ဘာချိန်မှာ အလုပ်
သမလေးတစ်ယောက်က
အဲဒီ စိန်ခွား ကပ်ကြိုးကို
တွေ့သွားတယ်

ဒီလောက်...

ဥစ္စာနဲ့ ဆင်းရဲပေမယ့် စာရိတ္တ
မဆင်းရဲဘဲ လူတွေအားတွေ ချစ်ရင်
ဖြိုခွာ ဖြည့်လာရ ဝါလို့ ဝဲ
ပြောရတာ မှာပဲ မြေးလေးတွေ
တာပူဖြစ်လို့လဲ ဆိုတာ ဆင်းရဲ
ရှာတာ သန့်ရှင်းရေး အလုပ်အကိုင်
လေးဟာ... စိန်ခွား ကပ်ကြိုးကို
တွေ့တာ အဲဒါ ကောက်တာ ကိုင်
လျက်သေးတယ်။

ဒီပေမယ်... ယျာ... မဟုတ်
ဟိဒါး... စိန်နားကပ်တစ်ဖက်
က... မုံတွေ... ဝါဒီကံတွေ
ဗွဲ... အတွက်ပါ...

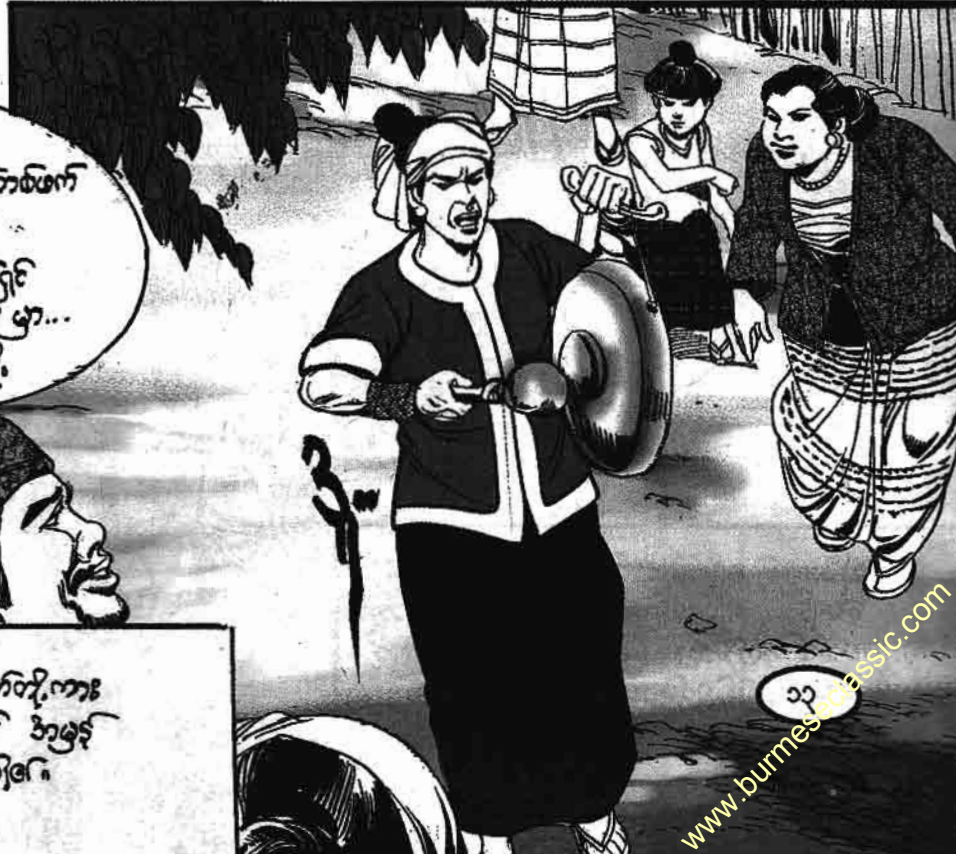

လွဲကျင်းဖြိုးတ... အင်္ဂါ
တွေ့တဲ့နေရာမှာပဲ
အိတ် အကျ ဖြန့်ထား
လျက်တယ်....

အ... ပိုင်း
ဖြန့်လာတာ ဖြိုး... ဖြန့်ဖြန့်
တွေ့သွားပါစေ...

ဒီပေမယ်... အိန်နားကပ်လို့... ဘယ်သူမှ ရောက်မလာတာကြောင့်... ဈေးရုံ
တာဝန်ခံ ကိုယ်တိုင်က... ဖြိုထဲမှာ ခောင်းထုပြီး ပိုင်းရင်ကို
ဖြန့်ရာပေးလျက်ရတယ်။

ဈေးချိုတော်လည်းမ
ကြီးလှီက... စိန်နားကပ်တစ်ဖက်
ကောက်ရထားပါတယ်
ပျောက်သွားတဲ့... ပိုင်းရင်
ဈေးရုံတာဝန်ခံ ရုံးခန်းမှာ...
ဖြန့်လာသူပါဗျာ...

ဤ အဖြစ် အပျက်တို့ကား
ဖြန့်မဲ့ကြွေပေါ်တွင် အမြန်
စာကယ်ပစ်လို သုံးပါရ။

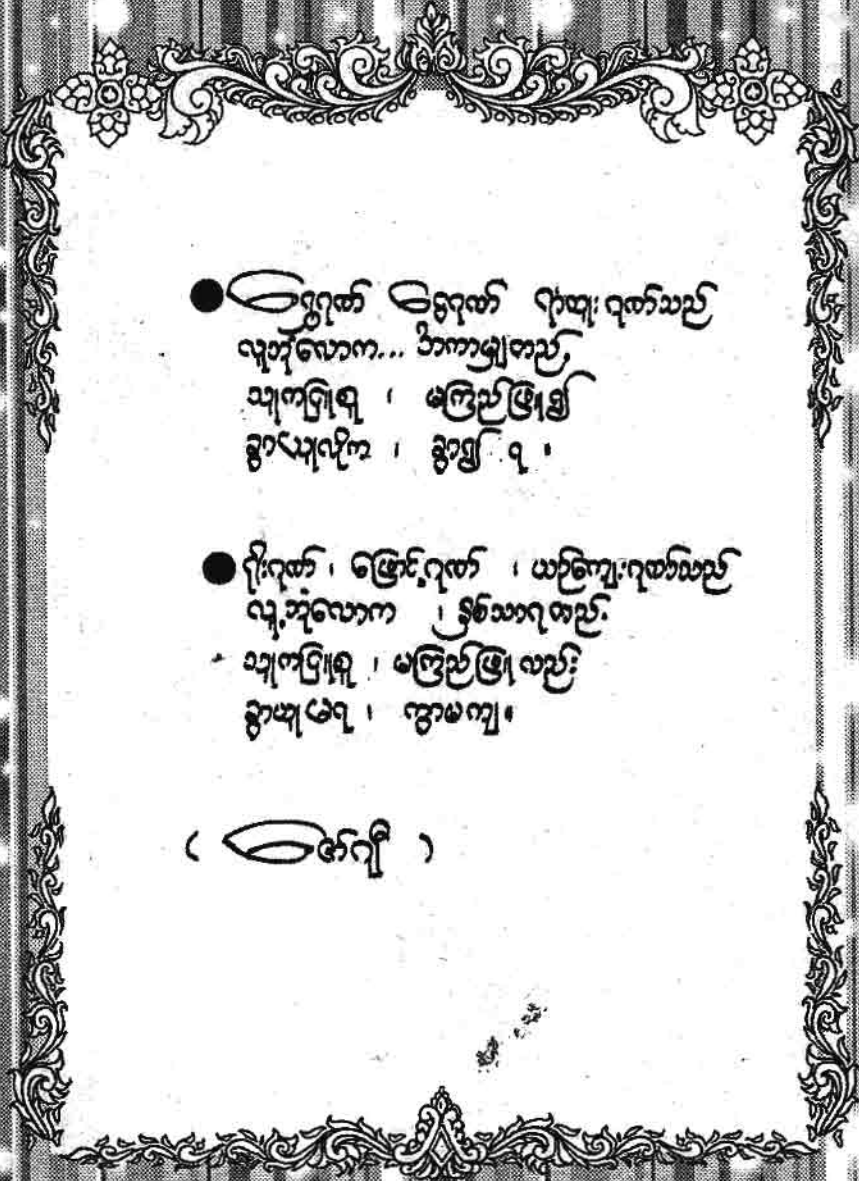
ထိုကဲ့သို့ စာရိတ္တ ခိုင်မာခဲ့သည်။
ဖြန့်မာတို့၏ ချစ်စရာကောင်းသောစလေ၊
စရိုက်များ ကား နယ်ပွဲ၊ များ ဝင်လာသော
ဒါခါမှ စ၍

၎င်းတို့နှင့် ဝိသုဒ္ဓိ ဝင်
လာသော နိုင်ငံခြားသား
မျိုးစုံ၏ ဝိသုဒ္ဓိစရိုက်
ဆိုးများပါ ရောပါလာပြီး
သကာလ

ယခု ဒါခါမှာတော့ ထိုဒါခါတိုက်
ဒါခေတ္တ ဆိုးကြီး၏ ဒါခါပဲ တွေက
တွင် ဖြောင့်လျှင် ဖြန့်မာတို့ သည်
မချီးတတ်၊ မဖွတ်တတ်၊ မလိပ်တတ်ပါ

ထိုဒါခါတွင် စရိုက်ကောင်းများဖြန့် ရှင်သန် လာ
စေရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိတတ် မဖွတ်တတ်
မလိပ်တတ်သော ဖြန့်မာများ ဒါခါကြောင်းကို
တကယ် ဖြစ်ရပ်များ နှင့် ဝိသုဒ္ဓိ နိမိတ်
ပျက်စီး ကြပါ စေတော့

- ဇွန်လ ဇွန်လ ရာထူးရက်သည်
လှဆုံလောက... ဘာသာမျှတည်
သျှကပြုရ။ မကြည်ဖြူခြ်
ခွာယုလျှင်။ ခွာမျှင်။

- ရိုးရက်။ ဖြောင့်ရက်။ ယဉ်ကျေးရက်သည်
လှဆုံလောက။ နှစ်သာရတည်။
- သျှကပြုရ။ မကြည်ဖြူလည်း
ခွာယုမေ့။ ခွာမကျ။

(ဝေဂျီ)

မီးပေး မီးပေး

ကျွန်ုပ်တို့ လောင်လောင်
ပေါ်ထွက်လာတယ်။ အိမ်
တွေ ခြောက်၊ ကျွန်ုပ်တို့
ပျက်စီးခြင်းများဖြင့်
ဂုဏ်တရားကို ထောင်လိုက်
လိုက်တယ်...

ဟ
အားပါပြီ

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓမ္မာရုံကို လုံးလုံး
မထင်မြင်ထားဘဲ၊ အာဇာနည် ဖြစ်ကွင်း တစ်ခု ဖြစ်
ပါပြီ။ ဟု။ ရိုက်ခတ်၊ ခါနီး၊ စပါးခင်း၊ ဓမ္မာရုံ
မီးတောက်မီး၊ လျှံစေ့က ဝါးဖြူ နေလိုက်တာ
ဖြင့် လိုက်တယ်။ ဖြစ်ခြင်း... "

မြို့စောင့်ရာပေးင်, ဆိုတဲ့ စကား
ဒါတို့ကို တောင်လေကခပ်ကြွမ်း
ကြမ်း ဝှိုက်လှိုက်တော့ စပါး
တစ်ခဲကကို မြို့စောင့် လှိုက်တော့...
သုံးမိနစ်တောင် မကြာဘူး

သွားပါပြီကွာ...
သွားပါပြီ...

ကျွန်လည်း ဘာတတ်နိုင်
မှကလဲ လယ်ကန်သင်း
တော့က... ရေကို
ခပ်ဖြို

လက်ထုမ်း မိသလောက်
နေရာကို ထွမ်းပက်
ပေးရုံပဲ ပြန်တော့ထယ်

အင်း၊ အင်း၊ လယ်တဲက လုပ်ဖောက်အိုင်
ဖက်တွေရော နှိုးစပ်ရာရောက် လျော့ပေါ့
အဖြေ၊ အဖြေ၊ ရောက်လာကြပါတယ်

လူ
ဘယ်လိုများဖြစ်
ရတာပဲ ကွာ...

လုပ်ကြပါဦး
ခိုင်းလူလောက်
ငြိမ်းကြပါဦး

ဒါပေမယ့် ကွင်းထိ၊ ထိ၊ ထဲက
အိုတောက်တွေကို သူတို့
ဘယ်လိုဖြစ်၊ သတ်ခိုင်း မှာလဲ
လှမ်းကြည့်၊ နေရုံပဲ ဂြိုဟော
တာပေါ့။"

လယ် ငါး၊ မလောက် လောက်ဖြိုးစမ်း
အဲဒါဆိုမှာ...ပဲ ဘိုက်နေတဲ့ လေဟာ...
ချက်ချင်း ရပ်သွားတယ်

လေတိုက်ရပ်တာနဲ့ မီးလောင်လည်း ရပ်သွား
ခဲ့တာပေါ့ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရင် ထဲမှာတော့
စိတ် အဲဒါပေါ့ တွေက... သက်လောက် နေတုန်းပါ။

မိုးလောင်ဖြင့်ကို တွေ့တွေ့ကြီး
ကြည့်နေမိလဲ၊ ကျုပ်ကို သူတို့
ကတော့၊ ဒါကလေး ကြည့်ရဲ့

ဗုဒ္ဓကာသာဝင်
တွေပဲကွာ... သူကလေး ဒါဆုံး
ဒါဆုံးပဲ ဝိတ်ကို ဖြောင့်ပါ...
ပစ္စည်း သင်္ခါရ
လူသင်္ခါရ ပေါ့ကွာ...

သူတို့ရဲ့ စကားကို.. ကျုပ်ဘာမှ ဖြန်မပြောမိဘူး၊ ကာကယ်တော့၊ ဒီလယ်တွေဟာ
ကျုပ် လယ်တွေမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ကလယ်ပိုင် ယာပိုင် မရှိလဲ၊ သင်းရဲစား ။

ဒါ... ကျုပ်တို့ လူနဲ့ခန့်ရို ' ငွေက
ကိုသန့် လွှင့်ရဲ့ လယ်တွေ... ကျုပ်က
သူ့ ယယ့်မှာနဲ့ နေ့စား လစားနဲ့
လုပ်ရတာ ထူပါ...

ကိုသန့် လွှင့်
လာရင်... ငါတော့
လက်ဝဲကစက်စက် ဟိုဖြောင့်
ရတော့မယ်....

ဒါ ဒါဆုံးမသင်နိုင်
ဒီ ဒါမှန်း ထောင်ထောင်
ကျွန်တော်

ကိုသန်းလွင်ဟာ... လယ်ပိုင်ရှင်ဆိုတာ နာမည်ထက်
လယ်သမားလို့ ပြောရင် ပိုမိုလိမ်မယ်
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိုသန်းလွင်ဟာ
ဘာလုပ်သလဲ... နဲ့... လေး... ဝေဟက်လောက်ကုန်ပြီး
လယ်စိုက်ကြိုက်ဆယ်ကျော်ကိုလယ်သမား
ချိုင့်ဘာထိ ကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခံပြီး လုပ်တတ်တဲ့လူ

ဒါကြောင့် သာမန်
လယ်သမားလေးဘဝ
ကနေ လယ်စိုက်
များစွာပိုင်တဲ့လယ်
ပိုင်ရှင်ကြီးဖြစ်
လာတာပေါ့။

သူ့နာမည်က... သန်းလွင်
ကျွန်နာမည်က သန်းလွင်
နာမည်ချင်းဆင်ပေမယ့်
ဘဝချင်းက...
တစ်ခြားစီ...

နိဂိုကမူ ဆင်းရဲ
လွန်းလို့ မျက်နှာလှည့်တော့အထိ
ခုတစ်ခါ... မှီလောင်းချိန်
ထောင်ကျရဦးမယ်ဆိုရင်တော့
ငါ့ဘဝက... ရှာဆက်ကောင်းစရာလမ်း
မဖြင့်တော့ပါဘူး။

ခဏခဏ ခဏ ဂျော့နိုးလွန်း ကျောက်လာတယ် တင်းအာနီ ရဲ့ ခုခံတာ၊ မျက်နှာကြီးနိုးနိုး၊ လက်ညှိုး၊
ငေါက်ငေါက်ထိုးဖြိုး၊ ဆိုလိုက် ဖြောင့်လိုက် မယ်လျှို့ဝင်းတာ... အထင်က... အခုခဏာ၊ ပါစင်အင် အာင်
ဒွါးဖြူ လေး... ခြည်း၊ စမ်းပိုင်း... သူ့မျက်နှာမှာ...

စိတ်မကောင်းဖြစ်တာ၊ အဲဒါဟာ
လေးတစ်ခုကိုသာ မထင်မရှားတွေ့
ရတယ်... ဒေါသအင်အင် အထောက်
တစ်ခုမှ မတွေ့ရဘူး!

ကစားပြီးပါလေ...
ဂျော့နိုးလွန်း ရယ်...

ငါ့လယ်တွေကုန်ပြီးပါပြီ ဆိုတာ၊
အဲဒါတွေနဲ့ ငါ့လောကီဖြစ်ကို
အာင် ခြည်း၊ မယ် ကင်တာတာ
မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျွန်
တစ်ကိုယ်လုံး ကိုယ့်ဆရာ
ကြည်း ဖြိုး မေးလိုက်တယ်။

ဘယ်လိုလဲ
ကိုယ့်ဆရာနဲ့ ဆင်တူတော့
အဲဒါက ရုက္ခာသေး
လား

ကျွန်တော့
ဘာကိုလုပ်ဖို့ မရ
ပါဘူးနော်...

ဒီလေမယ်
ဆဲးဗျားရဲ့ လယ်ငါး ဧက
လောက်တော့၊ ပျက်စီး သွားရ
ဖြစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆီလို့ ဖြစ်ရ
တဲ၊ ဒီအဖြစ် ဟိ...

ကျွန်ုပ်တို့
လေ့လာပို့နဲ့၊ လောင်သာ
တစ်ခါတည်း ချုပ်ကိုင်ပါ... ကျွန်
တို့ ဖျော်စရာနေ့မှ
မရှိဘဲ...

တော်ပါ... ဒီလောက်လေး
ကိုဆန်း လွှဲရာ... ဒီလောက်လေး
ဖြစ်တာနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ မသွား
ပါဘူး ဒီ ဒီကွက် ဆဲဗျား စိတ်
မကောင်း ဖြစ်ပေါ်နဲ့ ဒီဒုံးနေ့ပါဦး
ဘယ်လိုကနေစပြီး လောင်
သွားတာလဲ

လယ်ကန် သစ်ထဲက
ငါးဂလတန်၊ မီးကင်ပြီး
ထမင်း နဲ့ စား လိုက်ဖို့တာ ဒါဒါ
ဖိုတာ တဲ့မို့ ဟို ဆေးရွာ
ဖွဲ့မင်းပဲ ဒီကပ်ပျော်
သွားမိတယ်ဗျာ

လေ့ပြင်းတိုက်
တော့ မီးကြွင်း မီးကျန်က
တစ်ဆင့် လောင်
သွားတာပဲ ခြေမှာ
ပေါ့များ

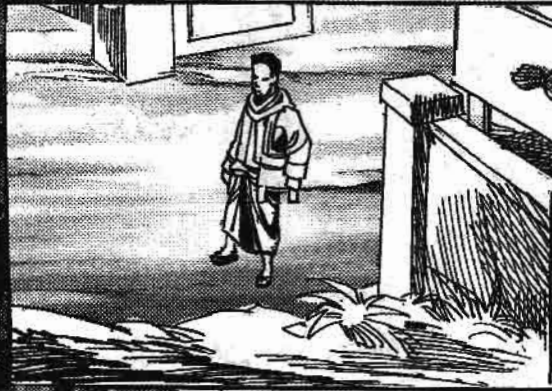
ဒေါ်ဗျာ
ဖြောင့် ဖြောင့် ဘာ
တတ်နိုင် မှာလဲ.. ခြောက် နှိလို
မဖြစ်ဘဲ ဝက် သတ်ထား ပေါ့များ
ကဲ.. လာ.. ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်
ဖြိုပေါ်သွားပြီ

ဆိုင်ရာကို
အကြောင်း ကြားရတာ
သူများ ဆွေးတိုင်မဲ့ သိရင်
မို့ အဖြစ်ကြီး ခေ
လိမ်မယ်

ထန်းတစ်ပင် မြိုက ကျုပ်တို့
ငွာနဲ့ သုံးဆိုင် ကျော်ကျော်
လောက်ပဲ စေးပါတယ်။ နှုတ်
လက်ထက်မှာ ဖောက်လုပ်တု
ကတ္တရာလမ်းကြောင်း ထန်းတစ်ပင်မြို
ရာ.. ရန်ကုန်မြို့ ရောက်ကျုပ်တို့
ငွာနဲ့ ကတိတို့ နဲ့ ကြမ်းဖြစ်လိုပါပဲ

ဖြိုပေါ်က ဆိုင်ရာကို ရောက်တော့ လည်း
ကိုသန်းဗွင်ပဲ ဝိဇာကြီး လေးဆောင်ခဲ
ပါတယ်

ကျွန်ုပ် ဘာမျှလည်း မသိရဘူး၊ လောင်းလည်း မကျသေးဘူး။
မိမိလို- ဥစ္စာ ပစ္စည်းကို ဆုံးရှုံး
ဒောင်း လုပ်ခဲ့တဲ့ လျာတစ်ယောက်ကို

ဘာဖြစ်မယျ ခွင့်လွှတ်တာ၊ ဘာဖြစ်
ဥပဒေလမ်း ကြောင်း ဘာလက်သာ
ခွင့်ရဘိတင် ခွင့်ကုန်ကြေး ကျခံပြီး
ကြွင်းနုတတ်တာ၊ လျာမျိုးကို ကျွန်ုပ်ဘဝ
ဘာသက်(၄၀)ကျော်မှ ဒီတစ်ယောက်ပဲ
တွေ့ဖူးတယ်။

သနိုးလွင် ခုံ၊ ဆနိုးလွင်၊ ချာမည်ချင်းက
ဆင်ကျ၊ ဘာသက်ချင်းက မတိမ်
မယိမ်း၊ တစ်စွာတည်း နေ
တစ်ရေတည်း စောကံ။

ဒီလေမယ်... ဘဝချင်းက ကွာခြား လိုက်တာများ...
ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ကွာနေရတာလဲ ဖြေရှင်း ဖြေစဉ်
အာရော့ ကံ၊ ဥာဏ်၊ ဝိုရိယ ကွာလို့
ဖြေရမှာပဲ။

ဒီလယ်၊ အိမ် အခြေထက်
ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာ၊
အချက်တစ်ခု ကိုသန်းလွင်မှာ
အိမ်က ကျုပ်ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့တယ်

အိမ် အချက်ကြောင့် လည်း
တော်ရုံတန်ရုံ လူ့ကို အထင်
ကြီး လေးစားခဲ တံကျပ်တာ
ကိုသန်းလွင်ကိုတော့ အထင်ကြီး
လေးစားရုံထင် မကဘူး

လျှောက်ချင်း ကြည့်ညှိကမ်းတို
ဖြစ်ခဲ့ရတယ်...
အိမ် အချက်ကလေး
မမြောက် ဖြစ်ဖို့ပဲ စုံစုံ
ဖြစ်ဖွားတော် ဆရာတော်သင်
ဂုံ ကိုယ်ကျင့်တရား အကြောင်း
ဟောကြားချက်တော့...
သတ္တိ (၃) မျိုးကိုဖြင့်လည်
ဖောက်သည်ချချင်
ပါတယ်။

ကိုသန်းလွင်မှာရှိတဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ခု
ဆိုတာကလည်း ဒီသတ္တိ (၃) မျိုး
တော့ ပါနေလို့ပါ...

သတ္တိသုံးမျိုး

သတ္တိသုံးမျိုးက... ကာယသတ္တိ၊ စိတ္တသတ္တိ၊ စာရိတ္တသတ္တိတို့ပါ။
 ဒီသုံးမျိုးထဲမှာ ဆိုးတယ် ဆိုတဲ့တယ် ဂိုက်တယ် ဆိုတဲ့ ကာယ
 သတ္တိဟာ အာရုံစိုက်ပေးပါတယ်။ လေ့ကျင့် ဖွံ့ဖြိုးထားရင် လိုလည်း
 အာရုံစိုက်တာက နဲ့ ဂုဏ်တယ်။
 ဥပမာ ခြေရာရင်း... ကြောက်တတ်တာ၊ ဂုဏ်ဖြစ်
 တိုင်း ဂုဏ်တတ်တာ၊ ကလေးတစ်ယောက်ကို
 သိမ်း၊ ကရာတေး၊ တစ်ခုခုသာသင်ပေးလိုက်
 ဘယ်သူ့မှ မကြောက်တတ်တော့တာ၊ အမြဲ
 တစ်ကန် ဖြို၊ ဂုဏ်ချည်း ဖြစ်နေလို့
 မှည့်လိုက်တိုင်း နေရ
 လိုမယ်။

ဒါကြောင့်.....
 ကာယသတ္တိက အာရုံစိုက်မှုဆုံး
 လို့မြင်တာပါ။

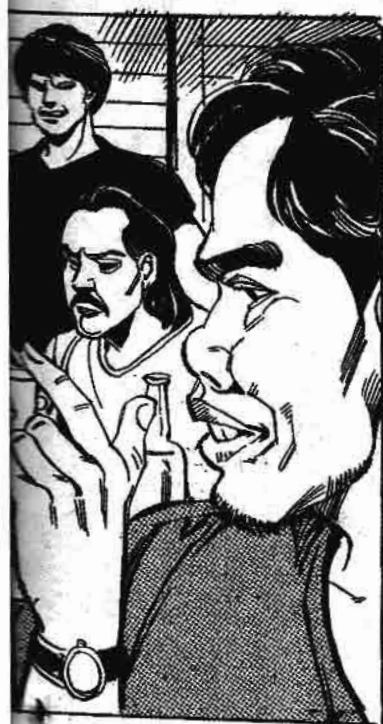
ရယ်ရင် ကား တွေမှာ မှိုက်တင် ကား
 တွေက နှိုးဗြဲတံ သိုင်း ဆရာကြီး
 ဦး ဖြစ်သိန်း အကြောင်းပါ...

သူ့ထက် ပိုခက်တာက စိတ္တသတ္တိပါ... ကိုယ်က
 အာရုံစိုက် ယူရင်၊ ရတံ၊ သားနဲ့ မယူဘဲ
 အာရုံစိုက် ပေးလိုက်တာမျိုးပါ။ ဒါနဲ့
 လက်သက်ဖြိုး ဖြစ်သား ထားတာတစ်ခုရှိတယ်

တစ်ခါတော့... ဘုရားကို ချီးမြှင့်ပေးတဲ့...
အရက်သမား တချို့က...
သုံးဆရာ ဖြစ်နေကြတာ၊
မယ်တယ်ရန်စကြတယ်။

ဘယ်လိုမှ စလို... မရတော့၊ ဦးဖြည့်သိန်းကား...
နားမှာချထားတဲ... အမြိုက်ကောင်းကို ပစ်ကန်
ပွားကြသတဲ။

အမြိုက်ကောင်းက ဦးဖြည့်သိန်း...
ကိုယ်ပေါ် စင်ကုန်တာပေါ့၊
ဒါလည်း ဘာမှ မမြှောက်ဘူး။

အတုပြီလားတဲ... မိတ်ဆွေက
မနေ့သာတော့၊ သူ့။

ကိုဖြည့်သိန်း...
ဒီလောက် ဖြစ်လျှင်
ခိုင်းနည်းလောက်
ပညာဖြလိုက်
စမ်းပါဗျာ

ဟာ... ကိုယ်လုပ်
လိုက်ရင် မိသွားရမယ်ဆို
တာကို သိရက်သားနဲ့ မလုပ်
ချင်ဘူးဗျာ ငှက်စရာကြီး

အဲဒါမျိုးက ပီတူသတ္တိ ပေါ့။ ကာယသတ္တိထက် သူ့ကပိုဆန်
ပွားဖြိုလေ။

ဒီ နှစ်ခုထက် ပိုခက်တာကတော့...
"စာတိုက်" သတ္တိပေါ်၊ ရာထူး၊ ဘာသာ
ဥစ္စာ စတာ၊ ဝိသေသ ဘာလုံးကို
မတရားတဲ၊ နည်းနဲ့ ဘယ်တော့မှ
မယူဘူး၊ ဆိုတာ သတ္တိမျိုး ပေါ့၊

ဒါပဲ စာတိုက် သတ္တိမျိုး
ကိုဆန်း လှော်မှာ ဘာပြည်ရှိ
နေတာ... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
တစ်ခုတည်း ဝါသနာစား
တွေကြို ဆိုခြင်းမို့၊ ဂုဏ်
တယ်...

ဒါပဲ နေ့ကို ကျွန်ုပ်တစ်ဆက်
ဘယ်တော့မှ မပျောက်ဘူး
ဘဲ နေ့ နေ့နဲ့ လာရက်
နေတာပါ။

ဒါကလေးက လူကြီးလူကောင်းလို့ ဘယ်မှတ်ခံရတာ
လူတွေထက် သာလွန်တာ၊ မြန် မာ ဘာမျိုး သား
တွေဟာမျိုး ကြီး ရှိတယ် ဆိုတာ... စားစား
ပြောပြချင် လွန်းလို့ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဝိသေ
ထဲမှာ ဘာပဲ ဘာမျိုး မှတ်စားတာပါ။

ဒါပဲနွေက ကျွန်တို့ ဣန္ဒြေ့ မလှမ်း
မကမ်း က... ဖိုးဖြားကုန်း ဆိုတာ
ဣန္ဒြေ့ ကျွန်တို့ ကိုသန်းလွင် တို့
ခြစ်ယောက်ရောက်သွားကြ တယ်

ကိုသန်းလွင် ရေ
စောဖိုးထီးက...လယ်ထွန်
စက်ရောင်း ဖိုး ငှက်ဝယ်ဆိုတာက
ထားပါစေတာ သူ့လယ်ထွန် စက်
ဒါရေဒါ ဒါနေ ကို ရော
သိလို့လား!

လျှိုရောက်စော၊
သိရ ဖြားပေါ်မှာ စက်ရုံ
တန်ရုံ ပျက်စားလောက်စော၊
ကျွန်တို့ ငြင်တတ်တာပဲ ကိစ္စ
မရှိပါဘူး!

ဖိုးဖြားကုန်း ဣန္ဒြေ့လျှိုစက်ကုန်း စောဖိုးထီးတို့
ဒါပဲ ရောက်တာပါပဲ... သူတို့ ဒါပဲက
ဣန္ဒြေ့ ဖြားကုန်း

ဒါပဲနွေ ကွပ်ပျစ်မှာ ရေခွေးစောက်
နေတာ စောဖိုးထီးတို့ ဒါပဲကုန်း
ဣန္ဒြေ့လျှိုစက် ရုပ်တယ်

ဟား...
သန်းလွင် တို့ပါလား၊
လာကြလော့၊ မြေပဲကြော်နဲ့
ရေခဲနဲ့သောက်ကြဦး

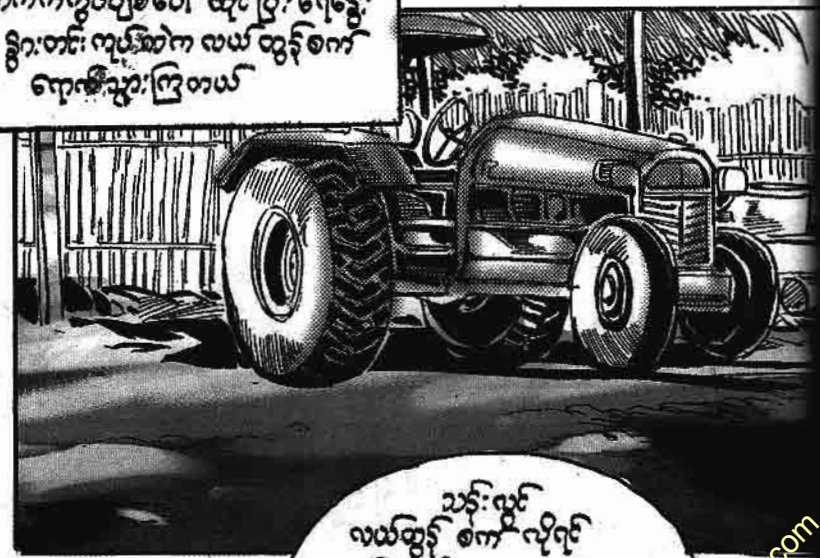

ဟား
သောက်တာပေါ့၊ ဖုတ်ရော
မြေပဲကြော်က
များရဲ့လား

လာစမ်းပါ
သန်းလွင်ရော စကားများမနေ
စမ်းပါနဲ့။ ဒီသတ္တုဗွေမှာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဒီသတ္တုဗွေမှာကွ
သိရဲ့လား

ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က တွေ့ပျစ်ပေါ် ထိုင်ပြီး ရေခဲနဲ့
သောက်ရဦးနဲ့။ နွားတင်း ကုန်ဆက်က လယ်ထွန်စက်
ဆီကို မျက်လုံး ရှေးနီသွားကြတယ်

၃၀

ဖုတ်ကလေး
သတိထား မှီတယ်
ထင်ပါရဲ့။ "

သန်းလွင်
လယ်ထွန် စက် လိုရင်
ဝယ်သွားပါလား စက်ကတော့
ပျက်နေပြီ... နှစ်က...
စက်ခြင် တတ်တာပါ

ငါတော့ မဖြင့်
တတ်လို့ ဒီ အခန်း ပင်
ထား တာ ဟော် ဟော် ကြာသွား
ဖြဲ့.. ဒုံ့ဗျားလွန်းလို့ ဆုံးချင်
စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး

ဖေဖေက...
ဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်း
ဖြာတုန်း

ကိုယ့်ပစ္စည်းက
ပျက်နေတာ ဆို တော့ ဈေးလည်း
မခေါ်ချင်တော့ပါဘူး နိုင်
ပေးချင် ဆယောက် ဆာပေးခါ
တစ်နေ့က နိုင်တို့ ဇွာက

ဖြင့်လိန်း ဆိုက်
သူ... လာကြည့်စားတယ်
သူကလေး လောင်း ဗဲပေးတယ်
ငါက...

တော်မြေ့ဆွဲက ဖိုးလေး
အဲဒါပဲ ဂုဏ်းအောင် တစ်သောင်း
လောက် တိုးတောင်း တာတောင်
မဲပေးခိုင်းဘူးတာ

ဒါကြောင့်
ငါလည်း မရောင်း လိုက်တော့ဘူး
ငါ... အဲဒါရဲ့ရဲ့က ထုတ်တော့
တစ်သိန်း ဂုဏ်သောင်း
တောင် ပေးထားရတာ...

အဲဒါ... ဖေဖေကတော့
ဝယ်တာ လူ ဈေးနှုန်းလို့
ကောင်း အောင်... အဲဒါနဲ့တွေ
ချည်း ဖြောင့်နေတော့
ဝကဗဲ...

ကဲ...ကဲ
ခိုဉ်းခိုဉ်းကြဉ်း
လျှော်ဉ်း မယ်
လှော်ဉ်း ဂာ

ဗော...ကြဉ်း
ကြဉ်း... မိတ်ကြိုက်ကြဉ်း. ပါ
ဝယ်ထားတာ... တစ်နှစ်
ကျော်ပါ ရှိသေးတယ်

ဗွားဝါဒကုတ်ထဲ ရောက်လို့ ကြဉ်း
ဆိုက်တော့. ဂရုမထိုက် ဘာ... မစ်
ထားလို့. ထွန်စက်က....
သံချေး တောင် တက်နေပြီ...

ဟိတ်
ထွန်စက်ပုံစံက...
ကိုဖြင့် သိန်း တို့. ဈေးနှိမ်
မယ်ဆိုလည်း နှိမ်လောက်
ပါရဲ့.

ကုသန်းလွန် က... တူညီရဲ့.
မုတ်ချက် စကားကို စာမူ
ဖြင့် မပြောဘဲ... ထွန်စက်ကို
သေသေချာချာ ကြည့်နေတယ်

လူဉ်းက ဒီပျက်ဆိုတော့. ဒီပျက်ဈေးတောင်
ပိုရစရာ မရှိပါဘူး။ တစ်ရာတစ်ကြေး လောက်
သုံးပုံ တစ်ပုံ ခေတင်ရမို့. မလွယ်ဘူး။

ခဏကြာစော... ဖခင်ရုပ် ကိုရေချိုး
စပယ် ကြည့်... နေ့တံ၊ ကိုသန်းလွင်
ဆီက... စကား သံထွက်
လာတယ်...

ကိုသန်းလွင်ရေ
စက်က ဖခင်ကောင်း၊ ကြီး ပြီးပေး
တယ်ဗျာ... လှပေါက်အား စကား...
ဖခင်ရုပ်ပိုင် သွားတံ၊ လှိုင်၊ ပေါက် သွား
တာ... တခြား ဘာမှ မဖြစ်ဘူး

ဖြင့် လိုက်တာနဲ့
ဖခင်နဲ့ ကောင်း သွား
ဗျာ...

ကျွန်ုပ်က ကိုသန်းလွင်ရေ... စကားကို
လှပေး... များ ကြား သွား သလားလို့
စိုးရိမ် တကြီးနဲ့... ပြန်ကြည့်
လိုက်တယ်...

လှထီးက သူ့... ပစ္စည်း ပေါ် သိပ် မျှော်လင့် ချက်ထားတဲ့ မရပါဘူး
လိုက်မလာတာ... ဖခင် ဖခင်ထံ ဝင် သွား တာ တောင်
တွေ့လိုက်ရတယ်။

လေး
တော်ပါသေးရဲ့... ဖခင်
စကားကြား သွား ရင် ဈေး
ကောင်းစတာပေးရစော...
ဗျာ

လတ်: မိတ္တူ: နိုင် နှင့်: သိတော့မှ
ကိုသန်း: လွင် ကို ကျုပ်က
တိုးတိုး: ပြောမိတယ်

ကျုပ်ကော: ကို , ကိုသန်း: လွင် သဘောပေါက်မဲ့ ဂုဏ်တယ်
ကျုပ်ကော: ကျုပ်ကော: ကျေးဇူး: ငြင်း ပစ္စည်း: ကောင်း:
တစ်ခုကို ကျေးဇူး: နဲ့: ဂုဏ်တော့: ဖြာမို့: ကျွန်ုပ်: ငြင်း:
ဝမ်းသာနေ မိတယ်....

ဒါပဲ ဒီလို ဆိုရင်တော့.
ခင်ဗျား: ပွဲကစားပေါ့, လတ်:
ခင်ဗျား: ကို ဒါကလေးရတာ ငါ: လေးစား:
လောက်ရရင် ကောင်း: ဖယ်: ပုံပုံ
မြေမြေကမ်း: ဒါကလေး နေ
ဒါကလေးကလေး နေပုံ ရတယ်

ဒါပေမယ့် ကိုသန်း: လွင်
ကော: ဒါ: ဖယ်: ...
ဒါကလေး... ကျုပ်ကော
ကလေးကလေး: ပုံပုံ:
ကျွန်ုပ်: နေတယ်:

ငါက...
သူပြောချောင်းရတော့
ခင်ဗျား: လတ်: ကြောင်း: လေးစား
ငါ့ကို ကြည့်: ပုံ က
တစ်ခု: ပါလား:

ကျွန်ုပ်... နှစ်ယောက်...
ငြိုးငြားထွန်း၊ ဂွေက ဖြန့်ခွဲ၊
ကြံစော၊ အယ်လီယု မရှမ်း
တံ့၊ ကိစ္စကို လမ်း ဖြာ မေး
ဖြစ်တယ်...

ဒါနဲ့ ကိုဆန်းလွင်
ဒီ လယ်ထွန် စက် တစ်ဆင့် ထိ
တန်တယ် ဆိုတာ... ကာယကံရှင်
ဟုတ်၊ လည်း မသိဘူး၊ ဝါလာတံ့၊
ကျွန်လည်း မသိဘူး၊

ဟုတ်ပါတယ်
ဒီ လယ်ထွန် စက် တစ်ဆင့် ထိ
တန်တယ် ဆိုတာ ဟုတ်၊ လည်း
မသိဘူး၊ ကိုဆန်း လွင် လည်း
မသိဘူး၊ တခြား တယ်ထွန်လည်း
မသိဘူး၊

ဒီပေမယ်
ကျွန်ကိုယ်တိုင် စောက၊
စောချာ သိနေတယ်
မဟုတ်လား၊

ဒါမျှား ဘာသာ
သိလို့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊
သူတစ်ပါး သိမှသာ... ဒါဖြစ်တင်
ခံရမှာ မဟုတ်လား၊

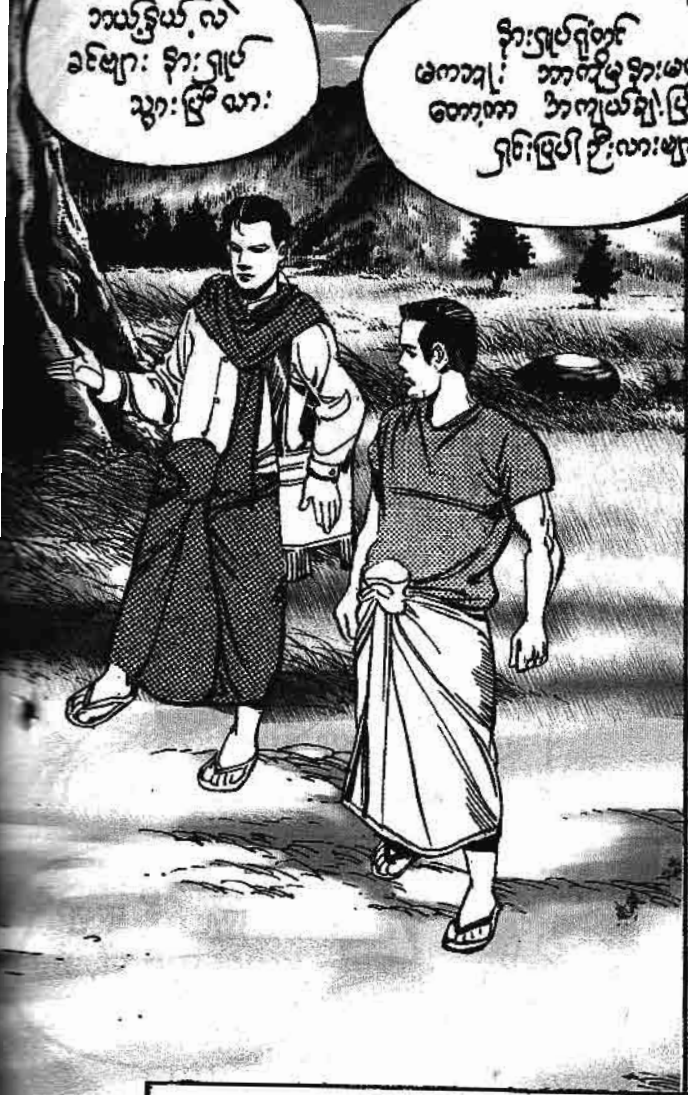

နားလှုပ်ရင်
ကိုဆင့် လွှင့်ရယ် သူ့တစ်ပါး
ဖြစ်တင် ကံရဲ့ တာထက် ကိုယ်
ကိုကိုယ် ဖြစ်ပြီ ကံရဲ့
တာကပို ဆိုးတယ်ဗျ

ဘယ်နှယ်လဲ
ခင်ဗျား နား ရှုတ်
သွား ဖြစ် သား

နားရှုတ်ရုံတင်
မကဘူး ဘာကိုမှ နားမလည်
တော့တာ အကျယ်ရှိပြီ ဖြစ်
ရင်းဖြုတ် ဦးလားဗျာ

ခင်ဗျား တို့ ကျုပ်တို့ ဖြာ
ဆိုက် ရောက်ခိုက် တဲ့ ဘေး
နှစ်မျိုး ရှိတယ် အတ္တနိုဝိဒ
ဘေးနဲ့ ပရာနိုဝိဒ ဘေး
ဆိုတာပဲ

အတ္တနိုဝိဒ ဘေး
ဆိုတာက လိုဗိုကိုမိမိဖြုတ်ဖြုတ်
ဇွပ်စွဲ ကံရဲ့တာ ပရာနိုဝိဒ ဘေး
ဆိုတာက သူ့တစ်ပါးက
လာဖြုတ် ဇွပ်စွဲ ကံရဲ့တာ

အဲဒီတော့ သူ
ခေါ်သလောက် ပါးသောင်းပဲ
ပေးလာညှိ ရတာပဲ မဟုတ် လား
အဲဒါ ဘာဖြစ် လို့ တစ်သိန်း
တောင် ပေးလျှော်ရတာပဲ

အပေါ်ယံကြည့်
ရင်ကော၊ ပရာနုတိဒ် ဘေးက
ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်း
ဘယ်လို့၊ ဝင်စရာပါ တကယ်
ကျတော့၊

အာတာနုတိဒ် ဘေးက
ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်း
တာမျှ

ဘာကြောင့်လဲ
ဆိုတော့၊ သူတစ်ပါး ဗွတ်စွဲ
ကုသိုလ်က... ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့
မဖြောင့်နဲ့၊ အတိတ်ကံပါ
လာရင်

ခင်ဗျား စဉ်းစား
ကြည့်လေ... ကိလေသာကန်
ဖြိုးတဲ၊ ဘုရား ဂုဏ်အောင်
မိန်းမဖြူကျော်ပါ
မလား

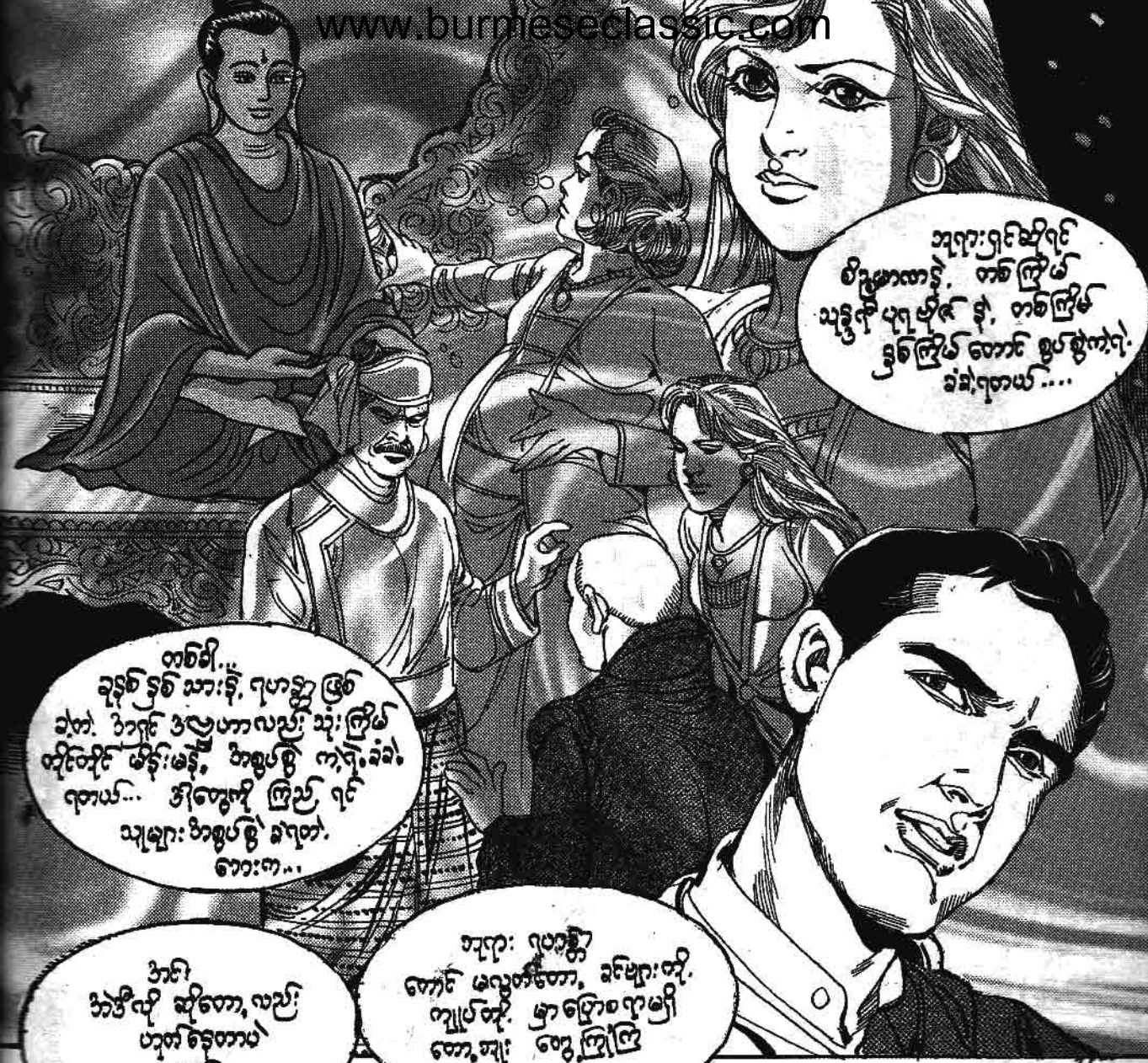
ဘုရား
ဂုဏ်အောင်
မိန်းမဖြူကျော်

ကြောက်စိန် နာမာ
ဘယ်လို ပြန်နိုင်ပါ၊
မလဲ

ဒီကလေး
အာတာနုက... ထိုကြောင့်
ပါလာရင် အာတာနု
ဘယ်လောက်စင် ကြယ် စင်ကြယ်
ဘုရား ဂုဏ်အောင်လည်း
မိန်းမဖြူကျော်
တာပဲ...

သူက:ရှင်ဆိုရင်
စိန္တမာလာနဲ့ တစ်ကြိမ်
သုန္ဒရီ ပုဂံမှာနဲ့ တစ်ကြိမ်
ဒွင်ကြိမ်တောင် စွပ်စွဲတာရဲ့
ခံခဲ့ရတယ်....

တစ်ပါး...
ခုနှစ်နှစ် သားနဲ့ ဂဟန္တူ ဖြစ်
ခံတာ ဒီကောင် ဖလှယ်တာလည်း သုံးကြိမ်
တိုင်တိုင် မိန်းမနဲ့ ဝါစွပ်စွဲ ကုန်ခံခဲ့
ရတယ်... ဒါတွေကို ကြည့် ရင်
သူ့မျက်စိက ဝါစွပ်စွဲ ခံရတာ
ဘေးက...

ဒါကို
ဒီကောင် ဆိုတော့ လည်း
ဟုတ်တော့ပဲ
နော်....

သူက: ဂဟန္တူ
တောင် မလွှတ်တော့ ခင်ဗျားတို့
ကျယ်တို့ ဖြစ်တော့မှ
တော့ဗျား တွေ ဤဤ
ရဗြာပဲ

ကိုယ်ဘက်က...
သိန်းရှင်၊ ဗုဒ္ဓကန်နေ
ဖို့ ဒီကောင်ကြီး ပါတယ်... ကိုယ်က
ဗုဒ္ဓကန် သိန်းရှင်၊ နေ့ကန်နဲ့ ဝါစွပ်စွဲ
ခံတာရဲ့ ခံရတာ...

အဲ... အဲဒါကလေး
ကားဆိုတာ၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ်
ကဲ့ရဲ့ ဖြစ်တင်စရာ လုပ်ထား
မိပြီး ဆိုရင် ကော၊ အဲဒါဟာ
သွား နဲ့ သာ ဖြစ် ပေတော့။

အဲဒီ အဲဒါကလေး
ခေါင်းဟာ မတူရား လုပ်ထားတာ၊
ကောင်းလို့ အဲဒါကလေး နှစ်နှစ်
ကဲ့ရဲ့ ရှေ့ကော၊ အဲဒါကလေး အဲဒါကလေး
ဘယ်လို ဖြစ် ဖြစ်တင်စရာ၊ ဘာ။

အဲဒါ... ကျုပ်
သဘော ပေါက်သွား ဖြစ် ကိုယ့်ကို နှစ်
အဲဒါကလေး ကျုပ်ကို ဟာ အဲဒါကလေး
ကားဆိုတာ၊ မိမိကိုယ်မိမိ
ဖြင့် ဖြစ် နှစ်နှစ် ကဲ့ရဲ့
စရာ...

ကဲ... ဘယ်ဟာက
မိုက်ကလေးကလေး
လဲ။

အဲဒါကလေး
မကျူးလို့ မိမိ ကောင်း
အဲဒါကလေး ကား ဖြစ် ရှေ့
ဖြင့် ဖြစ် ပေတော့၊
ဟုတ်လား။

အဲဒါကလေး...

ဒါဟာကိစ္စရင် ကမတစ်ခါ မယ်မိ... ဒါမည်ချင်း က ဆင် ပေမယ်
ဘဝချင်း ကယဉ်လို့ မရ... စာရိတ္တ သတ္တိ ခြင်း ကျတော့
ကွာနေလို့ ဝံဆီတာ ကျုပ်ကောင်း ကောင်း သဘောပေါက်
သွား ဖြစ်...

ဒါဟာကိစ္စရင်
မဆိုကိစ္စရင် ရင်လည်း သူ
တစ်ပါး ကလေး စား ကြည့် ညှိ
ဖို့ထက် မိမိကိုယ် ကို

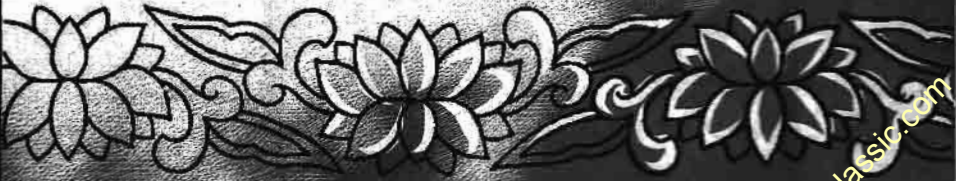
တကယ်လေးစား
ကြည့်ညှိ တောင်းနေဖို့ က
မှ ဒါရေးကြီး ဖွာ
ပေါ်နေရင်...

“ ကုဇ္ဈာတိဘိက္ခဝေ သီလဝတော
စေတော ပဏိဓိ ပိသုဒ္ဓတ္တာ ”

ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ ဒါကျင့် သီလ စာရိတ္တ ခြင်း
ပြုစု စုံသောသူ၏ တောင်းတချက်သည်
စင်ကြယ် သန့် ရှင်း သောကြောင့် ဒါယျင် ဒါဖြင့်
ဖြည့်စုံလာရမည်

(ဒါဂုံတ္တိုရ် ပါဠိတော်)

မည်သည့် လူ့ ဆားမှ မသွားချင်သော
နေရာ... သို့သော် တစ်ဖက်တွင်
တစ်ခေါက် ဟော၊ ဇာန် မျှ ဂျော့ကို
မည်နေရာ... ထိုနေရာကား
သုသာန် ခေါ် သမိုင်း... "

မည်သည့် လူ့ဆားမှ မသွားချင်သော
ထို... သမိုင်းသို့ နေ့စဉ်
သွားချင် နေ့ သော သူ
တစ်ယောက်ကား မိန့်ကျည်းစဉ်
ဗွာတစ်တွင် ငြိနေ ဟိမ

ထိုသူကား ဝိသက် (၅) နှစ် ဝိသုဗိသိ
ရှိသေးသော မသိနိုးရင်...

မိမိ၊ လာရင်ခြင်းမှာ အကြောင်း
မိမိသည်။ သူ့ချင်းတို့ကို သိသော
အခါမှ လောကီဘဝ လျှော့ချသော
အခါကို သိသည်။

သည့်နေ့ကတော့ မင်္ဂလာမင်္ဂလာ သတိတော်ထား
သဖြင့် ထာမည် သူ့ချင်းခြင်းက
မိမိတို့ရင် အထွက် အထွက် ကောင်း
တစ်ခုလုံး ဖြစ်နေသေး ဂုဏ်ပါ။

ဝိုင်းကြောင်းလည်း ခြစ်များ စွာကတည်းက
ပေါက်နေကြတာ... မိမိတို့လည်း
များမှာ အထွက်များ ဘယ်လောက်ပို
အသိများ ဘယ်လောက်သိသိ
ချီးမြှင့် သူ့ချင်း...

အသိအသိ
အလောင်းတို့ သူ့ချင်းတို့ကို
သူ့ အများက... မင်္ဂလာ
ဖြစ်တော့ နေရာထိုင်
ယူဆကြတယ်

ဒီ အသိအသိက
မင်္ဂလာတဲ့ အခါပါပဲကို
သိတော့ လူတွေရဲ့
အသိ အသိတော့

အဖွဲ့က...
ကုသိုလ်... ကားဖြူကိုဖြစ်မွား
စေတတ်ရင် မက်လာမဲ့... အဲဒါဟာရုပ်
အဲဒါဟာ... သူ့... သူ့...
ရတ. အဲဒါ...

ငါလည်း တစ်နေ့
ပေရုမှာပါ လားလို့ အဲဒါလေး
ဝင်လာတာကြောင့် အဲဒါစိတ်
ကလေး ကို... ပေးခြင်းကို
အဲဒါရတ. စိတ်လို့
ခေါ်တယ်...

သင်္ချိုင်း ကုန်းထဲ တစ် ဗွမ်း ချင်း
ဝင်လာနေရင်း ဖြ ဖြေဖြစ်သူ
ဖြောခဲ ဖူး လောသင်္ချိုင်း နှင်း
ပတ်သက်သည့် သဘောကရား
မူကားကို... ပေးခြင်းဖြင့်
ကြားလောင့်နေမိမိ

မရတာနဲ့အတူ
ဘာဝန်လို့လည်း ခေါ်တယ်
ဒါနဲ့ ဖိလ ဝန်ထက်သာလွန်တာ
ဘာဝန်ကုသိုလ်ကြီးပေါ့

ကလေးသာကို
ခါထွက်ခြင်း လို့ အဲဒါပိုယ်
ရတ. ခုတင် (၁၃) ပါး
ထဲမှာ သူ့အား ခုတင်
ဆိုတာပါတယ်

ဒီခုတင် ကို ဆောင်
ထားတ. ရဟန်းတော် ဟာ မနက်
စောစော ခြစ်ခါလို သုံးခါလို လောက်မှာ
ထဖြို သူ့အား မှာမဲ့ အဲဒါ ရုတ်တရက်
တ. အဲဒါ မိုးလင်းတ. အဲဒါ
နေရတယ်...

...ဘေးမှ မနေကျသေး ဟု များ
ဗွားဦး ကျောင်းမှ မနေကျသေး ဟု
များသည် ချီးကျူးဖော်ပြချက် ဝမ်း
သာသောဘဝအဖြစ် ဝမ်းသာစွာ
များများ စားစား မှတ်ပေ....

ဒီလို သူ့အား
ခံနိုင် ဘာကျင့် ဟာ ကံလေးသာ
ကိုဖြင့် ဖြင့် ကုန်စေမယ် ဒီအတွက်
ကျင့်လို့ ဒီအတွက်
ထူးကြီး ပေါ့.

ယခု ဒီသင်္ချိုင်းထဲမှာတော့
ကြည့်လေရာမှာ မနေကျသေး ဟု
များနှင့် မနေကျသေး ဝမ်းသာ
များက ဓမ္မဓမ္မ ဗျာဓိနေ
ပါ၏။

သူ့အား
ဖြင့်ဂုဏ်ကို သေခြင်း
စာကား ကို ဒီအတွက် ဂုဏ်တော့
ခံနိုင်မှာတယ်တော့၊ လောဘကို
ဒီလိုလို သတ်ဖြတ် သား

ဒီသူ့အတွက်
ဘာလောက် ကို ကြည့်ဖြိုး
မိမိခန္ဓာကို့ လောဘတယ်ပုံ
ပုံရှာဖွယ် ကောင်းပုံမျိုး ကို ဂုဏ်
မျိုးကိုတော့ ဒီသူ့အား အာဝဏ်
လို့ ခေါ်တယ်

ဘုရားမြောသည့် တရား စကားများကို မသိရင် ကောင်းကောင်း၊ သဘောမခေါ်ကံသော်လည်း
မြောပါ များ၍ ဘာလွတ်ရုံ နေ့ သည့် ကတော၊ ဘာမှန်ပင် ဖြစ်ပါက ဘုရား မြောပြု ဆို သည့် သင်္ချိုင်း နှင့်
ပတ်သက်သော သဘောတရား ဝိသုဒ္ဓိကထိမြူ သာ မကသေးပါ....

တစ်ခါကဆိုရင်
မြို့ကိုယ်တော်တို့ ပုပိဗ္ဗ
နေ့တ. ဣန္ဒြိယ တစ်ယောက်ရဲ့
ဘာလောင်း ကောင်း ကိုပတ်ထားတ.
ဖြစ်စေကြီးကို ပံ့သကူကောက်
သက်နိုး ဘာဖြစ်တတ်ရုံ
တော်မူတယ်...

ဒါတွေကိုထောက်
ဖြိုး ဘာသာ ရုပ် ဘာလောင်းတို့
သုသာန် တို့ ဆိုတာ... ကုဆိုလ်
တရားကို ဖြစ်ပွား စေတတ်လို့
ခဲကံလာဖော် သမီးရဲ့

မြေးနှောင်တီးတို့ ဆရာ ဦးကုလတ်
၏ ထိုစကားများက... သမီးဖြစ်သူ
မသိရင် ဘာ မကြောက်ဘဲဘင်
ဘားပေးသက် သို့ ဖြစ်ခဲ့ရ
ပါက။

ယခုပင် ကြည့်ပါ... သူ့အား
တစ်ခဲလုံး ဝတ်ဆင်ဆင် နေသော
ထည့် မြင် ဖား လှသော မန်ကျည်း
ပင် တစ်ပင်၏ ဝတ်မျှား ကတည်း
ပွင့် နှင့် ဖြိုနေပါ၏။

လွယ် ဝတ်ကြီး ခွဲလုံးကို စကွယ်သိုင်း
လျှက် မန်ကျည်း သီးစိမ်းများကို မသိန်းရင်
တစ်ယောက် ဝားရပါး ဂရု နေပါ လေပြီ...

မည်သူ မှ လာမေးရသော
နေရာမို့ မန်ကျည်း သီး
များ ကား မြှောက်ကွပ်
နေစေကာ သီးနေကြ
သည်။

စစ်ကိုင်း မြို့
ဈေးထဲကို ဝါချိန် မြီရောက်
မှ ခူးထား တံ မန်ကျည်း သီးတွေ
တစ်ခဲလုံး ခင်း နှိ ကုန်မှာ ငွေထဲ
ပြည့်ရောင်း နေရရင် ညနေစာ
ချက်မို့ မိမိမှာ မတုတ်ဘူး

လက်က ဘာကျင့်ပါနေပြီ မိန့်ကျည်း
သီးဖျားကို သွက်သွက်ချိုး နေပေမယ့်
စိတ်အတွေးတွေကဟို ရောက်...
သည်ရောက်... ဖျတ်ခနဲ အမေကို
သတ်ရလိုက်သည်။

အမေ့ရင်
ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲ
အမေ့ငါတို့ ကိုပစ်ခွားတာ၊ ငါတို့
တောင်ကျော်ခွားဖြစ်တာလို့ ငါ
တို့ကိုပစ်ခွားတာပါလိမ့်။

ထို အတွေး ခြောက်... သုခ၏
မျက်လုံး၊ ဝိမ်ထဲ ဖြာမျက်ရည်
တို့က ဖြည့် ဖျံ့လာသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အသံချဲ့ စက်ဖြင့်
ဖွင့် လိုက်သော စိန် တောက်မင်း၏
သီချင်း သံကလွမ်း လွမ်း ဆွေးဆွေး
လွှဲလွှဲ ဖျံ့လာ ဖြန့်၏။

ဒို့ အဲဒီတိုက်ခန်းကောင်းဖြစ်ကို ဝါလွမ်း
သိချင် ကောင်းပင် လိုက်သောဝါဒါ
မာမာထန်ထန် မှီနိုး ကလေး
တစ်ယောက် ဖြစ် သော်လည်း
လွမ်းသောစိတ်ကို ဖြတ်ဖြတ်
ခဲခဲခိုင် ဂြာတော့ပါ။ ။

ထိုကြောင့်လည်း မျက်ရည်
ဝါလျှင်ကို က ဝိလေသာ
ဖို့ ကျ လာတော့သည်။ ။

မကြီး ခြင်း သက်သို့ ဝိဘားရောက်
စားသဖြင့် မန်ကျည်း ကိုင်းကို
ခိုင်ထားသော လက်တို့ တွင်
စားမပါတော့။ ။

မန်ကျည်း သီးများ သော ဝိဒူဒွား
ကိုင်းသို့ သူမ ကျူးလိုက်စဉ်
ဝိဘားမပါ ခာသာလက်တို့က သူမ
ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်း မထား ခိုင်
တော့ဘဲ ပေ (၃၀) ကျော်
မန်ကျည်းပင် စာခြင်း ဖြုဖြုတ်ကျ
သွားလေတော့၏။ ။

မိသိန်းရင် ရွတ်သွားသော
သတ်ကို ဖြိုထိန်းရင်း
လက်လှမ်း မီရာ ဖြိုကိုင်
မျှားကို ဖြိုကိုင်မိမိဆွဲသည်။

ဆယ်ပေခန့် ဖြိုကောက်
ဖြိုကိုင် တစ်ကိုင်ကို
ဆွဲမိသွားပြီး တန်း
လန်းကြီး ဖြစ်နေရာ

ဟဲ... ရုတ်...
ဟင်... ငါ... ငါ
မထိန်း... ထိန်း
ခိုင်း...
ဟဲ... ဟဲ...

ကျလာသော ဖြိုကိုင်က ဖြိုကြီးသော ခြောက်
ခါးခိုင် ဖြိုကိုင် သွားဖြိုစသည်။ ခြောက်ထပ်
ဆယ်ပေလောက်ကျ ဖြိုပြီး ဂြိုဟ်ထွက်ခတ်နေ
သော မြေကျဉ်းကို များ ဖြိုကိုင်တစ်ကိုင်ကို ဆွဲမိ
ဖြိုကိုင်။

ယုံရော် ကျလာသော အိပ်ပျော်
ခြေခြေ ဆွဲမိသောအားကိုးက
မခိုင်ဘဲဖြင့် လက်လွတ်ကာ
ဆက်၍ ခြောက်ကျရခြင်း၏...

မြေပြင်မှ ဆယ်ပေခန့်၊ ဘုန်း
တော် အဖျော် တစ်ချက်တုန်းအား
ဖြင့်မှ ခြိန်၍ ခြောက်ကျသဖြင့်
ထိုချက်က သိပ်မခံနိုင်လှပါ။

ဘုန်း...
လွတ်သွားပြန်ပြီ...

ထောက်မပါသောကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်။
မည်မျှပင် ဖြေရှင်းမှ
အိပ်ပျော် ခုတ်ချပေါ် မှီလေးတက်
ထောက်ကျ သွားသည်။

ရင်ဘတ် တောက်မှာတော့ မှီကျည်း သီးများ
အိပ်ပျော် အိပ်ပျော် ထည့်ထားသော လွယ်ပိတ်
ခွံလုံးက ချွန်ခဲလေးထားသလို ဖြစ်သွားသဖြင့်
အကျ မခံနိုင်ပါ။

ပြောက်လန့်တတ်သောစိတ်ကို အလွယ်
နှင့် မမျှတဘက် ကြုံခံရသော လောကဓံ
များက နှစ်ထုတ်ပတ် လိုက်လာရုံ အားလုံး
မသိနိုးရင် မှာ အာမူ မဖြစ်သလိုပင်
ဘေးသို့ ထွက်ကျ သွားသောမိန်းကလေး
သီးများကို အခြေခံ လိုက်လောက်ကာ
အိတ်ထဲသို့ ဖြန့် ထည့်သည်။

ပေ(၃၀)ကျော် အခြေ
မှ ကျခံ ရသည့် အတွက်
တစ်ကိုယ်လုံး အရေဖြား
စုပ်ဖြိုး သွေးများ
စို့နေ ကြသည်။

မသိနိုးရင် ကား ထိုဒဏ်ရာ
များကို ကုမစိုက်ခိုင်း
လခင်းနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်
ညနေတော အဖို စားခိုင်း
ရေ အတွက်

ရူးဖြိုးသားမိန်းကလေး သီးစိမ်း
များကို ဈေးမနိုးကြို ထဲ
ထည့်ကာ... တစ်မတ်တန်
ဘယ်နှစ်ပုံ ရမည်ကို...
ခန့်မှန်းခြင်းဖြင့် ကြည့်သည်။

တစ်ပုံ
နှစ်ပုံ... သုံးပုံ
လေးပုံ

ဆယ့်ခုနစ်၊ ရမည့်ကု ဆွေ့ရသော အား၊
ငွေမည်မျှ ရမည်ကို ဈေးတွက်
မိန်းမတွက် တွက်ကြည့်၊ နေမိဇာ။

တစ်ပုံ တစ်မတ်
ဆိုတော့၊ ဆယ်မတ်ရမယ်
ဆယ်မတ် ဆိုတော့၊
နှစ်ကျပ်ခွဲ ဖေါ့၊

ဒါဆိုရင် ဆန်
လေးလုံး ခွဲ၊ ဆီငါးကျပ်
သားတော့ရမယ်၊ ကြက်သွန်နီ
ကြက်သွန်ဖြူ၊ ငါးပိနုလဲ
ခွဲလဲတော့ကျွန်သေးတယ်

ဈေးရောင်းမြို့ဖွဲ့
သန့်ကြီး၊ ကျောင်းရင်းထဲက
သရက်သီး၊ မိမိ၊ သွားကောက်ဖြိုး
သရက်သီး၊ ငါးပိချက်
ချက်ရမယ်...

တွက်ရေး ခွင့်၊ စက်ယူ၊ ငွေ၊ ဖြစ်ဖြိုး
သော အိမ်၊... သွေးစို၊ နေသော အိမ်က
တွေး စပ်ဖျဉ်း ဖျဉ်း ဖြစ်လာသဖြင့်
မိန်းမကျပ်သီး ခွင့်၊ တိုစားဖို၊ ယူလာ
သော ဆားများကို အိမ်ကုများ ပေါ်
သိပ်လိုက်ဇာ။

လျှောက်...လျှောက်...လျှောက်

စပလွန်း သည် ဒီကာကုန်ချုပ်သည်
ငြိမ်း ငြါးရင်း ငြိမ်း လှည်း ကိုက်ဆုံး
သုတ်ခြေတစ် ဘော့ သည်။

ငြိမ်း လှည်း သ ဝာစိမတ်
သက်သာစေရန်လှည်း ကျိတ်
၍ ဆရာတော်
မိသည့်...

ကိုက်ရောက်ရင်
ဒီသားငြိမ်း လှည်း နဲ့
တွေ့ပါစေ...

သို့သော် သူမ၏ ဆရာတော် မပြန်
မီပါ... ထိုကြောင့် တွေ့သည့် ငြိမ်း
လှည်း ကိုမိ ချီ စစ်ကိုင်း စစ်ချီ
ဆီသို့ ဝဲဘက်လှမ်း သို့
ရလေသည်။

အဲဒီလို အိမ်ဖြူ ကျောက်ကော W
 အဲဒီလိုတွင် (၁) ဘာသာရေး၊ ဖွဲ့ ပေ
 ဖွဲ့ . ညီမလေး နှင့် မောင်လေး ဖြား..
 အိမ်နဲ့ ခပ် လှမ်း လှမ်း တွင် အိမ်ပျံ
 အပင်ကင်း စွာဆော့ကစား လျက်။

ညီမ ဖြစ် သူ ဖြား အကြောင်း အိမ်မမေ့
 အသက် ဘေး ဖြစ် ငါး မိနစ်ခန့် သာ
 လယ်ဆော် လည် အသိဉာဏ် အရေဖြင့်
 ငါးနှစ် အထက်ပင် မှီ၍ လယ်နေပါ ငါ။

သဒ္ဓါး တစ်ခု
 ကတော့ အိမ် အပင်
 ကင်း နှင့် လျက်ကော

အိမ်မက မောကြီး
 ပမ်းကြီး နဲ့ ဖြန့်လာတာတောင်
 သူက အာကစား မလျက်သူ
 မှန်စားဖို့ အာပတ်ကောင်း ထာဆို
 နဲ့ ကစားဖို့ လောကီပဲ
 သိတာပဲ

အခုတွေ ခေါ်
 မိုင်းရင် လည်း ထုံးစံအတိုင်း
 မောကြီးကြီး တောင်ကြီး နဲ့ ရှိရင်
 ဦး ဖြားပဲ ငါ့ဟာငါ့ပဲ လျစ်လျော်ကာ
 လျစ်လျော်ကောင်းပါ လာပေ

ဤသို့ဖြင့် မသိမ်းရင် တစ်ယောက် လုပ်စီကုာ ငှိဆည် ဖျားကိုတစ်ယောက် တည်း သိမ်းကြိုး လုပ်တော့ ဆည်။

ငါ့တို့ကဘာစား ခိုညှိ တာမဲ့ လေး ယောက် ဘာထွက် ဆန် ငှိစလုံး ချက်... ခြောက် မဟုတ်သေးဘူး၊ မနှစ်ထမ်းကြမ်း ကျန်စေဘင် သုံးလုံး ချက်မ

ထမ်း ခိုညှိ ဆည် ငှိ၊ ဆရက်သီး ငါး ဖိချက် ချက်ရန်... သရက်သီး ကောက်ရန် ဘုန်းကြီး ကျောင်း သို့ ဖြေရဖြန်၏။

ကျောင်း ဝင်း ထဲ ရောက်တော့ ဖြန့် ချက်ခိုင်း ခိုမိ ထွက် မကုန်ပါ သရက်သီး ငှိစလုံး သုံး လုံး ခိုခို သာ ခွေရတော့ ဆည်။

ဆရာတော်က ခြေကုတ် သရက်သီး ခွေ ကောက်ခွင့် ဖြိုထား တော့ ဦးတံ့ သျှ ကောက်လို့ ဒါပဲ ရတော့ တယ်... ဒါချက်ရုံတို့ ဦး ဘိဏ်ကိုတွေ လာ ကောက်သွားတာပဲဖြစ်ရမယ်

ဒါတွေ နှင့် ဒါတွေ ကျောင်း ခြံပိုင်း
ရိုး ဒါတွေ ဆီမှ ကင်း ပုံ ညွှန် များကို
လျက်ဆိတ် နေရ ဖြစ်ရင်။ ငါ့ မဂ္ဂ
ကျေးဇူး ဖြစ် မည် သဘောပင်

ကင်း ပုံ ညွှန်
ဟင်းချို တစ်ခွက် တော့ ရမယ်
ဒါပေ ကြိုက်လား ပုံ ညွှန် ခြောက်တော့
မသပ်နိုင် အား ချို အား တော့ ငံ ဖြောင့်
တော့ နည်း နည်း ခပ်
ရမယ်

ကင်း ပုံ ညွှန် များ ချီး ရင်း ခြံ ပုတ်
ဒေတာ ကို ဆို မျက်စိ ကောက်
အား ဘာ... ဖြူဖြူ လုံးလုံး များ ကို
တွေ့ ရ သဖြင့် ကင်း ပုံ ညွှန် များ ကို
ခပ် ကြမ်း ကြမ်း ဆွဲ ဖယ် ကြည့်
လျက် ရှိ။

ဟယ်... ဒါတွေ
ဘာ မှီ ဖဲ တော့ မော် အား
ဒါပေ က ဖြူ ဆိတ်
ကြိုက် တော့...

ငြို ရတ၊ ချက်ခွာ ဟုသော စကား လုံး
ဟာကြောင်း ကို မသိနဲ့ ရင် ကောင်း ကောင်း
သိသွားသည်။ ဒါတောင် ဖွ ဖြိုက
စား ကောင်း ဖွန့် မကောင်း ဖွန့်
ဆရာက မသိ၊ ဝမ်း သာစိတ်က ကြိုကြွပ် နှင့်
နေသည်။

ငြို နှိပ်လည်း
မဟုတ် ကောက်ရိုး ဖြိုလည်း
မဟုတ် ကောင်းဖို့ ဖြိုလည်း မဟုတ်
ဘာဖြစ်မှန်းပါ လိမ့်။

တစ်ခါချက်ကတော့
ကောင်း ကောင်း ရတယ်

ဆီနှစ် ကျပ် ခွဲထား တည်ထား သည်
လှမ်း စေးစေး လေး ဆီ ပြေး ဖြစ်
မှာသည်။

မစားကောင်းဘဲ၊ မျိုတွေ ဖြစ်နေရင်
ထည့်ချက်ကတော့ ဆိုလေ့ အလကား
ဖြစ်သွားတာ... ဆိုကလည်း တစ်ခါ
ချက်ပဲ ရှိတာ...

အိမ်ကလည်း
အိမ်လုပ်ကိစ္စဖြင့် လာလို့ မောမောနဲ့
ထမင်း ဖြင့် တော့ လမ်းကြီး ရှေ့
အိမ်ပဲ ဆာဖြို လို့ ဖြော
လိုက်လို့-

ဧည့်စရာ ဟင်း
မရှိရင်လည်း အိမ်ပဲ ကိုယ်
သိန်းစရာ ကောင်းတယ် ငါ
ဘယ်လို လုပ်ရ
မလဲ....

မေ့သိန်းရင် စေခွဲမရ ဖြစ်နေတာမှ
မျက်နှာ လေး ဆေးလေး
ဖြစ်သွားသည်။

ဟုတ်ပြီ စား
ကောင်းကတော့ မျှော်နဲ့ မစားကောင်း
ကတော့ ခွဲခြား ခိုညှိ အိမ်
ပိုလို့ သင်ပေး
ထားတာပဲ

ငြိုတစ်ဖွင့် ကို ကောက်ယူ ဖြိုး လက်ခွင့် ချေကြည် လိုက်
သည်။ ဖြိုးတော့ တစ်ခါခိုခို စောင်း နေလိုက်သည်။

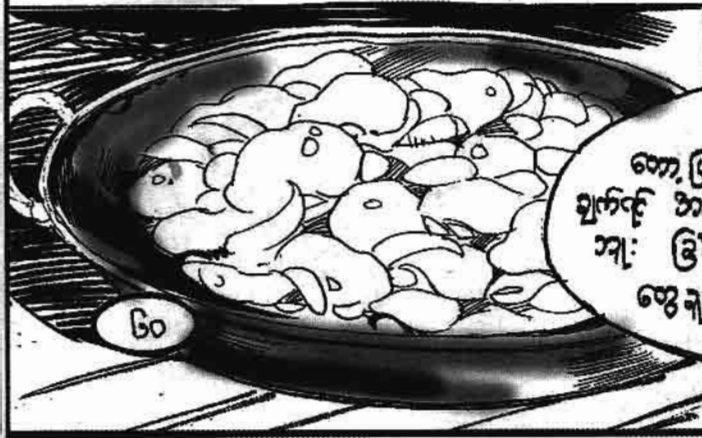
ဆယ်မိနစ်ခန့် ကြာသွားသည် အထိ
လက်ညှိုး နှိုး လက်မ ထိပ်မှာ မည်
သွားခြင်း မရှိဘဲ လက်တံ ဝါကြွေ ဝါတိုင်း
ကိုသာ တွေ့လိုက်ရသည်။

လူတစ်ဦး
ဒီဆိုရင် ဘေး ဖြို ဝါမျိုး
ဝါစား မဆိုပေမယ့်
စားကောင်းတယ်

ဝမ်းသာ ဝါစားရ နှိုင်း ဖြိုဟင်း
ကို ချက်စော့ ထည့် ကန်ခြင်း
ပွက်နှိုင်း ငရုတ်သီး စိမ်း
လေးငါး တောင်ကိုထက်ပိုင်း
ချိုး၍ ထည့်လိုက်ရာ...
ချိုစပ် ဝါရသာ ဖြိုဟင်း
တစ်ခွက် ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

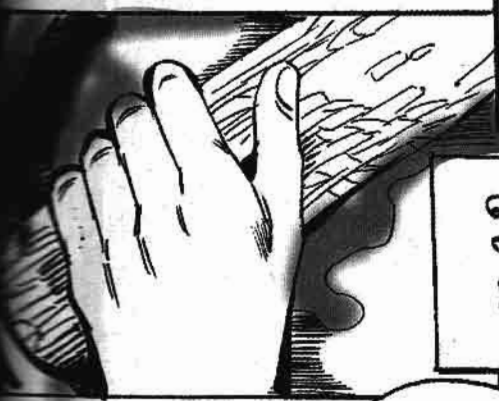
ဟင်း... ဖြိုဟင်း
ဘေး ဖြိုဟင်း... ကင်းယုံညှိုး
ချက်ငှက် ဝါချို နဲ့ ဝါချို ဝါစပ်မတည့်
ဘူး ခြံစည် ရိုး ကချစ်ပေါင်း ပွက်
တွေ ချိုး ဖြို ချက်ဖြာ

ထမ်း၊ ဟင်း၊ ဝဲကားလုံးချက်ဖြူ၊ အဖုတ်၊ ဝဲအဖုတ်၊ ဝဲအဖုတ်၊ ဝဲအဖုတ်...
နှစ်ယောက်ကို ရေချိုး၊ ခိုင်း၊ ရသည့် သျှမတို့...
ရေချိုး၊ ဖြိုး၊ ချိန်လောက်မှာပင်...

လမ်းဖြစ်သူ ဦးစာရတ်
လက်သမား အလျဉ် ဗွ
ဖြင့် ရောက်လာသည်။

မောင်လေးကို သနပ်ခါး၊
လိမ်းပေး ရင်းမှ
လှမ်းမေး ရသည့်

အိမ်
ထမ်းမှ ဖြစ် လိုက်
ရတာ မလား၊
ရေတံရင်ချိုး မလား

ရေတံရင် ချိုး
ဦးစာရတ် သမီးကြီး ဂုယံ ဒါန့်၊
သမီးကြီး ညနေက ကာမင်း
တွေ့ချက်ထားလဲ

မြို့တင်းနဲ့
ချစ်ပေါင်းပွဲကချင်ရမောင်
ချက်ထားတယ် အိမ်
နည်းနည်း ငြုတ်လိုက်မိတယ်

သမီး၏စကား အဆုံးတွင်
ဦးတရုတ်က ဖြိုဟင်း ချက်
အိုး အဖုံး ကို...
သွားဖွင့် ကြည့် လိုက်
ရမည်။

အားပေး
ခြင်းလိုက်တံ ဖြိုဟင်း

ချက်ချင်းပင် မိုက်ဆာလာကာဝမ်းထဲမှ
တံချွတ်ချွတ်ပင် ဖြစ်လာ၏။ ဦးတရုတ်
ဖြိုဟင်း ကို ဇွန်း နှင့် ဝေဓာနာသ ကြည့်
သော်လည်း မလှစေဘဲ ဖြိုဟာ ခွဲခြားမေ့။

ဗွားဦး ကျောင်း
သရက်ခြံ ဘေး ခြံစည်းရိုးက
ရတာ အဖေ
ဒါပေမယ့် ...

သမီး ရှေ့
ဖြိုအမျိုး အစားစကား
အဖေ လည်းမဖြော
ခိုင်ဘူး သမီး ဘယ်
နေရာကရတာလဲ

အဖေဖြောထားတံ
နည်း အတိုင်း ဝမ်းကြည့်စကား
စားစကားတို့ ဖြိုထဲမှာ
ရှိနေတယ် အဖေ..

ဒီမျိုးတင်း
အစ်ခွေအစ် ဖို. သမီး ကယ်
အောက် ပင် ဖန်: တယ် ဆိုတာ
အဖေ သိတယ် ဒီကြောင့်
အဖေ စား မယ်...

ထိုအခါ အစား ဖက်သော သမီး လယ်
သိန်းတင်က ဂျက်တဂျက်
လိမ်း လိုက်သည်။"

ဒီဆိုရင်
သမီး တို့ ကျတော့. ကော
လှစား ရဘူး လား
အဖေ

သမီးတို့.
သားတို့. လည်း စားရမှာပေါ့.
ဒီပေမယ်. အဖေစားပြီး
တစ်ခွာရို လောကျိုမြို့
စားရမယ်...

တာဖြစ် လိုလဲဆိုတာ.
မျိုးက လျှာကို သေစေ တတ်တဲ.
အဆိုပဲ ပါနေတယ်ဆိုရင်
တစ်ခွာရို အတွင်း အဖေ
သေသွား လိမ့်မယ်

ဒီဆိုရင်
သမီး တို့. မစားနဲ့. စားပြီး
တစ်ခွာရို အတွင်း အဖေ
မသေဘူး ဆိုမှ သမီးတို့.
စားကြပါ.

ဒါပေ ကာ: ဒါပြော
မဟုတ် လက်တွေ့
သမား: ဖြစ်၏။

ဥပဒေ စာ စားကြ သော ဒါကို ဒါပေ
ဖြစ်သူ စား သည်ကို မသိန်းရင်တို့
မောင်နှမတွေ စောင့် ကြည့်
နေကြရ သည်။

ဘုရား ဘုရား
ဘာမှ မဖြစ်စေလို
ရော့... ဘာမှ
မဖြစ်ပါ ရော့!

ဒါပေ ထမင်း တလှောင်
ဖြိုချတိုင်း မသိန်းရင်တို့
တစ်ခါ ရင်ဖို ရသည်။

ထမင်း စားပြီး သွား သည်
ဒါထံ လည် မသိန်းရင်တို့
ဘေးက က မသုံးသေး
တစ်ခု ကို ကြာသည်။ ဒါထံ
ဒါပေ ဒါခြေ ဒါနေကို
မျက်ခြေ မပြတ် စောင့်ကြည့်
နေကြရ သည်။

သား သမီးတို့၏ လောကကို ဦးစားရက် ခိုးလည် သဘော ပေါက်စွာ... ဒီကလေး ဖြောင်း သည် ဒီနေ့နှင့် သူ့လယ်က ဒီအဖြစ် ကလေးကို ဖြောင့်သည်။

ချစ်နိဗ္ဗာန်မု မဖြစ်ရင်တော့၊ စိတ်ချရပါ ဖြစ်ကွယ်... ဖွတ်ဖွတ်ရရ ဒီအစေ သနိုးကြီး ကျောင်း သားဘဝထွန်းက ဒီအစားနဲ့ ပတ်သက်ဖြီး ချစ်နိဗ္ဗာန်မု

ဘယ်လိုထွန်း ဒီအစေ ဖြောင့်ပါဦး

ဒီအစေ ဒီအဖြစ် ကြွယ်ဝသော ဒီအစေစကားဆို မသိနိဗ္ဗာန်မု စိတ်ဝင်စား လှသည်။ ထို့ကြောင့် မသိနိဗ္ဗာန်မု စကား ဝင်ထောက် ပေးလိုက်၏။

တစ်ခါတော့ ဒီအစေတို့ ဖွားမြင် ကျောင်းကို ရှေ့တစ် ယောက် ဖရဲသမီး ဒီအသုံးကြီးကြီး နှစ်လုံး လာလှူတယ်

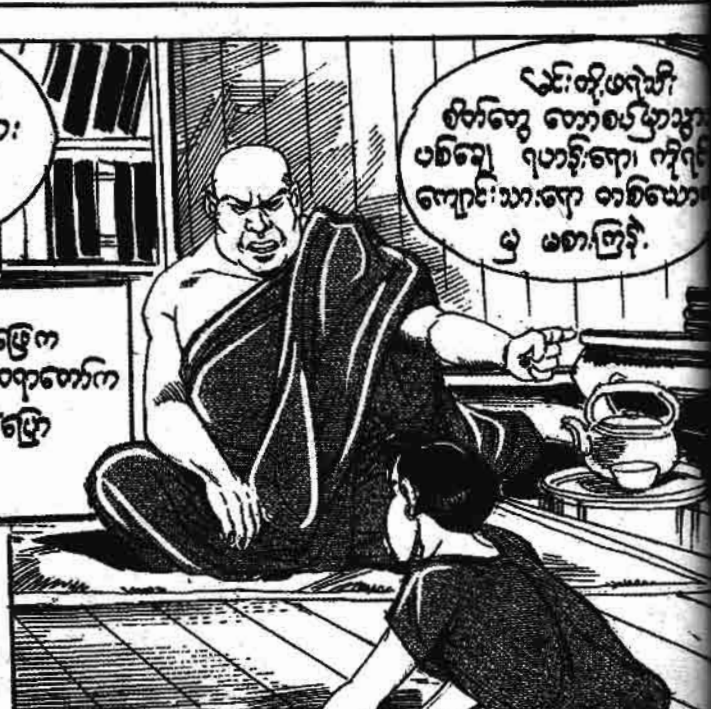

နေ့ဆွမ်း စားပြီး အချို့မှာ ဘုန်းပေးခါနီးမှာ ဖုရဲသီးတွေကို ခွဲစိတ်ကပ်ကာပေါ် ထူးခြားတာက အဖေတို့ ကျောင်းသားတွေ တမင်း စားပြီးတဲ့ ဝါထိ ဘုန်းကြီးဝိုင်းက ဖုရဲသီးစိတ်တွေဟာ တစ်စိတ်မှ မလျော့ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့များ ဖုရဲသီး စိတ်တွေ မစားကြတာပါလိမ့်။

ခဏနေတော့ အဖြေက ပေါ်လာတယ်၊ ဆရာတော်က အဖေတို့ကို ခေါ်ပြောတယ်....

မင်းတို့ဖုရဲသီး စိတ်တွေ တော့စပ်ပြာသွားပစ်ချေ၊ ရဟန်းကျောင်းကိုရင် ကျောင်းသားတွေ တစ်ယောက်မှ မစားကြနဲ့။

ဒီနေ့တစ်ကျောင်းလုံး ဘာလုပ်နဲ့၊ ဘာကြောင့်လို့ စားထားကြတယ်...

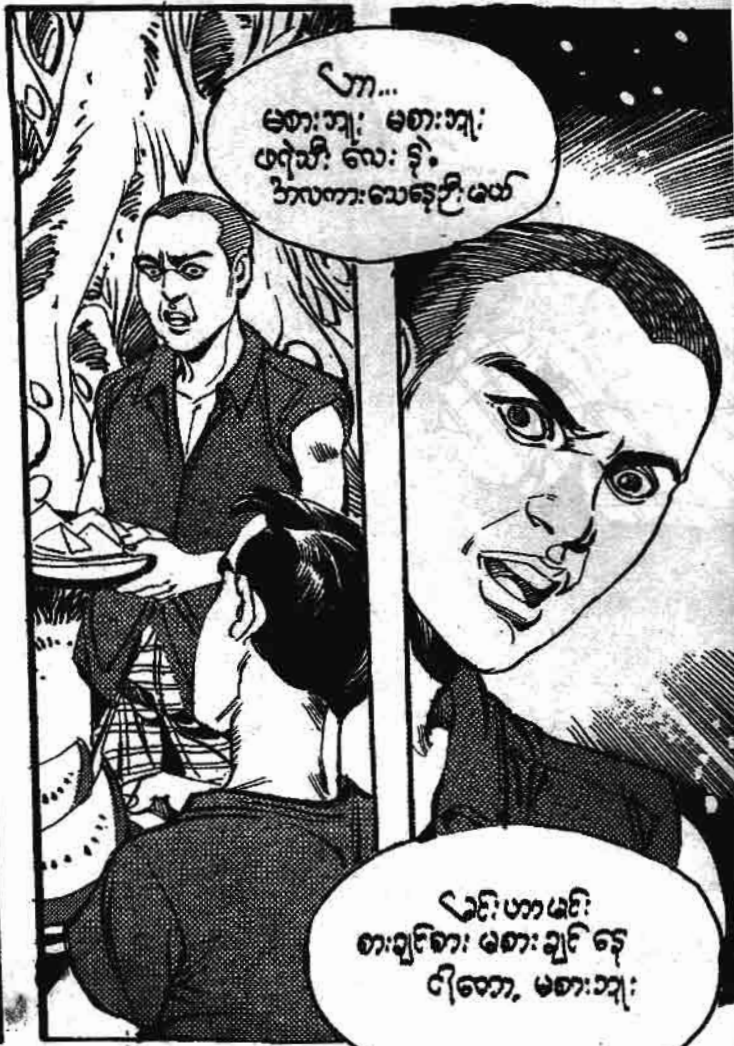
ဒါနဲ့ အဖေနဲ့ ဘုရင့်ဆိုက် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ ဖုရဲသီးစိတ် လင်းဖူးကြီး ဝွန်ဖြိုး တော့မှပဲ လာခဲ့ကြတယ်...

ဖရဲသီး စိတ်တွေက လည်း သကြားတွေ
ဥနေတော့ စားချင်စရာ ငြီးပေါ့။ တောစပ်
ရောက်တော့ ဘာပေက ဘာဖြင့်ကို အဖော်ညီတယ်

သေတ္တာကြောက်စာ၊ ဘာဖြင့် က ဘာပေ၊
စကားကို ခိုးခိုးချိုးချိုးငြိမ်းတယ်။

ဘာဖြင့်ရေ
ဖရဲသီးစိတ်ကြီးတွေက...
စားချင်စရာငြီးပွင့်ပစ်ရမှာ...
ဒီရော့ ဖို ကောင်းလျက်
တာကွာစားကြရတော့ကင်

ဟာ...
မစားဘူး မစားဘူး
ဖရဲသီးလေးနဲ့
ဘာပေကသေနေဦးမယ်

ခေါင်းဟာမင်း
စားချင်စား မစားချင်နေ
ငါတော့ မစားဘူး

သူ့ကို အဖော်ညီ မရတော့ ဘာပေက ဘာဖြင့် ရွာမှာတင် ဖရဲသီးစိတ်ကို ဘားဂုယိုးဂု
ကိုက်စားလျက်တယ်... ဘာဖြင့်ကတော့ စိုးရိမ်စရာငြီးနဲ့ ဘာပေကိုစိုက်ကြည့်
နေတာပေါ့။

၆၃

ဟေ့...
ဟာ... တရုတ်... တရုတ်
ဘာဖြစ်တာလဲ... ငါ... ငါ့ခြေ
သာ... ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ...
ငါ့ခြေကတယ်
ငါ့ခြေကတယ်

ဘုရားက ဒါတွေကိုကြည့်ပြီး ထိက်ထိတ်
ဖြူဖြူနဲ့ ထွက်ပြေးတယ် ဒါတွေကတော့
တစ်ယောက်တည်း ဝေဒါန် စားပြီး မိုတာတွေ
အိမ်ကို ယူသွား လိုက်တာပေါ့။

ကဲ... သမီး
ကိုလည်း စားကြတော့
ဒီ ဒါချိန် ဒါထိ ဘာမှမဖြစ်
တော့ ကိစ္စအရှိအား စားကြ
စားကြ

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုက... မသိနဲ့ရင် ကို. မိသားစု ထမင်းခြံကို ကြ
သည့်ကား ဒါမှန်ပင်ဖြစ်ရင်။

ဒီနေ့ ဘဝတ်
တွေ့မှား တယ်... ချောင်းမှာ
ရေချိုး သွားရင်
ဘဝတ်လျှော်မယ်

ဘာတွေ နှင် ဘာတူ မသိနဲ့ ခင်က...
မိသားစု ဘာလုံး ဇာ ဘဝတ်လောင်း
မျှားကို ဝိနိဗလား ကြီးထဲ
စုထည့် လိုက်ဖက်။

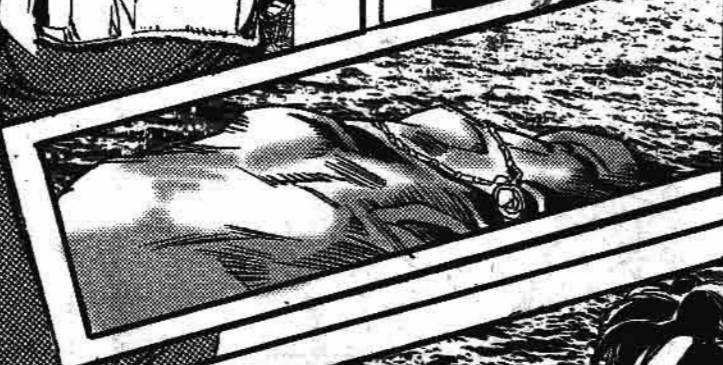
ပြောပြချည်း
လုပ်နေဖို့ ဘာချိန် မရှိတော့
ဘဝတ်လျှော် ငြိမ်းရင်
မန့်ကျည်း သီးချိုးရ
ဦးမယ်....

ဝိနိဗလား ကြီး သီး
စောင်း တင် ကာ....
ချောင်း စပ်သို့
ခပ်လွှက်လွှက် လျှောက်
လာခဲ့ သည်။

ချောင်းစပ်မှာ ဘဝတ်တွေ
ပုံလိုက်ရင်း မျက်လုံးထဲ
ဝမ်းခနဲ ချိုး ခနဲ ဖြစ်သွားသည်

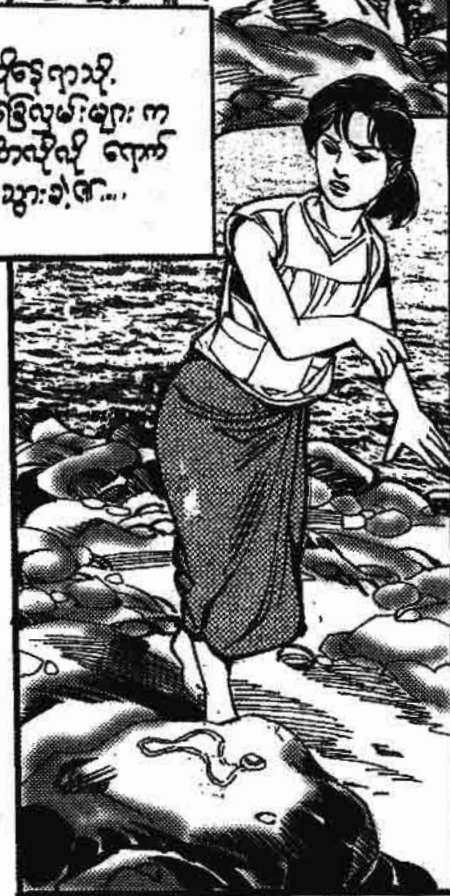
ဟင်
ကာရှားပါလိမ့်။

မိသားစု၊ မိဘမိတ်၊ မိသားစုကလေး၊ ဣ...
ပေါ်တွင် ဝင်းဝါနေသော... ပစ္စည်း
တစ်ခု... ထိုပစ္စည်းကို ရှေ့ရောင်
ကျွန်း ဖြင့် လာသော ဝါးလင်းက
မေ့သိမ်းရင် မျက်လုံး နှင့် တိုး မိခြင်း ဖြစ်ရ

ထိုနေရာသို့
ခြေလှမ်းများ က
အလုံအလုံ ရောက်
သွားခဲ့၏...

အဘယ်
အကြောင်း စစ်ကုံး
ပါလား၊ အကြောင်း ကြီးပဲ
တစ်ကျယ်သားကျော်
ကျော် လောက်ကော၊
ရှိမယ်

အကြောင်းကို ဆက်ခံ
ကောက်ယူမိရင် ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို အကဲခတ်
ကြည့် လိုက်မိသည်။

အကောက်လွှမ်းလှမ်းဖြင့်
ရေချိုး အဝတ်လျှော်
နေသူများမှာ သည် အခြေစိုက်
မည်မျှ သတိထား
မိပုံ မရပါ။

တောင်ရထား ဆွဲကြိုးကို ဝါတွင်းခံ
ခါကျိ ဝိစိမ်ဆဲ ဝါဗေ
အချာထည် ကာ... ဝါဝတ်ကို
ဟန် မပျက် ဖျော်နေ
မျှော်စဉ်

လူကသာ ဝါဝတ်
မျှော် နေ ပေမယ်၊
စိတ်က ဝါတွေး
ပေါင်းစုံနှင့် ဂြုပ်ဖွေး
ပျက်ပြို တော့အံ့

ဝါဗေ ဝိစိမ်က
ထွက်သွားပြီး နောက် ဝိစိမ်ထောင်
ဖြိုလျက် ကတည်းက... ငါ့အို မိသားစု
စားဝတ်နေရေးတ ဝါကုန်လုံး ကစဉ်
ကလျား ဖြစ်သွားခဲ့တာ ဝါပေဟာ
ခွေး နည်း စာနဲ့

ဇွေရှာပေးတတ်ပေမယ်
ထောင်စေ ဝဲဘက် မစိမ်တတ်ကျွေး
ဝါသူလို မိုးတွင်း ဆိုင်း ဖော် ရတံ၊ ဝါချိန်
ဆိုရင် ငါ့အို ဝါကွေ့ကော်ရဖို့...
လက်သမား လှုပ်ပေမယ် မအညှမ်း
ကျင်တော့ သိပ်မခေါ်ချင်

ခေါ်လည်း လက်ခံကို
နှိမ်ပေးကြတယ် ဝါသူ ကောက်
ရတံ ဆွဲကြိုးကို ရောင်း
လိုက်ရရင်.....

ဆွဲကြိုး ရောင်းပြီး တစ်မိုးတာ
ဆန်တွေ ဆီတွေ ဝယ်
လျက်မည် ဟု အတွေးက
ပေါ်လာ၏။

ထိုအတွေး နှင့် မရှေး
မနှောင်းမှာပင် အဖေ၊
ဆုံးမစကားတို့က နားထဲ
ဖြန့်ကြားပေးလာ၏။

ဒီကမ္ဘာ့ မကောင်းလို့
သိလိမစောင့်၊ ဘျားဆိုတဲ့ စကားဟာ
လျှောက် အတွက် စကားပဲ သမီးရဲ့ အလုပ်
အဆင်မပြေလို့ ထာရံရင် ခိုးသင်ခိုးမယ်
ဆိုတာ အစိပျို့ပယ်ပဲ ကိုယ်အဝင်ကို
တန်ဖိုးထားတာ သူဆိုတာ ဒီကမ္ဘာ
မကောင်းလည်း သိလိမစောင့်
ရင်မယ်

ဒီကမ္ဘာ့ မကောင်းဘျား
ဆိုတာ ဆင်းရဲတာကို ဖြော
ဇာပဲ ဆင်းရဲရခြင်း ဟာ...
အကြောင်း နှစ်မျိုးရှိတယ်
မရွေးခါလို့ လည်း ဆင်း
ရဲတယ်

သူ့မကား ပစ္စည်း ခိုးခါ
လို့လည်း ဆင်းရဲတယ်
မရွေး ခါလို့ ဆင်းရဲတာ လျှောက်...
ဝိရိယနဲ့ ကြိုးကြိုး ကုတ်ကုတ်ရှာဖွေ
ရင် မရွေးမီး သာကောင်
လျှောက်၊ စေ့ဒေကင်ကော၊
အဆင်ပြေသေးတယ်

အတစ်ပါး ဥစ္စာ
ခိုးခံလို ဆင်းရဲတဲ့ လျှာကတော့
အထောက်အပံ့အကူ ဖြစ်ပေမယ့် ကာလ
ထိုက်ဆိုတော့ အပြာလို ရတာ စည်း
ခွဲပစ္စည်းတွေကို ရှေးမီး၊ မင်း
ခိုးယူ၊ မချစ်မနှစ်မထက်
တဲ၊ ဒါတွေခံဆို ဆိုတာ။

ဒါကြောင့်
သမီးရေ သူများ မပေးတာ
ဆိုရင် ကောက်ရတာတောင် မယူ
ချင်နဲ့ လှိုင်ရင်ကို မရ၊ ရတောင်
စုံစမ်း ဖြိုး ဖြစ်ပေးရမယ်
ဗြိုင်လို့ မပြော

ရန်သူများ ငါးပါး
မပျက်၊ ပျက်စိတင် ပျက်ဆီး
တတ်လို့ပါ...

မပြောလို့ မရှိဆိုတာ
ပင့်စွဲသမုပါဒ် ကြီး မလည်
စိတ်က ဖြိုး ရိုတာပျာ လိုက်ရတယ်
လို့ ဒါတွေပဲ
ဒီကမ္ဘာ မတောင်လို့ သိလ
မတောင်

သိလမတောင်လို့
ဒီကမ္ဘာ မတောင် ဆိုတို
ပင့်စွဲသမုပါဒ် ကြီး မလည် စိတ်က
သိလ ကို လည်း မဖြစ်
ဖြစ်စိတ်က စောင့်ပါ
သမီး ရယ်

ဖရော့းလဲ ဒိုနီယံသန့် ဝါဂုယံလေးဖျံ ဖခင်ပုံသွင်းသန့် ဝါတိုင်းရနေသန့်။ ဝါတော့ရပဲ
တွင်ပေါ်လာသော ဖခင်ရင် ရေဒွင်ကျသောဆုံးမစကား ဝိုက်ဆွဲကြိုး ဝါပေါ် တယ်မက်နေ
မိသော မီးဒွင် ကျသော စိတ် ဝါဆိုး ကို ငြိမ်းသတ်နိုင်ခဲ သန့်။

ဝါင်း... ဝါခ
လောက်ဆိုး... ဆွဲ ကြိုး
ပျောက်သွားတဲ! ဖိုင်းဒွင် ခန္ဓာ
စိတ်ဆင်း ရဲ ရှေ့က
ရှော့မယ်...

မသိနိုးရင် တစ်ယောက် ဝါတတ် ပျောက် ငြိ
သော်လည်း ဝါမိမဲဖြင့် ဒွင်သေးပါ။ ဆွဲကြိုး
ဖိုင်းဒွင် ဖြင့် ဝါလာကို ဝဲလင်းနေမိရင်။

ဝါတော်လေး ကြာသွား သန့်
ဝါထံ ဖိုင်းဒွင် နှင်ကျသွား ကိုမဲ
ရသေးပေ။

ငါ.. ဆက်စောင့်
နေရကောင်း မလာ.. မနိကျကြိုး
သီး သွားရလျှင် ဖြိုး ဗွဲ ဖြိုး
လျှာကလေး ရင် ကော့မိမဲလာ

ထိုမှတော့ သူတော်ကောင်း စိတ်
ရှိသူသည် ပရဟိတကျိသာ...
ဒါနပေးတတ်ကြသည်။

အို... ဒါ ဈေးကောင်း
တစ်ခါ ပျက်ရုံနဲ့ ဘာမှ ကြီးကြီး
အေး အေးခိုက် ပါဘူး မသကာ
နဲ့ကြီးဖြစ်မယ်။ ဒီခါက... စာမင်း
တစ်ခါချက် ဆန်ခွက်လုံး
ချေးပုံပေါ့

တကယ်လို့
ဆွဲကြီးပိုင်ပြင်ဟာ ဒါကိုချက်ချင်း
မတွေ့ရလို့ မရတော့ ဘူး ထင်သွားရင်
တအားစိတ်ဆင်းရဲ သွားမှာ ပိုင်ပြင်
စိတ်မဆင်းရဲတောင် ထိုင်တောင် ဖြီး
ချက်ချင်း ပေးလို့ကတော့
ကောင်းပါလယ်

ထိုဒါတွေနှင့် ဒါတူ မသိမ်းရင်
တစ်ယောက်... ဆွဲကြီး
ပိုင်ပြင်ကို ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့်
စောင့်နေမိရမယ်

ဖြန်လာမှာပါလေ..
ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတဲ့
ပစ္စည်းပျောက်သွားတာပဲ
ဖြန်မလာဘဲ မနေပါဘူး

တစ် နှစ် ခန့် ကြာ သော
အချိန် နှစ် ကား ဣတ္ထု
အသက်လေး ဆယ် ခန့်
အမျိုး သမီး တစ် ဦး ရွှေစင်
စပယ်၊ အလျား ဟား လျား
ဖြင့် လာသည် ကို တွေ့
လျက် ရသည်။

မသိန်းရင် ဆွဲကြိုးရခဲ၊ သော နေရာမှာပင်
တကုန်း ကုန်း နှိုင်း ပျာပျာ သလဲ
ရှာဖွေ နေ သည် ကို ကညို မြင်နေ
ရသည်။ အနီး အနားမှာ ရေချိုးသူ
အဝတ်ပြောင်း နေ သူများ ယင်မနေနိုင်ဘဲ
ပိုင်း ကျ ရှာပေး နေကြတာ။

သေချာတယ်
ဒါ ဆွဲ ကြိုး မှီရင်
ဖြစ်ရမယ်...

အိတ်ထဲမှ ဆွဲ ကြိုး ကလေး ထုတ်ပြီး
ကွပ်ကွပ် ပါ အောင် ဆုပ် ကာ ထို
နေရာသို့ အမြန် ပြေး သွား
မိသည်။

ဒီအားကောင်းကောင်း၊
အားကောင်းကောင်း၊
အားကောင်းကောင်း
အားကောင်းကောင်း

ဒေါ်အုံးကြည်က... ရောင်းစပ်
ရောင်းစပ် လက်ဝါးကို စမ်းကာ
စမ်းကာ ဆွဲကြိုးကို ဖြောင့်တင်ပါသည်။

ဒေါ်အုံးကြည်
ဘာလဲဟေ့ ဘာလဲ

ဆွဲကြိုးမေ့လျော့
ခါနီးကလေးမရယ် ဒီအ
မေ့လျော့ဘူး ဆွဲကြိုး
ထပ်ပါလား

ဒေါ်အုံးကြည်က... အားကောင်းကောင်း
အားကောင်းကောင်း

ဒီဆွဲကြိုးလား
ဒေါ်အုံးကြည် ဖြောင့်
ဒီအားကောင်းကောင်း ကောင်းကောင်း
အားကောင်းကောင်း

ဆွဲကြိုးကို ခြစ်သည့် နှစ်
ဒေါ်အုံးကြည် အဖြေ
တစ်ပိုင်း ရောက်လာ ဖြစ်
လျှင် ယူကြည့် သည်။

ဟုတ်ပါတယ်ဟေ...
ဒါ... ဒါတော့ ဆွဲကြိုး လေးပါပဲ
သမီး လေးက... စာပိုဒွဲကောင်း
လျှင်တော့ကွယ်... ကောက်ရ
တာကောင် မယူဘဲ ဖြန်ပေးတယ်
ကျေးဇူးပါပဲကွယ်...

ဆွဲကြိုးကို ကျစ်ကျစ်ပါ ခြစ်ကိုင်ဆုပ်
ကိုင်ရင်း ဒေါ်အုံးကြည် ငွာစာ
ဆို ရွေးလေတော့ဇာ

ဒေါ်အုံးကြည် သည် ရေတံဆုံး ကုန်းတစ်ဝက် ပခုသော စကားကို
သတိမထား မိသော ကြောင်လား သို့တည်း မဟုတ် မိမိကိုယ်ကပင်
ဒွဲဖြောစေ၊ ဒွဲလှသောကြောင်လား။

ဆိုတော့၊ မဟုတ် ဟုန်းတန် ပစ္စည်းကို ဖြိုရသည့် ဟိတုက် ဝမ်းသာလျှံ ဆို သွားသော ကြောင်လား။ "

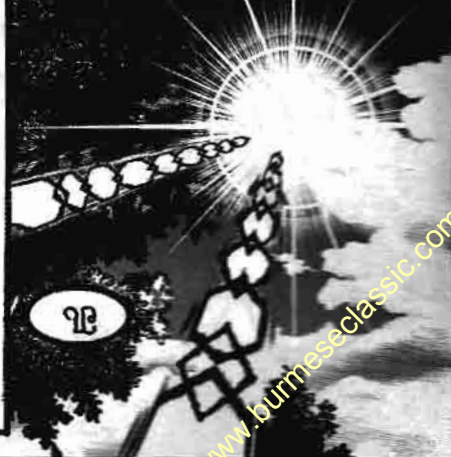

မည်သို့သော ဟိကြောင်းကြောင်းလဲ မသိ၊ မသိန်းရင်ကိုကာ၊ မုန့်ဖျိုး လေးဖြ ဖြန့်ခြံချိုး ဖြင့် မေ့သွားခဲ ပေ....

BURMESE CLASSIC

ဆန် ဟိတ်ပေါင်းများစွာ တန် သည် ဆွဲကြိုးကို ဖြန့်လေးနိုင် သော... မသိန်းရင်သည် ရွှေကင်းက ဟိကြောင်း ဖြောင့်မေရ၊ ဟိတ်တွင် ထမင်း တစ်ခွက်စာ ဆန် နှစ်မျိုး ချေးယူ ရမည်ဆိုသည် ကိုသာ... ဖြောင့်အုန်းကြည် သိခဲမည် ဆိုပါဌာ... "

ကျောင်းတိုက်တစ်ခုလုံးကတော့
ညီမိတွေက ခေါက်ကွက်...
တိတ်တိတ်နေခဲ့ပါပြီ...

နိဂုံးကပ် နှာရီ ဆိုမူ ..၁၂-နှာရီ
ထိုးဆဲကို ကြား လှိုက်ရသော်
လည်း ယခုထိ နှိပ်စွဲခြာရသေး
နှိပ်စွဲခြာရစိတ်ကလည်း
မရှိသေး။

နှိပ်စွဲရတာက မှာ ဘယ်ဟာ လူ့ လှိုက်ရပြီး
နှာမည်လေး တစ်ခုကို... 'ဟာဆဲ
မထွက်ဘဲ' ထပ်ခါ... ထပ်ခါ...
ရေငွေတင် နေမိသည်။

BURMESE CLASSIC

မဖြူ...မဖြူ
ညောင်... နှာမည်လေးက ရှိ...ရှိ...
ရှင်းရှင်းနီ... ဖြူစင် ခြောက်ဖြူ
သလို...

သိလေ ဟူသည် ကာယကံမြောက်ကျူးလွန်မူ ဝမ်းကံမြောက်
ကျူးလွန် မှ ပေါက်ပျက်သည် ဟုဆိုလျှင် ယခု သူ့ နှိပ်စွဲခြာ
ခံစားရက် ကြောက်ရွံ့ ခံစားရက်ဟန် ပေါက်နေသည့် ဟု
ပြောရ မည်ထင်သော့ပါ။

တစ်ကယ်တော့ နီးကပ်နေ သည်
ရည်ရွယ်ချက်ကြီး မား သော ရဟန်း
တစ်ပါး သာလျှင် ဖြစ်ပါက

စာချာတန်း စောကင်းသည် ခွင့်မကုန်
ရသည် ဟာလဲ ဟားထုတ်မည်။
ငြိမ့် ဟာတွက် စိတ်ချရသော ဟာခါ
ထွန်ဖွ ဟာရား ဖြစ်မည် ဟာရား
ဟောမည် စာရေးမည် ပာရှာ
ပိုင်း ဖြစ်တားသည် ရဟန်း
တစ်ပါး ဖြစ်ကား။

ယခု ရဟန်း သုံးစုံရနေပြီ
စာချာတန်း လည်း စောကင်း ခါနီး ဖြစ်...

ဟင်း... ဝီဟန်နိ
ကုမ္ပဏီ မကြိုနဲ့ ယာတွေဖြိုး
ငိုရည်ရွယ်ချက်တွေ
မျက်ပစ် ရဟော့ ဝေပို
ဖြစ်နေပါရောလား။

မည်သည့် ယောက်ျား မိန်းမ မဆို
တစ်ယက်တွင် တစ်ဦးတော့ ချစ်ခင်
ပေါ်ပေါက်ဖူး၊ ကြမည် ထင်ပါက
ဘဝါဘဝက ဖူး၊ စာဖက် ဆိုသည်က
ရှိမိ၊ ကြမည် သာ...

ဦးသုမန္တ ဟိန္ဒူ ဝိဟာ
မပျော်တိုင်း ဘာတွေ
တွေက တစ်ဆင့်၊ တစ်လျှား
ဖြေပွားနေကြပါက။

BURMESE CLASSIC

မြို့လက်ထက်က... ခုနစ်နှစ်
သမီး ဟိန္ဒူလက်တည်းက...
သောတာပန် တပည့်၊ သော
ဓုဒ္ဓိသာသီ ဘမညဉာဏ် သူဌာ
သမီး သည်

ဟိန္ဒူလက်ထက်က... သာ သတ်သောမုဆိုးကြ
တစ်ယောက် နောက်သို့ မိမိ ဘာသာလျက်ခွားဖြ
ရိုး မယား ဟိန္ဒူ ဗြူရလုပ်တွေ့၊ ခဲဖူးသည့်
ဟိန္ဒူလက်ထက်က...

အားလုံး မှ မင်းထား တစ်ယောက်သည် လည်း ထိုအခါမှ
စွန့်ဖြား အမေလိုကန်သူ မှည့်မ ဘစ်ယောက်ကို....
ရန်၊ မယား အဖြစ် ခေါင်း သင်း ရှေ့ထိုင် သွားခါ များသည်
အကြောင်း စသည်....

တောင်စဉ်ရေမရာ
အကြောင်း တွေက
ခေါင်း ထဲကို
ရောက်လာကြသည်။

မုဒ္ဒမုဒ္ဒား ဂြင်က ဟောပြော
ထားသည် အကြောင်း ကို
သတိရ မိသွားပြန်၏။

ထိုမှတစ်ဖန် ဤကားအိုဖိုနှင့်
မ အို၏ အချစ်စိတ် ပေါ်
ရကြောင်း အကြောင်း ရင်း
နှစ်ခု အား ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်တွင်

ပုဗ္ဗေဝသန္တိ ဝါသေန
ပစ္စုပန္တ ဗဟိဏေနဝါ
ဇဝံတံဇက ယာဏေပမံ
ဥပ္ပလံယော အကော။
ဟူသော ပါဠိ တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

အရင် ဘဝက ရှေ့တိုက် ပေါင်း သင်း ခဲး ဖျား ဖြစ်
ယခု ဘဝ၌ တစ်ယောက် တွဲကျိုး
တစ်ယောက် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဟူသော
စာကြောင်း နှစ်ပါး ကြောင်း စာချစ်
ဆိုသော စာကြောင်း တရား က...
ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဟု အိမ်ဖွဲ့ယဉ်
ပါ၏။

ကြာပန်း သည် ရေနှင့် နှင့် ညစ်
နှစ် ချက် အကြောင်း ဖြစ်ပြီး
ပေါ်ပေါက်လာရ သကဲ့သို့
သဘောပင် ဖြစ်ပါ၏။

ယခုလည်း ရှေးအိမ်ထဲ ဘဝက
ဦး သုမန်နှင့် မဖြူ တို့ အတူ
ကား ရှေ့ခဲး ဖြစ်ပြီး ချစ်လား
မမြေ့တတ် တော့ပါ...
ဦး သုမန် ကား အစွဲလန်းကြီး
စွဲလန်း ရှေ့မိ ဖြစ် တည်း။

ဟေ့!
ခက်ပဲ ခက်ရဲ့
ချစ်ရဲ့။

သူက ဖိတ်ခံပျော်သော်လည်း
မနက်ကျတော့ စောစောပင်
နိုးနေစဉ် ပါဏ်။ နိုးရမည်လေ
မဖြူတုန့် ဖိတ်ခံကို ဆွမ်းခံဖြင့်ဖြင့်
ဖြေချင်နေသတို့။

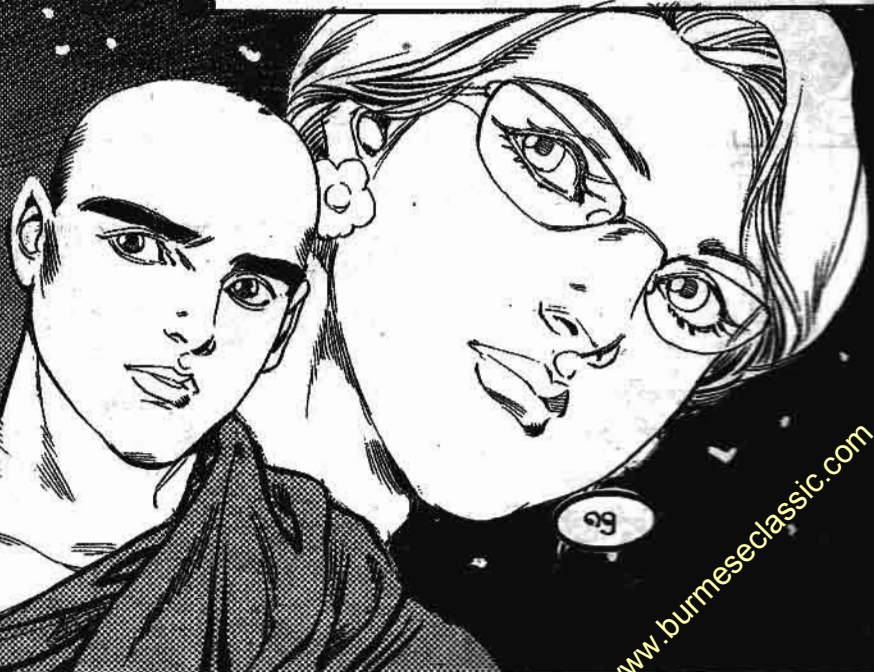

မဖြူနိုး မတွေ့တိက ဆွမ်းခံ မဖြေတိ...
ပါဏ်တော်နိဿယ တစ်ခေါက် ပေါက်တောင်
လှည့်သည့် ဇြီးမှ ရေချိုးဇြီး ဆွမ်းခံ
ထွက်ခါ၏။

ယခုတော့ စာချဆရာတော် ဖြော့မှာ ရွှေကန်၌သာ
စာလိက်ရသည်။ စိတ်ထဲက စာထဲမှာဖြင့်
သည်လိုနှင့် စာဝါချချိန်ကဖြိုး သွားခါသည်။

ဒီနေ့တော့
မဖြူနိုး တွေ့ရဖူးမလား
တွေ့ကြရင်တော့ ဘယ်လို
စကားမျိုး တွေ့ကြော့ရင်
တောင်းမလဲ

စာတီဖြူ သည် နှင့် ရေချိုး ကာ သက်နှီး
ရုံဖြူ ဆွမ်းခံ စောစော ထွက် လိုက်
သည်။

ဆွမ်းမရချင်
နေ... မဖြူနဲ့ ဓမ္မေ၊
ရတင်ဖြူရော...

သည်စိတ်ကဘယ်ကဘယ်လို
ပေါ်လာသည်ကို ဦးသူမနဲ့
ကိုယ်တိုင် မသိ...
မဖြူ နဲ့ ဒိမ်ခြံ
ရောက်ပါပြီ...

ရဟန်း နဲ့ ဇာတ်ရုပ်၊ စည်းကမ်းက... ဖြူစွထကို ကြံဖျင်
ရွာကို လေးစားခန့်သာ ကြည့် ရသည်။

မဖြူ ဒိမ်ခြံ မရောက်ခင်
က... လက်လေးစောင်းသာ...
ဤကို ကြည့်၊ ဝါးပေါက်လည်း
မဖြူနဲ့ ဒိမ်ခြံ ရောက်
သည်နှင့် ဂျိုးဂျိုး လက်လေး
စောင်း မဟုတ်ဘူး...
မိန့်လေးစောင်း၊ စစ်ကိုင်း
စောင်း၊ ရန်ကင်း စောင်း
လှပိုးစောင်းနဲ့ ဖြစ်ကုန်
စော့သည်။

မဖြူ
ဘယ် ဘာနား မှာများ
ရှိနေ ဖြာဖို့ လိမ်

ဖြူချင် ဇောနင်၊ မဖြူတို့၊ ဝိဝိမ်
တိုင်း၊ ဘာတွင်း၊ ဘာထက်စဲဘာက်
ဘာရပ်လေး၊ မျက်နှာကို မျက်စိ
ကစား၊ ပစ်လိုက်သည်။

ဘာပေါ်ထပ် လာသာဆောင်
ပေါ်ဖြူ မဖြူ၊ ကလည်း
ဘောက်ဘက်ဆို၊ ဖြမ်း
ဘာကြည့်... ..

ဦး သုမန် ဘာကြည့် ကလည်း ဘာပေါ်
ဆို၊ ရောက် ဘာသွား လမ်း၊ နွတ်လတ်ဖြာ
ဘာကြည့် ချင်း ဆို သွား ကြသည်။

ဟော...
ဟေ့... ဖြူ...

ဖြူချင် ဇောနင်၊ မဖြူတို့၊ ဝိဝိမ်
တိုင်း၊ ဘာတွင်း၊ ဘာထက်စဲဘာက်
ဘာရပ်လေး၊ မျက်နှာကို မျက်စိ
ကစား၊ ပစ်လိုက်သည်။

နစ်ဦး လုံးဝါ နှုတ်ဖျားမှ ဖြူပသော
မဖြူ၊ ပန်းလေး တစ်ပွင့် စီ ဖြူ သွား
ကြသည်။

မဖြူ ရင်ထဲရှိနိုးခန့် ဖြစ်သွားသလို ဦးသုမန် ရင်ထဲတွင်
လည်း သိမ်၊ ခန့် ဖြစ်သွားရပါ၏။

အလွန် အခမ်း လိုချင် နေသော
အဖြူ ပန်း တစ် မွှင် ကို အလွယ်
တကူ ဂွဏ် လိုက် သောကြောင့်
ဦးဆုမန် ရင်ထဲ ဖိုက်ကော့မူက
ချမ်းဖြူခဲ ရအောင်။

အပေါ်ထပ်မံ အပျိုဖြူရေး
မဖြူမှသာလည်း ရင်ဘတ်ကို
လက်နှင် ဖိ၍ စိတ်တွေ လျှပ်
ရှားကာတောက်ဆုံး ဆင်း လာ၏။

ငါ့ဘယ်လို
ဖြစ်တာ ဟိလိမ်၊ ရင်တွေ
ကလည်း ချိန် လိုက် တာ...
မနေ့ ကမ္ဘာ စတွေ့တဲ့ ကိုယ်တော်
တစ်ပါး ကို...

ငါ့ ဘာဖြစ်လို့
တစ်ကား ခင်ဆွား ဖိပျိုလိမ်
ငါ့တာ ယော ကျားလေး
တွေကို မခင်တတ်
ပါဘူး။

လျှောက် အောက်ဆုံး ထစ်လျှောက်
သော အခါ ဖိမ်ရှေ့ဇေည့် ခန့်
အဲဒါ့ တစ်စေ တစ်စောင်း ဖြစ်
ကြည့် လိုက်မိသည်။

ဘဝပုံ ကျသောမျက်နှာနှင့် ဝမ်း ဝါသော
အသား၊ အရည် တို့ကို နှိပ်ချရောင်
သက်နှင့် လေးဖြူ၊ မှုဖော်ထားသည်
မှာ ဖြစ်ရသူအားလုံး အတွက်
အကြံပြုချက် တစ်စရာပင်ဖြစ်ပါ၏။

ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ ပေါ်-
လွင်ဆော့နှာတံ၊ ပိတ်ပိတ်
နှုတ်ခမ်း၊ အစုံ ယုံကြည်ဦးဆုံး
ငါ့ ခုနယ်ပျို ဖြစ်သောအခါ
ကို မဖြူ ဝက်ယောက်
တမေ့တမောကြည့်မိသည်။

ဒါ... ကိုယ်တော်
တစ်ပါး၊ အပေါ်မှာ
ငါ... ဒီလိုစိတ်တွေ
မပေါ်သင့်ဘူး။

ကိုယ်ကို ကိုယ်ဆုံးမကာ... သူမ ဒီလိုဆို ထဲကမင်း
ကတန်း ဝင်မိသည်။
ရှက်စိတ်ဖြောင့်၊ ဆွမ်းပင် ဆွက်မလောင်း
ရဲ့တော့။

မေမေ
ဆွမ်းလောင်း
လိမ့်မယ်

လူက အပြင် မထွက်ရဲ
သော်လည်း နားကတော့ အပြင်
ဘက်က အသံများကို
သိရတော့ ဖွင့်ထားမိသည်။

၅၉

ကြော်... မဖြူ...
ဆွမ်းလေး... ပါဆိုတာ ဘယ်
ထွက်မှာ... ဖြစ်တယ် မသိဘူး... ဒီကောင်
ကလေး... ကျောက်ခဲကောင်ကောင်
ကြော့ဖြူလား... ဘုရား

မကြာသေးပါဘူး
ဒီလိုကမကြီး

ဒီကောင်ကလေး
မနေ့ကမူ ဆွမ်းခဲ ဒီလို
လာဖိတ်ထားတာ
မဟုတ်လား

ဟုတ်ပါတယ်
ဒီလိုကမကြီး

ဒီကောင်ကလေး
လှော်ကကော ဘုရား

ဖြိုးဖြိုး ခရိုင်
ကောင်သာဖြိုး နယ်ကပါ...

ဝိသုဒ္ဓိ သူတို့က
မေတ္တလေးစားမဲ့ ဝိသုဒ္ဓိကုန်
မြှာစာလျက်ရတာ ဝိသုဒ္ဓိ ခြေရဲ့
လား လိုတာရိုင်း ဖြောဟိ တပည့်
တော်တို့ တတ်နိုင်သလောက်
ဂျပိုမယ်...

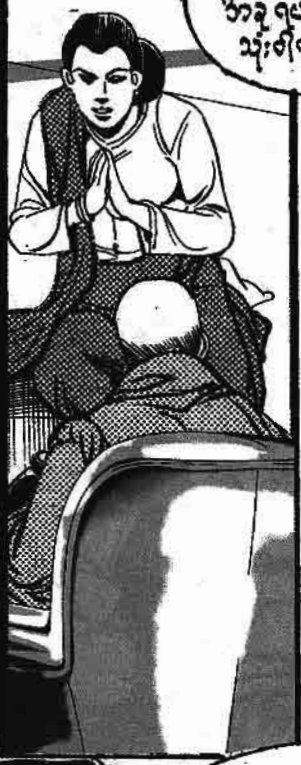
ဝိသုဒ္ဓိ ရပြီ
ပါတယ် ဒါဟိကာမကြီး
လိုတာ ရိုရင်
လည်း ဖြောဟိ
မယ်...

ဒါဟိ ခင်စင် က... ဆွမ်းလောင်း
သမီး ကပ်ဖြိုး ဦးချ လျက်
သည့်

ဝိသုဒ္ဓိ သူတို့
ရဟန်း ခံဖြိုး ဖြိုးလား

ဖြိုး ဖြိုး...
ဒါဟိကာမ ကြီး
ဝိသု ရဟန်း ဝါ
သုံးစုံရ ဖြိုး...

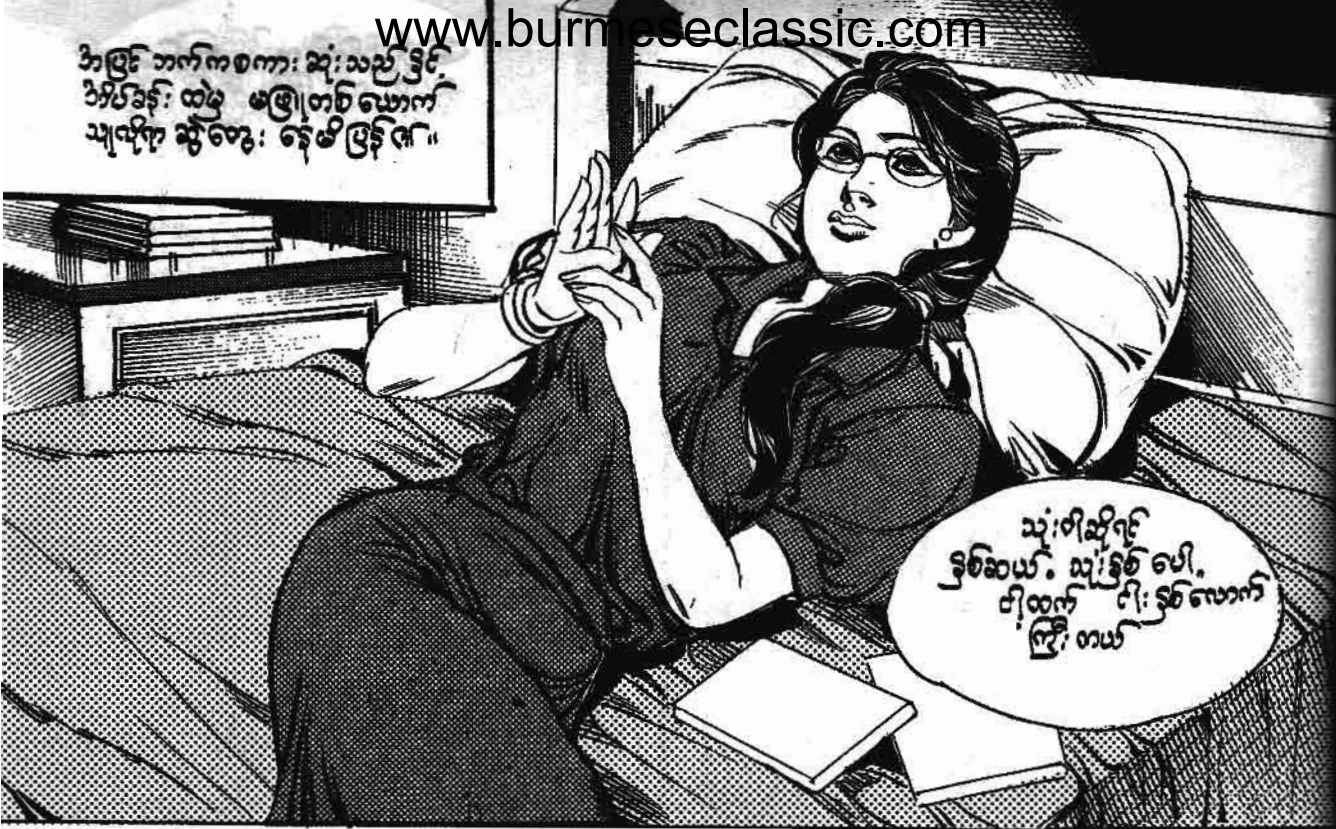

ဝိသု... ထင်တော
ထင်သား တေချာတော
မေးကြည့်တာ... ဒါဆိုရင်
လည်း ဦးမနွှင်း လိုတော်
ရတော မှာပေါ့

ဦးမနွှင်း မျက်နှာက
နို့ လယ်လေး ဆိုတော
မေသိရင် ကိုရင်လေးလို့
ထင်စရာပဲ

ဒါဖြင့် ဘက်ကစကား ဆုံးသည့် နှစ်
ပိတ်ခန်း ထဲမှ မဖြူတစ်ယောက်
သူ့အဖို့ ဆွဲခွေး နေမိ ဖြစ်၏။

သူ့ဝါဆိုရင်
နှစ်ဆယ်. သူ့နှစ် ပေါ့.
ငါ့ထက် ငါ့ နှစ်လောက်
ကြီး ဟယ်

ယောက်ျား နဲ့ မိန်းမ
ယောက်ျားက ဝါသနာကြီး တာ
ကောင်းပါတယ်... ဒါမှ ငါက
သူ့ ဝါပေါ် နဲ့ ဆို
ဆိုလို့ ရမှာ...

ဟစ်... မဟုတ်
သေးပါဘူး! ငါဘာတွေ
ပျောက်တွေ နေပါလိမ့်... ငါ့
ကော့ ကြီးကော့ မယ်
ကပ်ပါတယ်...

ကိုယ့် စိတ်ကိုယ် ဖြစ် ဆုံးမရင် မဖြူမှာကော့
ဝါသနာကြီး ကြိုက်၍ ရှက်နေမိဖြစ် ကော့ သည်။

ခေ့ကတစ်နေ့ ဆွမ်းခံပြုချိန်က ထုံးစံအတိုင်း
ရှောက်လာရုံ ဖြင့် ပါပြီ... တစ်ညလုံး
အတွေးထဲမှာ... မြစ်ယောင်နေမိသော
မဖြူက ပုံရိပ်ကို ယခု အမြန်တကယ်
အဖြင့်ဖြာ... ဖြစ်ဖြစ်ပါပြီ...

ဦးသုမာန် အိမ်ထဲမှာ ကန်
မဝင်သေးဘဲ မဖြူကို ဝေး၍
ကြည့်မိသည်... အိမ်ရှေ့တွင်
မဖြူပုံရိပ် ဝယ်နေသော....

မဖြူကလည်း
ဦးသုမာန်ကို ဖြစ်
ပါက...
သို့သော်
ဖြစ်မကြည်လဲ

အိမ်ထဲက ကုလားထိုင် ဖြာထိုင် မိသည်
နှင့် မဖြူကို စော့ကတည်းက သတိ
ထားမိသော မျက်မှန် အကြောင်း
ကို မေးကြည့် ချင်မိသည်။

ဟို... ကယ်ကန်
ဘယ်လိုစင်ပြီး မေးရင်ကောင်း
အလဲ အဘယ်ကလေး ဝယ်ဝယ်နဲ့
မျက်မှန် တပ်နေရတာ
သနားစရာပဲ

ဟိန္ဒူတစ်ချက် ခေါင်းထဲမှာ
လက်ခံပေးလာမည်...
ဟော... မဖြူ ဝင်းလာပြီ...
ဦးသူမနဲ့ ဟိန္ဒူနဲ့ဆွဲ မနေဟော...

မဖြူ
ဦးပဉ္စင်း ရေတစ်ခွက်
လောက် လောက်ချင်
တယ်...

တပည့်တော်
ခပ်ပေးပါ့မယ်
ဘုရား

မဖြူ ပဲဖြူပဲ ပန်းကန်ကိုဆောက်ပေး
ဟိန္ဒူနဲ့ဆွဲယုံ့ကာ၊ သောက်ရေကို
ဦးသူမနဲ့ ဟိန္ဒူ ကပ်လိုက်သည်။

ရှက်ရွံ့ တတ်သော မိန်းကလေးပါပီ...
ဦးသူမနဲ့ ကိုမကြည်ရဲ့... ကြမ်းဖြင့်
ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေမိရင်။

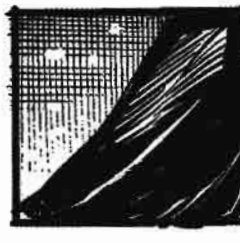

မဖြူ ဟိန္ဒူကို ဟိန္ဒူကပ် ဖြစ်လိုက်ရသော... ဦးသူမနဲ့ ဖြစ်လာတဲ့
ရေခွက်ကိုလျက် နှင် ဝေးနေမိဖြင့်ရင်။

ဘာန်ကြာတော့ ဦးညမန်
သောက်ပြီး ဝါထင် နှင့် မဖြူက
ဆေး ဝါကြည့် သူမကိုစိုက်ကြည့်
နေတော့ ဦးညမန် နှင့် မျက်လုံးချင်း
ဆုံမိသွားကြသည်။

မဖြူက ချက်ချင်း မျက်လွှာ ဖြင့် ချဆွား ဆလို...
ဟန်နွက်ကိုင်ရင်း

ဦးညမန်လည်း မျက်လွှာ
ချစ်လေသည်။ မိန်းကလေး
ကုန်ရုံ ငွေပေးလို့ မရဟု
ဆိုပါလျှင် ရဟန်းတို့
ကုန်ရုံ သည်လည်း စိန်
ပေးလို့ မရဟု ဆိုပါမည်။

ကုန်ရုံရှင် နှစ်ဦးတို့ ချစ်ခင်ရင်နှီး
ဖွဲ့ရဖို့က... ခက်လှပါတ်...
ဘာနေတော့ မဖြူကဖြိုးဖြိုး
လေး ကြည့်ရှုငြိမြော လာသည်။

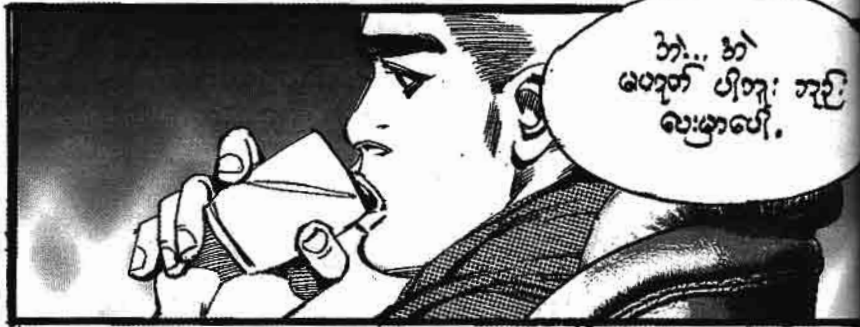
ဦးညမန်
ရောနှီး လေးလေး...

ဦးညုမန်က... ဒါယောဏ်ယော...
ဒါမ္မာမ္မာ... နှိပ်ဖြင့်ဖြော
မိသည်။"

မေ့တုန်းလေးချင်း
ပါဏှား

ထိုအခါ ဇွဲ၊ဇွဲ၊က...
ဒါ၊ဗြဟ္မာ မျက်နှာနှင့်
ဖြောမိသည်။

ဟဲ့... ဟဲ့
မေ့တုန်း ပါဏှား ဘုရား
လေးမှာပေါ့.

စကားပြန်ဖြောရင်း ရေကို
ယောက်လျက် ရုတော့၊ ဂါ။
ဖြိုးလျှင် နှစ်ယောက်သား
ဂုယ်မိ ကြတော့၊ သည်။"

လွတ်လပ်စွာ ဂုယ်မိ
မျှသည် လူစီးနှစ်ယောက်
ခင်မင်လွယ်တော
ဒါကောဂါဆုံး နှည်းလမ်း
တစ်ခုပင် ဖြစ် ဂါ။"

မေ့ဇွဲ၊
ဘယ်အတန်း ဖြေ
မှာပဲ

ဆယ်တန်းပါ
ဘုရား

မျက်လုံး၊ ဝိဘာ
နိဗ္ဗိတယ် ထင်တယ်
ကြာ ငြိ လာ

နှစ်-နှစ်ကျော်
လောကပဲ ငြိသေးတယ်
ဘုရား

ဦးပဉ္စမာ ဆိုမှာ
မျက်လုံး၊ ဝိဘာ၊ ဖြစ် ကောင်းပြီ၊
မျက်မှန် လွတ်တာ၊ နိဗ္ဗိတောင်း၊
တစ်ခွဲ ငြိတယ်... သူ့ နိဗ္ဗိတ

တစ်သက်လုံး၊
ကျင့် သွားရမှာ ကြာလေ...
ကောင်းလေ... မဖြူ
ကျင့်ကြည်မလား

မျက်လုံး၊ ဝိဘာ ကောင်း
မယ်ဆိုရင် အယ်လိုလေကျင်၊
လေ့ကျင့်ရ ဝိဘာနိဗ္ဗိတပါ
ဘုရား

ဦးဟုဇွန်က... ကိုယ်တွေ
နည်းပါ... ဦးဟုဇွန် ကိုယ်တို့
ဒါထက် (၁၅၅) နှစ် လောက်က မဖြူ
လို့ပဲ မျက်မှန် ဝါး၊ နည်း
လာတယ်

စာကြည့်တာနဲ့
ရက်ကြောတွေ တစ်
တက်ပြီး မျက်မှန်တွေ
ကျလာတယ်...

မျက်စိ ဆရာဝန်နဲ့
ဖြူညိုစော့၊ ဝိဂရီ
မျက်မှန် တပ်ရမယ်လို့
ပြောစော့တာပဲ

ဦးဟုဇွန်က...
ဖေဖေဘူး လား

ဘယ်တယ်မှာလဲ
ဦးဟုဇွန်က စာပေဆွဲ
ဆိုစော့၊ မျက်မှန်လွတ်ကျင်
နည်းဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်
ကို ပြုစုပေးလိုက်တယ်...

ဒေါက်... မန္တလေး
ဒေါက် ကျမ်းဖြူစာချိတ်ကော်
ဆရာတော် ဦးကောဝိဒါဘိဝံသ

သက်တော် (၇၀)
ကျော်ပြီ မျက်မှန် လွတ်သွားတာ
ကျင့်စဉ် ဒါကြောင့် ကိုလည်း
ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ထဲမှာ
ဖော်လိုက်ရတယ်...

တစ်ခါ
မဟာစည် ဆရာတော်
ဘုရား၊ ကြီး၊ ရဲ၊ သွား
ကိုးစိပ်ောက် ကျင့်စဉ်
တစ်ခါကိုလည်း ရ
လိုက်ပြန်တယ်

ဒီသုံးနှစ်ကို
ပေါင်းစပ်ဖြိုး ကျင့် လိုက်တာ...
ဒါဆိုရင် ဦးပုဇွန်၊ စာ...
ဘယ်လောက် ကြည်ကြည်

ဇော်ကြောမတတ်
တော့ဘူး၊ မျက်ရည်မူလည်းမေ့ဘူး
မျက်မှန် လည်းမတတ်
ရတော့ဘူးပေါ့

တပည့်တော်
စိတ်ဝင်စားသွား ဖြီးဘုရား
ဖြောင့် ဘုရား တပည့်
တော်လည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ
လေ့ကျင့်ပါ့မယ်

ဒီက...
တစ်ကိုယ် လုံးဖြာ ဖြင့် နှံ
နေတာ ဒါပုဇွန်၊ တွေကို ရွှေ
တောက်ထဲ ကောက်သွားတောင်
ဆွဲချလိုက်တာပါ

အိမ်ထောင်ရေး
တာနဲ့ အပျော့က တစ်ကိုယ်
လုံး ဖြစ်နေတာပါ... ဒီ အချိန်
မှာ အင်အားထုံးစံ အင်အား

မျက်နှာကို
အင်အားထုံးစံ
ဆိုရင်... ရေနဲ့ ထိပြီး အေး
အေးတ. မျက်နှာ
တစ်ဖြင့်လုံးကို

တစ်ကိုယ်လုံးက...
အပျော့ အင်အား ပြေးလာပြီး
ပါတယ်... ဒါကြောင့် မျက်နှာကို
တစ်ကိုယ်လုံးက ရှိတ. အပျော့
အပျော့က... လက်
ကောက်ပေါ့.

အိမ်ထောင်ရေးကို
တစ်ခါမှ သိမထား
အေး အေး

အေးအေး
ချစ်ရင် မျက်နှာသစ်ပြီး
တာနဲ့ မှန်ကောက်
ကြည့် လိုက်ပေါ့.

မျက်နှာ နှစ်လုံးလုံး
ရဲ့အေးက ရေခဲလိမ့် မယ်
အိမ်ထောင် အပျော့က ရှိကပါ များ
လာတာ အေး... ဒီမျက်နှာမျက်နှာ
အေးနည်း သွားတာပေါ့.

အိမ်ထောင်ရေး...
အပျော့ ဖြစ်သွား
တာကို

ဒါကြောင့်
အပူချိန်တွေ မျက်စိအသွားတ
အောက်ကောက်သွားတောင် ခြေ
ထောက်ကို အရင်လောင်း
ပေးရတာပေါ့.

ဒါ့ကနေ ချ
လောင်း ငြိမ်းတံ အင်္ဂါဗြာဟ္မဏ
မျက်စိမျိုး မျက်စိအသွားစုံပေးအား
ချင်းကြား ခြစ်တက်မှာ ကပ်ကျန်နေတာ.
အပူချိန်တွေ... ထွက်သွားတောင်မတ်
ထပ်ရယ်ငြိမ်း လက်ခြစ်တက်ကို

ခေါင်းပေါ်
မြောက်တင်လျက် အောက်ခြစ်
လျက်နဲ့ အောက်ခြစ်ထပ်
လောက် လုပ်ပေးရမယ်...

ဒီသုမနိက က စေတနာအောင် နဂား
ရေလွှတ်ဖြော နေသလို မဖြူတလည်း
တလေးတစားနှင့် စိတ်ဝင်စားစွာ
ခွားထောင်နေပါအံ့

အင်္ဂါ... ငြိမ်းတံ အင်္ဂါ
တက်နေတာ၊ ဂါက ခြောက်တွေ
လျော့သွားတောင် ခေါင်းကို ခြောက်
ကျောက်က ကျောက်ခိုင် သလောက် ဖြန့်ချ
ရမယ်... ခြောက်လည်း ရသလောက်
ငုံ့ရမယ် ဒါကလည်း အင်္ဂါ
ခြစ်ထပ် လောက်ပေါ့.

ဘာမှ သဲယဉ်းတာ
မပါဘူး၊ တပည့်တော်
လုပ်ခွင့် ပါတယ်
ဗဟုဗျာ၊

ကဲဒီ
လောကုတ်ခန်း သုံးခု
ဖြိုတာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြာ
ပျက် ဝါယုဒါးတွေ ခြေ
ထောက်ကတစ် ဆင်တူကတာ
ကုန်သွား ပါပြန်

ကဲဒီ ကျတော့
မျက်နှာကိုဆပ် ဖြောင့်၊ သေချာ သစ်
ရမယ်... သွားမတိုက်ရသေးဘူး၊
ပိုးစပ်ကို ဝါစာထားရမယ်... မျက်နှာ
သစ်ဖြိုတာနဲ့ မျက်နှာဆပ်
ပုံစံနဲ့ သူတစ်ယောက်

ဒီ ဝါယုဒါး...
မျက်နှာဖြာပျက် ဖွေးညှင်း ပေါက်ကွဲ
ဝါကုန် ပွင့် သွားတာပေါ့

သူ့တို့ကရင်နဲ့...
သူ့ကြို သွားကြားမှာပေါ့...
ဟာနဲ့၊ ဟာတွေတွေဟာ မျက်နှာက
ဖြူးဖြူး ပေါက်တွေက...
ထွက်ထွက်တာ ပေါ့.

ဒီနှစ်က...
ဟာ့ဂျော့နဲ့ ဖြစ်တဲ့
သူ့တို့က ရောဂါကို ကြိုတင်
ကာကွယ်တဲ့ နည်းပါး... ဖြစ်တာပဲ
ဆရာတော် သူ့အား ကြို
ပြောပြခဲ့တာပါ..

သူ့အား ဘာပဲ...
ဟာတွေ ဟာတွေ လေးကျွန်
ပါးမယ်သူ့အား

ခိုက်... ဟာစား
ဟာစားနဲ့ မတတ်သက်ရင်တော့
ဟာ့ဟာ့ရဲ့ မိန်းမတို့ လက်လက်ဆက်ဆက်
ဟာနဲ့ ဟာရက်တွေကို
ဒီစား ပေး ငြိုစား ရမယ်

ထို ဟာချစ်နဲ့ ခြာပင်... ခေါ်ခင်ပိုင်း က...
ဟာနဲ့ သို့ ရောက်လာဖို့။

ဟော.. မဖြူ
ဒီဟာနဲ့ ကို ဆွမ်းမဟောင်းဘဲ
ဘာတွေစဉ်းစား
နေလဲ မသိဘူး

၁၀၃

ဦးဟူင်းက...
မူကွဲနဲ့ လွတ်... မူကွဲနဲ့ ဘာ
ကောင်းစာ၊ နည်းတွေ ပြောပြနေ
တာ မေမေရဲ့... သိပ်စိတ်ဝင်
စားစရာ ကောင်းတာပဲ

ဒေါ်ခင်ခင်က... ဦးဆုမင်း ကို
ဦးချကန်တော့ လိုက်သတည်း...

ဆုံးမပါဘုရား
ဦးဟူင်း တပည့်... မက... ညဆို
မိန့်... စာအုပ်ရမ်း ကြည့်... ဘာရမ်း
ရေးတာ....

ဖြစ်နိုင်ရင်...
နောက်ကို ဦးစားပေးပြီး
စာကြည့်... သင်တယ် ညာကတော့
နည်းနည်းပဲ ကြည့်ပါ

ပျံလွန်တော်မူ
သွားပြီး ဖြစ်တယ်... စစ်ကိုင်း
ရွာတောင်ကောရ ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးဆိုရင် အသက် တစ်ရာ
ကျော်ပဲ... ဘယ် စာကြည့်နိုင်
သေးတယ်...

၁၅ - နှစ်ကျမှ
ပျံလွန်တော်မူတာ အဲဒါ...
ညာက မိန့်... စာမကြည့်... လို့
ဆိုပြီး ဆရာတော်ကြီးက...
အဲဒါနဲ့ ပိုတယ်

ဦးဟူင်း
ဆွမ်းခံ နောက်ကျနေပြီး
ထင်တယ်
ဘုရား

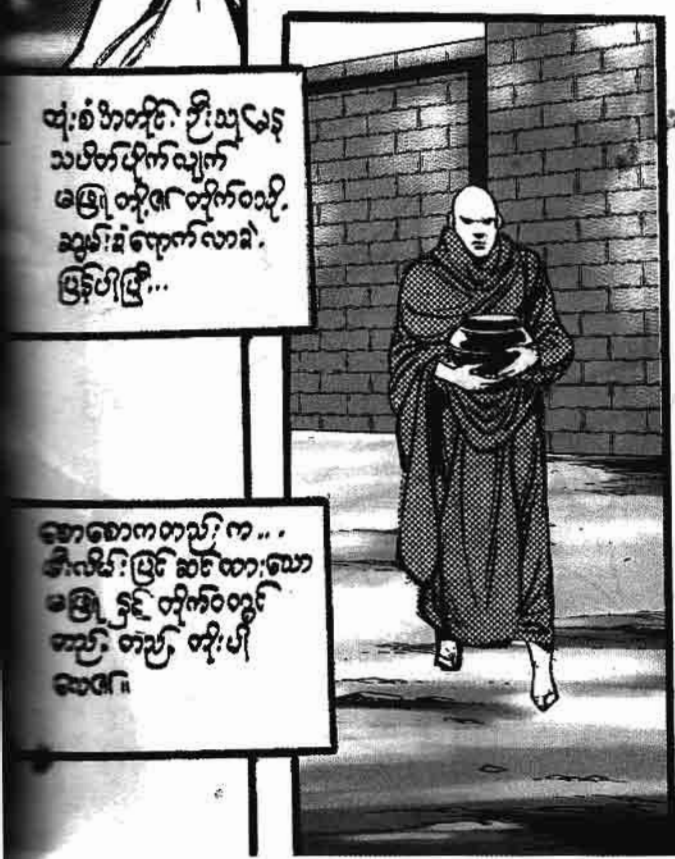
ဦး
ဦး... ဖြ...

www.burmeseclassic.com
 သူ့ဆီလျှင်... ဦးသုမန်
 ရွှေ့ကုန် ရောက်တာ...
 (၁) ဒွစ်ကျော်လာခဲ၊ ဖြို...

ရက်တွေ လတွေ ကြာလာသည်
 နှင့် ဝိသုဒ္ဓိ ကျင့်ကြံပြီး နှစ်ဦး
 တို့၏ ရင်တွင်း မှ
 ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိကို သည်သည်
 ကြီးမြန်းမသိ ကြီးမားလာ
 ကြသည်။
 သို့သော်လည်း
 စောင့်ဆိုင်းရမည်
 သိက္ခာတရား ကြောင့်
 သူတို့၏ ဝိသုဒ္ဓိကို
 မျက်စိဖြင့်သာ ပြသ
 ခဲ့ကြသည်။

ထုံးစံဝိသုဒ္ဓိ ဦးသုမန်
 သမိတ်ယိုက်လျက်
 မဖြူတို့၏ တိုက်ဝဲသို့
 ဆွမ်းခံရောက်လာခဲ၊
 ဖြိုပါဦး...

စောစောကတည်းက...
 ဒီလမ်းဖြင့် ဆင်ထားသော
 မဖြူ နှင့် တိုက်ဝဲတွင်
 တည်း တည်း တိုးပါ
 သော။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့် ဖြို ဝိသုဒ္ဓိ နှင့်
 ဒွစ်ဆက်ကြသည်။

တပည့်တော်
ဦးဟူင်းကို ဘာစော
ကြီး ကတည်းက
မြှောက်နေတာ

ဦးဟူင်းကလည်း
မဖြူနဲ့ စာနဲ့ပေးဖို့
လို့ ဆုတောင်းလာတာ

ဟင်း... ဦးရင်းက
တာဖြစ်လို့ အဲဒီလို
ဆုတောင်းလာတာ
လို့

မဖြူကတော့
တာလို့ ဘာစောကြီး
မြှောက်နေတာလဲ

ဟင်းဟင်း
ဦးဟူင်း ဘာရင်ဖြေ
ရမယ်...

ဟင်း
ဒီဆိုလည်းဖြေ
တာမျိုးလေ

ဤသမုဒ္ဒက... သပိတ်ကို
စားပွဲ ပေါ် တင် ငြိး
ဖိတ်စေဖွ ဓမ္မေယျာဓေးကို
ထုတ်ယူ လိုက် သည်။

မဖြူကို
အားအား ဣားဣား ဓမ္မေ နေ့
လက်ဆောင် ပေးချင်
လို့။

မဖြူရဲ့
ဓမ္မေ နေ့က... ဘယ်
နေ့လဲ

မဖြူက... ဝမ်းသာဖွ ဖြစ်နေ ခြင်း
မျက်နှာလေး ဝမ်း လက်
သွား သည်။

မဒုက္ခဖြင့်
မလေ့လာ ရက်နေ့မှာ
ကပ်သည်။ တော် ဖာသက် ငါး ဖြစ်
ဖြစ် ဖြားလေ...

ဟို... ဒီဆီ
ဒါတော်ပေါ့ ရှေး ခိုမှာ
မဖြူ ဖာသက် ငါး ပုဇွန် ရဲ့
ဒါဖြူရဲ့ ဆုံး ဓမ္မေ နေ့
လက်ဆောင်...

www.burmeseclassic.com
 မဖြူက ဝမ်းသာစိတ်ရင့်...
 ရေ နူးလေးကိုယူ၍ ဖွင့်
 ကြည့်လိုက်ရာ... (၇၀)
 ကြိမ်ကြောက်သွေး ဗျူဂွင်
 ဒီအသည်း ပုံရင်ထိုး တံဆိပ်
 လေးကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ဦးပုဇွန်ရယ် ကိုယ်အဖွားနဲ့
 ရင်းရတနာ ဝိပဇ္ဇာနည်း မျိုး သူတစ်ပါး
 ကို မပေးဝင်ပါဘူး ကိုယ်ကိုယ် တို့ဝိပ
 သိမ်းထားသင့်ပါတယ်

မဖြူက
 သူတစ်ပါး မှ
 မဟုတ်ဘဲ

ထိုစကား လုံးသည် ဦးဆုမန်၏ ခြံတံမြှ ဘဝယ်ကို
 ရောက်သွားသည် မသိဘဲ နှလုံးသားမှ လာသော စကား
 ဆိုသည်။ ဒါဖြစ်လျှင် ဦးဆုမန် လက်တွေ့ ဤဖျားခြင်းပင်
 ဖြစ်ပါ တော့သည်။

မဖြူက
 သူတစ်ပါး...
 မဟုတ်ရင်

၁၀၈

စစ်တစ်ခုကို တွေးတောနေသည်။
မိမိ၏ မျက်နှာထားကို ကြည့်၍
ဦးညွန့် ရင်ထဲထိတ်စိန် ဖြစ်သွား
မိမိသည်။ ထို့ကြောင့် စကား
လေးကြောင်း ချက်ချင်း ပြောင်းမိသည်။

မိမိ
ဦးညွန့်ကို စောင့်နေတာ
ဒါကြောင့်ရင်ကိုဖြော
မိမိ

ဒါဒါကမူ ပိုပြီး
ဝမ်းသာစရာ ကောင်းမှာ ဦးညွန့်
ကပဲ။ ဘေးကို သေချာ ကြည့်မိ
ဘာထူးခြားသလဲလို့။

ဦးညွန့် က... ဝတ်ကျော
တန်းကျော ပုံစံ နှင့်
မိမိ၏ တစ်ချက်လှမ်း
ကြည့် လျက်သည်။

ဒါကလဲ နေ့စော မျက်လုံး
ဖြူနေသော နှုတ်ခမ်း၊ မိမိ၏
လှပစော တစ်ကိုယ်လုံး ကို
ဖြင့်လျက်ပါ၏။

သို့သော်..... ဘာကိုမှတော့
ဖြင့်မပြောမိပါ။

ဦးပုညွဉ်း သတိ
မထားဘဲ အားထပ်တပ်
တပည့်၊ ဘေး မျက်နှာမှာ
မျက်နှာ ဖော်ထား
ဘူးလေ...

ဪ...
ဒါကော၊ သတိထားမိ
တာပေါ့၊ ခဏချိတ်ထား
တာ... မဟုတ်
ဘူးလား

မဟုတ်ဘူး၊
ဒါဖြစ်ရင် ကိုချစ်ထားလို့
ရဦး... ဦးပုညွဉ်း ဖြောင့်
ဒါတိုင်း ကျင့်လိုက်တာ...

ဦးပုညွဉ်း ဝမ်းသာ
လိုက်တာ မဖြူလှပဲ ဖြောင့်တားတား
ဒါတိုင်း ဒါဖြစ်ရင် ဆက်လေ့ကျင့်
သိလား ကြားလေ့မျက်စိက ပို
ကြည်လာလေ့ဖြစ် သွား လိမ့်မယ်
သိလား

တပည့်တော် ဆက်
ကျင့် ဖြစ်ပါ... ငြိမ်းစောက
ပြောတာစရာ ခြောက်စာစီ
ကျင့်ပေးတယ်...

ဘာများ
ပါလိမ့်.

ဦးတင်္ဂါ့ကို
တွေ့တဲ့ နေ့ကစပြီး ဝိသိဒ္ဓိက
၇သင်္ချာ မှန် ဖိုးတွေကို တပည့်
တော်စုထားတယ်...

လာ နှစ် ဖြစ်တယ်
ဒါပဲဟေ့... ဦးတင်္ဂါ့က
လှိုလှို... လှိုလှို... ပစ္စည်းကို ဖြည့်
ဆုံတာ ၇သင်္ချာပုံစံ
နဲ့ပေါ့.

ဒါပဲဟေ့ လာ နှစ်
ဖြစ်လို့ နေ့တွေကို
မေ့မေ့ကို ဖြုတ်
တင်ပင် ကြည့်စော့.

ပုဂံကွရာ ဂြဟ်ပါး
ဒါဖြည့် ဒါစု ပယ် ငြိ
ဦးတင်္ဂါ့ကို မိကွာ ထပ်ပေါ့
လို့ ပြောတယ်

အ!

ဦးသူမနု ရင်ထဲ နိဗ္ဗာန် ဖြစ် သွား
၇သင်္ချာ ကိုယ်က... လူ့ဘဝဖြောင့်
ဖိုး စဉ်းစား နေမိသည့်ကာလမှာ
မဖြူက မိကွာ ထပ်ပေးမည်ဆိုစော့
ဘယ်လိုမှ စိတ်ထဲ ငြာလက်ခံမို့
ရေတောက် ဖြစ် သွား သည်။

ဦးပုဂ္ဂိုလ်...
အဲဒါလောက် မလုပ်ပါဘူး၊
မဖြူ၊ ဝါးကွက် လိုတာ
ကိုသာ လုပ်ပါ...

ဟိ...
ကတည်းက... ဦးပုဂ္ဂိုလ် နဲ့ ဖဲဖြင့်
စုထားတာ... ကတည်းက
ဝါးကွက်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ တခြား
သူဝါးကွက်လည်း မဟုတ်ဘူး။

ခေါင်းကပ်ပါ လည်ကပ်ပါ နဲ့ မဖြူက...
မကျေမနပ် ဖြောဟာလည်း

ဦးပုဂ္ဂိုလ် သက်ဖြင့်
ကချေကန် ခိုးချ
မိသည်း

ဟေ့...

ဦးပုဂ္ဂိုလ် မဖြူ စိတ်
ချမ်းသာဖို့ ကျေနပ်စေဖို့
ဖြောဟာလည်း

က... က...
မဖြူနဲ့ သဘောပေါ်
ကြိုက်သလိုသာလည်း...
ဟုတ်ပြန်လား!

ဦးညွန့် ဝိသုဒ္ဓိက ကော၊
ဘယ်နေရာကြည့် လိုက်
ကြည့် လိုက် လောက
ကြီးက သာယာနေပါပြီ

မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ
လောက ယခုထက်တွင်
မျက်စိထဲ ကွင်း ကွင်းကွက်ကွက်
ဖြင့်နေတုန်းဖြစ်သည်။

မြန်မာက... သွမ်းလောင်း ဝိသုဒ္ဓိ တွင်
မမြို့က ဣပသပရုပ်သော မှတ်တမ်း
စာအုပ်လေး တစ်အုပ်ကို သူ့ ဝိသု
ကမ်းပေးသည်။

ဦးညွန့်ရဲ့ ဝိသုဒ္ဓိတွေ
နှုတ်စုတ်က စာပေ ဝိသုဒ္ဓိ
အသုံး စာပေကော ရေး ပေးမယ်လို့
ဖြောကာ... မှတ်တမ်း စာပေ
မဟုတ်လား။

ဝိသု စာအုပ်
ဝယ်လာပြီး ရေးပေး
ပေးတော့။

မြတ်စွာထွန်းကား
 မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခြား ဘာကြောင်း
 ဘာရာတွေလည်း ရှေး ချစ်ကယ်...
 မဖြူ ဖတ်မှာလား

ဦးညုမန်
 ရေးတာဆို... ဘာကုန်
 ဖတ်မှာလော့

သူ... ငါ့ရင်ထဲက
 ဖြစ်နေတာ ကို ခွာလည်း
 ဖြာပါ... ဘာဟဲ့ဖြစ်ဖြစ် ရင်
 ထဲမှာ ဖြစ်နေတာ သူ့လိုစောင်
 ဖွင့်ပြောဖို့ ဘာပဲ ဘာရေး
 ရနေဖို့

ဦးညုမန်....
 ဒါ... မဖြူ ကလေးလိုက်တာ
 မဟုတ်လား တပည့် စောက်...
 ဆွမ်းခံကြွေးရင် ဖြစ်
 လိုက် ပါတယ်

ဂျော်တီဂျက် ဘိမေး နှင့် ဘိဂျာ
 ခိုတင် ပေါ် ရောက်လာသူများ
 ကတော့ တစ်ခန်း တည်း ဘိဂျာ နေ
 သိတင် သုံးဖော် ဦးခေမိန် နှင့်
 ဦးသိလ စာရတို့ ဝင်ဖြစ် ပါရ

ဦးခေမိန္ဒ့ကို ဦးညုမနုက
ဖြေဖြေ နားဖြင့်
ဖြေဖြေသည်။

တပည့်တော်ကိုလျှောက်
မဟုတ်ဘူး၊ ဗဟုသုတ ဖြစ်စို့
လေးတွေ ကျားပေးဖို့အတွက်
ဦးညု တောင်းတာ...

ဒါဆိုပထမကြိမ်တစ်
အလှူကန်ကျမ်းထဲက... ဂါထာလေး
တစ်ဂါထာကို ဖြန့်ဖာဖြန့်ပါ
တည်ရေးပေးလျက်ပေါ့

ဘယ်ဂါထာလဲ
ဦးညုလောကရဲ့

ကညော ကာမယ၊ ဖာန် မံ
ဒုကာမယဟိ ဣဒံ ဂါနုတံ။

၁၁၅

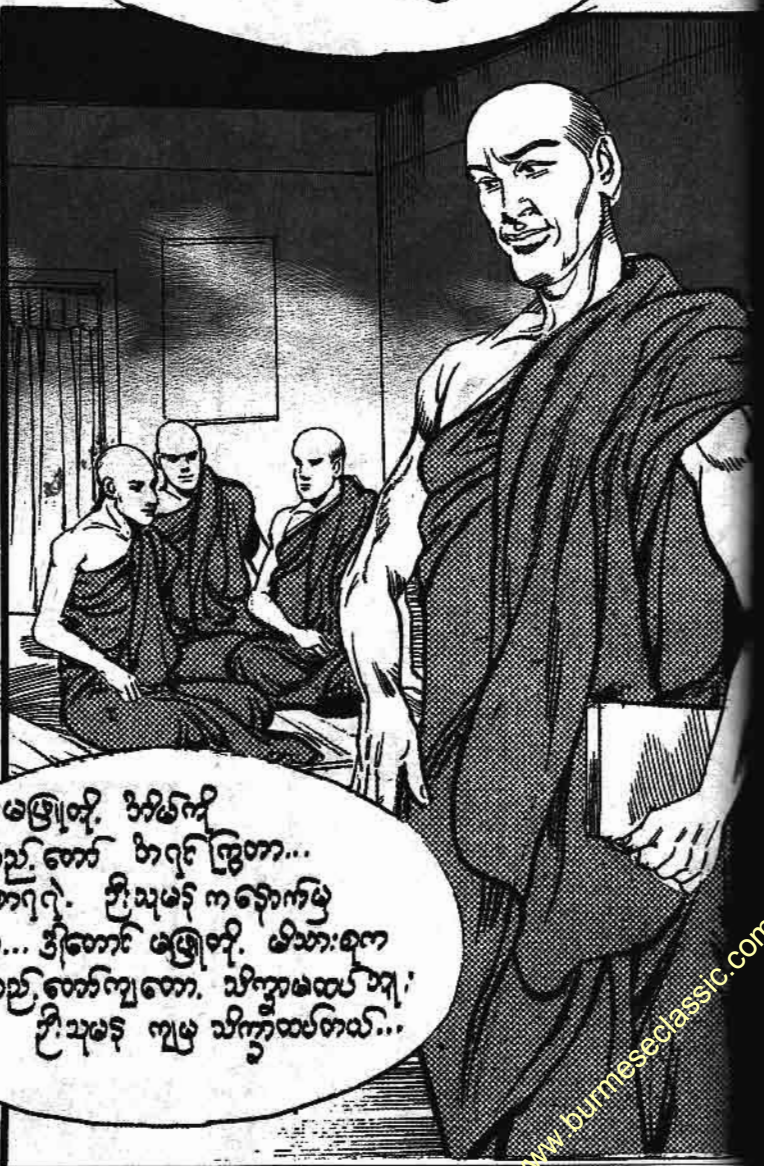
ခြံခြံဖြူဖြူ
ဖြောင့်ဖြောင့်...

ဘဝ... ဖြစ်လာ
ဖြန့်ကတော့ (ကညော)
ဟယ် ဘာပျို (ကမာယမာန်)
ခွင့်ကို ချစ်နေသော

(မံ) ဂါကို (ဇွဲ) ဘင်သည်
(နကာမယဗိ) မကြိုက် (အိဒိ) ဟူသို
ဂါက ခွင့်ကို ကြိုက်နေပါလျက် ခွင့်က ဂါကို
မကြိုက်ခြင်း သည် (ကိန့်)
ဘာဘယ်ကြောင့် ဂါနည်းက!

ဦးသီလ စာရနှင့် ဦးခေမိန္ဒက...
ဦးသုမန် ကို ကြည့်ပြီး သဘောကျစွာ
ရယ်လေ၏။ ဖြိုးတော့ ဦးခေမိန္ဒ က
တစ်ခခန်း ထပြန်လေ၏။

မဖြူတို့ ဖိတ်ခေါ်
စာသည်တော် ဘာဂုဏ် ကြွတာ...
ဦးသီလစာရဂု. ဦးသုမန် က နှော့ကမ္ပ
ကြွတာ... ဒါတောင် မဖြူတို့ မိသားစုက
တပည့်တော်ကျတော့ သိက္ခာမထပ်ဘျဲ့
ဦးသုမန် ကျမ္ပ သိက္ခာထပ်တယ်...

အဲဒါ
ဘာကြောင့် လို့
ကိုယ်တော်က သိလဲ
ရှင်းစမ်းပါဦး

ဒီသူမနဲ့ က...
မာယာ မှီကောင်းလို့
ပေါ့ ဘုရား

ဒီအမေရိကန်စကားကို
ဒီ သိလဲ စာရ က...
ထောက်ခံရင်း စကား
ဆက်ပြန် ရဲ။

ယောက်ျား မာယာက
မိန်းမ မာယာထက် သာတာ
ဟာ မှန်ပဲ... သောင်းကန် ဆရာတော်
လုံးလုံး မကြည့်တဲ ကျွမ်းစာ
တစ်စုံတစ်ခု ပြန်တယ်...

အဲဒီ ကျွမ်းကို
သံပျဉ်ငှက်လို့ ခေါ်တယ်
ဘာဖြစ် လို့ မကြည့် တာလဲ မှီကော
ဗျာဗျား ကျွမ်း ရေးတဲ ကျွမ်းမို့
မကြည့်တာလို့ မှီတယ်

ဘယ်လို ခြံဗျား
ကျတာလဲ...

လှုပ်ခတ်ကပေါ့
ပိဋကတ်ဆုံးပုံ နိကာယ်တီးရပ်ကို
ကျကျ ခိုခို တတ်မြောက် ဣန္ဒြေကျလို့
ကျဇွန်လို့ ဟာမည် ဝတ်၊ မင်းကြီး
တစ်ပါး ပေါ် ဗျားတယ်...

သဒ္ဓါလယ်(၁၅)စောင်
ထဲက သဒ္ဓါလယ်ကူး ကျမ်းဆိုတာ... အုဇာ
မင်းကြီး ရေးခဲ့တာပေါ့၊ ဒါဆင်၊ ဖြင့်တယ်
ပိုင်ကိုတာ ခေတ္တနဲ့ ရေးထားခဲ့တာ...

ဒါဒီ မင်းကြီးမှာ
သုဂတိပုံ ပုံစံကတိက
ပုံစံမျိုးကုန်တယ်။ သမီးတော်
တစ်ယောက်ရှိတယ်...

သံဃာမင်းသမီး
မို့ပေါ်တယ်... သမီးတော်ကလည်း
ဘယ်လောက် စာတော်သင်ဆိုရင်
ဂုဏ်နဲ့တော်တွေကိုတောင်
စာချပေးရတယ်

ဒါဒီနဲ့ စာတတ်ပြီလို့
တခြားကိုယ်တော်တွေ ဖြစ် သွားတော့
သုဂတိပုံကလေး ကျန်ခဲ့ တစ်ကိတ်
ထဲက... မင်းသမီးကို ဒါသံ
ပြုလိုက်သတဲ။

ဒါဒီက... စာသင်သား
ဂုဏ်နဲ့ တော်တွေ ထိုက်တစ်ပါးဟာ...
မင်းသမီး ဒါသံကို ကြားရ
တာနဲ့ စိတ်ထဲ စား ပြီး
ချစ်ခင် သွား သတဲ။

ထိုကား: အကောင်အထည်
ဦး သိသာစာရင်း ဦးခေမိန္ဒ
တို့က... ဦး သုမန် ကို
အကဲခတ်ကြည့် လိုက်ကြသည်။

သူတို့ ခြစ်ပြီးသည် ဦး သုမန် ကမကုတ်ခွဲထဲ
ခိုက်မှာ စိုးသောကြောင့် သူတို့ တတ်နိုင်သမျှ

သွယ်ရိုက်ပြီး သတိပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
အချစ်မျှင်း မိနေသော ဦး သုမန် ကား
ဘာမှ သတိမထား မိပါ။

အိမ်ကော၊ အိမ်
ကိုယ်တော်က... အခုပင် သမီးတော်ကို
ဖြင့်ဖြူးချင်တော့ နေ့ကတစ် နေ့
စာတော်ဖျိ အာသာမှာ... ပေ
ဂွက်ထဲ စာကြောင်း တစ်ကြောင်း

သူ့တာသာရေ ထည်
သူ့ရေ့ ဗာတ၊ ပါဠိက... ပျော် အလေ
ဟောဟော ယျှံ့တံ့

အိမ် အချစ်တူနိုးက
ပေဂွက်တွေမဲပြီသေးတာပေါ့ ဂုဗာနိုး
တော်တွေက... ပါဠိလို ရေးထား တဲ့ ပေဂွက်
တွေကို ကြည့် နေ့ဂုဗာသ သမီး တော်က
တစ်ဘက်ကနေ အနက်ဖြင့်ဖာဖြင့်ပြီး
အိမ်ကိုယ် ပြင်းဂုဗာပေါ့

မင်းသမီး
အိန္ဒိယပြန်ရမိမိ
စာအုပ်ကြောင်း
ကျွန်ုပ်တို့တယ်

ဒီစာပေကို
တပည့်တော်ဖို့ ချဲ့ရဲ
တာကြောင့်... မကျွန်
ပါဘူးဘုရား

မေယ့်ရင်
အိန္ဒိယမင်းသမီး
ကိုယ်တိုင်ကြည့်ပါ

အကြံပေး
ကိုယ်တော်က...
ဘယ်လက်တွေ့
လိမ့်မလဲ...

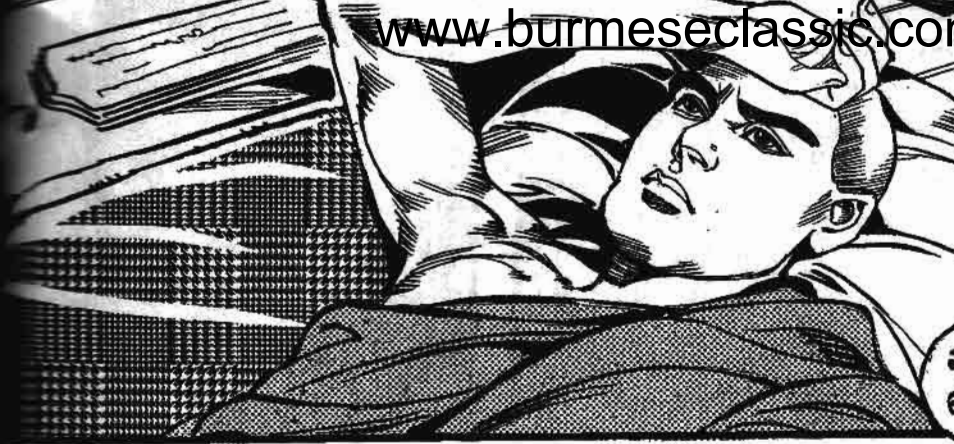

မင်းသမီးလည်း ဂုဏ်ထူးရက်တင်းတစ်ကိုယ်ဖြိုးကြည့်လိုက်သလို
စာကြောင်းကိုတွေ့တာနဲ့ မင်းသမီးကထပ်ဖြည့်ထားဖို့ သိရှိ
ဒါပေမယ့်ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့ဘက် အိန္ဒိယပေး လိုက်တယ်

ဟိုတံငါတို့သည်...
ကလေး... ကျွန်ုပ်တို့ကို
ဟောဟောယူ၊ ပစ်ခွင့်ကြ
ကုန်ရ...

မင်းသမီးကတော့ အိန္ဒိယပြန်ဖို့ သူ့နေရာယူ
ဖြင့်သွားတယ်တာမှ မဖြစ်ဘူး

မင်းသား... ဟို ဇွဲ သူ့...
ကိုယ်တော်က... ဒါပဲ ဒေက
စ. ဇွဲ: ရာဂမီးတောင် ဒေ
လှိုက်တာ... စာလည်းမလှိုက်
နိုင်....

ဆွမ်းတည်း မစားနိုင်
တော့ဘူးတဲ.

ထိုစကား ဟာရောက်တွင်
ဦးခေမိန္ဒ က... စကား
ကစ်ချိုက် ထောက်ပေး
သည်။

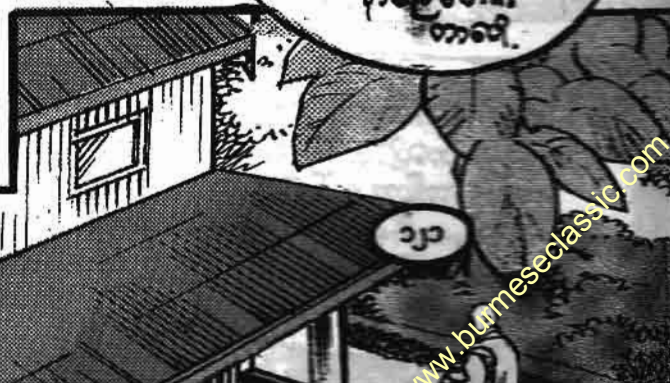
ဦးသိလာ စာရ...
မိန်းမဆိုတာ... ရဟန်းတော်တွေ
သတိထားသင့်တဲ.
ဟန္တရုယ် ကစ်ချိုပါလား

ဟုတ်တာပေါ့
ဦးခေမိန္ဒရဲ့ ဒါကြောင့်ရော
ပညာရှိများက ဘာကျွဲသေမင်
မီးနှစ်စင်းလို့ဆိုထား
ကြတယ်...

မိန်းမဆို ငွေဟာ
ရဟန်းတဝက , လျှာဝ
ရောက်တောင် သေတောင် သတ်
ဖြတ်တတ်လို့. စားနှစ်စင်းလို့
ဒါမှညီပေးမိ
တာပေါ့.

ထို ဟာချိန်ကျမှ ဦးဆုမန်က မိတ်ဆွေရဟန်းများ
သျှိုလို့ သတိပေးတရား မသိမသာ ဟောနေခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိ လာသည်။

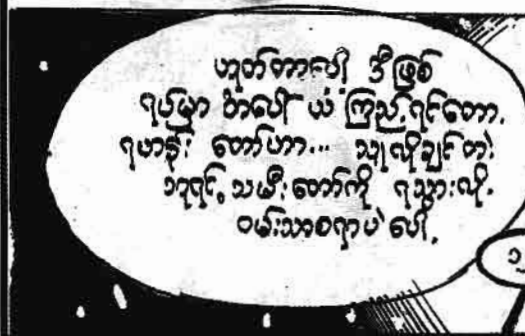
ဒါနဲ့ နောက်ဆုံး...
သိသွားတော့၊ ဒါသက်
တစ်ချောင်းတော့၊ ဒါလဟာသ
မဆုံးရှုံးပါစေနဲ့၊ သမီးတော်
ကို လိုချင်ရင် ငြိကာကျွမ်း၊
တစ်ကျွမ်းကို ဒါဆင်ဖိုတောင်
ရေးပြီး ဆက်သွင်းပါလို့၊
ဒါမိန့်ချတော့...။

ကတိဒါတိုင်း ကျွန်တော်မင်းကြီး
ကလည်း ရဟန်းတော်ကို
လူဝတ်လဲ စေပြန်၊ သမီးတော်နဲ့
ပေးစားခဲ့ပါတယ်။

ဖြောင့်...
ဒါကြောင့် ဆရာတော်
ဦးဗုဒ္ဓက... ဒါများကျပြန်၊ ရေးတဲကျွမ်း၊
မပတ်ချင်ဘူး၊ လို့ ပြောတာကိုး

ဟုတ်တာပေါ့ ဒီဖြစ်
ရပြန်တာပေါ့ ယံ ကြည့်ရင်တော့
ရဟန်းတော်ဟာ... သူလိုချင်တာ
ဘုရင်၊ သမီးတော်ကို ရသွားလို့
ဝမ်းသာစရာပဲ ပေါ့

ဒုက္ခနိဂ္ဂနိနိနိ
စဉ်းစား ကြည့် ရင်တော့
ဝမ်းနည်း စရာ
ကြီးပေါ့

ဒီတစ်ခါတော့ ဦးသုမန်
ငြိမ်မနေဘဲ ဝမ်းပေး
မိတော့ သည်း

ဘယ်လို
ဝမ်းနည်းစရာလဲ
ငြိမ်ဖျတ်ဦး

ဦးသုမန် စဉ်းစား
ကြည့်လေ... ဂေါ်တမ ဖြတ်စွာ
ဘုရားတောင် လေးသင်္ချေ နဲ့ ကမ္ဘာ
တစ်ပိန်း ပါရမီ ဖြည့်တဲ
ဒါချိန် ဒါတွင်းမှာ

ဒါရင်ဘုရားတို့
တပည့် နောက်တို့လို သူလို
ကိုယ်လို... လူတွေ ဒါတွေကို ရဟန်း
ဘဝ၊ တစ်ဘဝ ရဖို့ ဆိုတာလွယ်တဲ
ကိစ္စလား

ဒီလိုဘဝကို
မာတုဂါမိနီ လဲလိုက်တယ်
ဆိုတော့ စဉ်းစား ကြည့်လေ

ဒါင်း.....
ဒီလိုတွေတော့လည်း
.....

လေးပင်တောတောင်ခဲစကားကို ဆိုရင် ဦးသုမန် ရုန်းနီ ခွာ
မြင်း၍ သွားခဲ့ရပါပြန်။

တကယ်တော့ ဦးသုမန်ရယ် ဦးဘဝကို တန်ဖိုးမထားလိုက်ရင် ရှေးကဘဝမှာ..... လျှောက်ဖို့၊ ဘောကုန်၊ ဖြစ်ဖို့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ဖို့၊ ရဟန်းဖြစ်ဖို့၊ ဖြင့်မာဖြည့်မှာ ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ၊ အချက်ငါးချက်နဲ့ ဖြည့်ရဖို့ တယ်သို့ အာမခံပေး နိုင်သလဲ

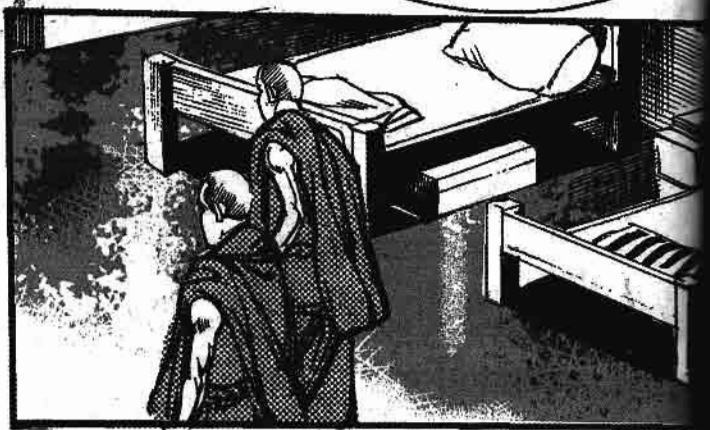

ဟူ၍အသုံးပြုဖို့ တပည့်တော်တို့ ဟာ ရဟန်းဘဝ ကို... ဂုဏ်လွယ်နဲ့ ရခဲ့တာ ဆိုပြီး အထင်မသေး သင့်ဘူး

ရှေးက ဘဝမှာ ဒီ အချက် ငါးချက်ဖြည့်စုံဖို့ ဆိုတာတော်တော်ခဲ ယဉ်းတာ မဟုတ်လား

ဦးသီလာစာရုံ စကားကြည့်ရင် အဆုံးတွင် ဦးသုမန်ကို အာမခံတင်ကြည့်သည့်။

ဦးသုမန် မျက်နှာတွင် စေးစေး နိုက်နိုက်တွေ့တော့နေသော အံ့အံ့အယာအံ့တွေ့ရသဖြင့် မိမိနေရာသို့ အသာ အသာပင် ဦးစေမိန့် နှင် အံ့အံ့ ထဖြင့်ခါ ကြပါသည်။

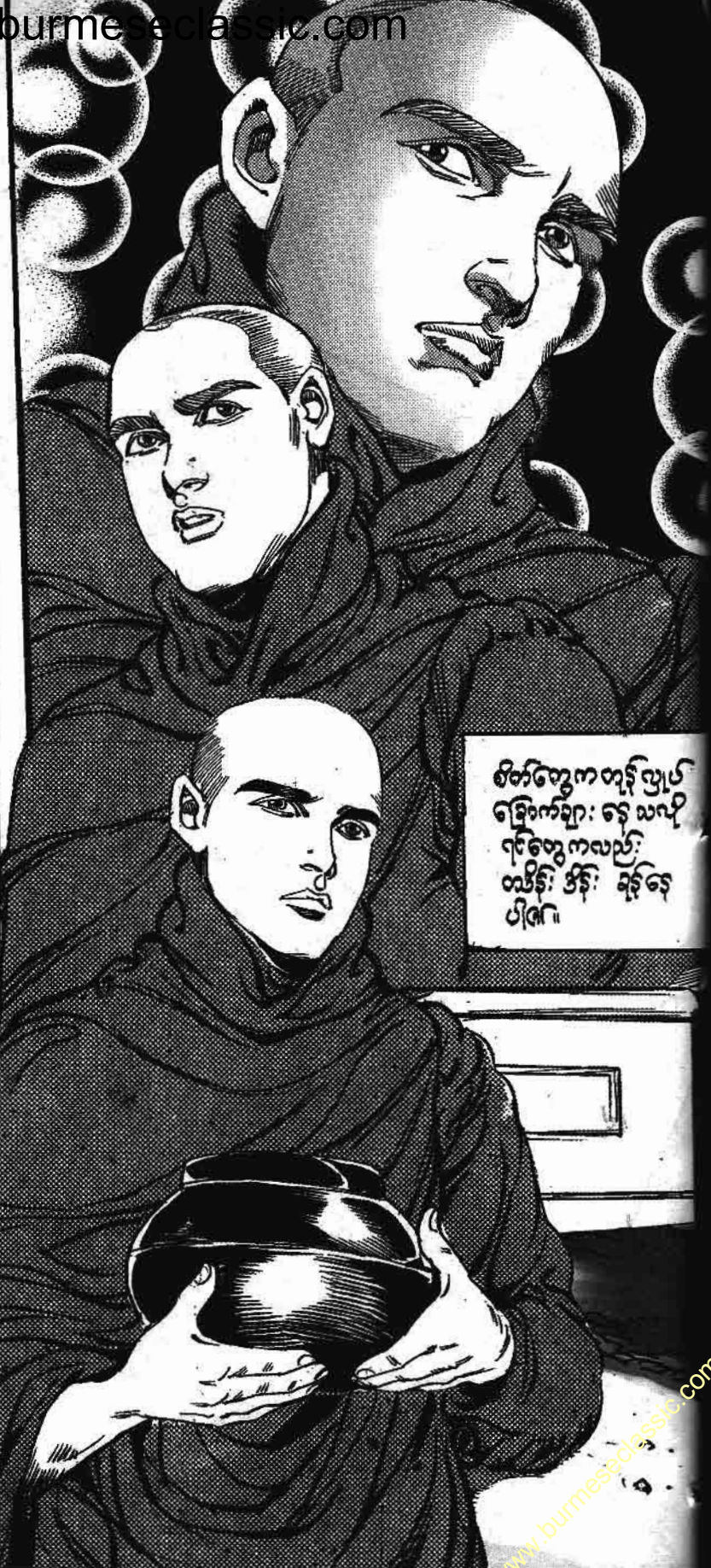
ဆွမ်းခံထွက်ခါနီးတွင်
ညက... တစ်ညလုံး ရေ
စားစေော မဖြူရ
ဖုတ်တမ်း စာအုပ်လေးကို
ဖြင့်ဖတ်နေမိသည်။

သို့ မဖြူ၊
တကားထံ အချစ်တောင်းခံရာ စာတစ်အုပ်မှာ ရေးလိုက်ပါတယ်။
တို့မျှစ်ခါနီး မဖြူရဲ့ အချစ်ကို တောင်းခံနေတာကတော့ ရက်ပေါင်း (၃၃၀) ကျော်ခါပါဖြီ
ဒီတောလေးခံခဲ့ဖူးတော့ အများကလက်ခံတာမတူဘဲ အခုလို စာရေးပြီးတောင်းခံတာမပါ။
တို့နဲ့ ဆယ်ကြိမ်မြောက် သွေးဖြူဖြင့် တံဆိပ်လေးလေးတော့ မဖြူ ကဖြောတယ်လေ။
“ ကိုယ်လွေးနဲ့ ဝင်းဝင်းတို့ နီလစွမ်းမျိုးကို ဆုတစ်ပါးကို မလေးသော်ဘူး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ သိမ်းထားသင့်တယ်။ ”
“ မဖြူက သူတစ်ပါးမှ မဟုတ်တာလို့ ” မဖြူ ကိုမျှတစ်ပါးလို့
အဖို့ ခဏားထဲမှာတို့ မရတော့ဘူး။ “ ကိုအိန္ဒိယကြစ်ကောင် တစ်ဆောင်လေးထားတဲ့ အလွေး အသားနဲ့
သဘောထား လို့ “ ကိုအိန္ဒိယကြစ်ကောင် တစ်ဆောင်လေးထားတဲ့ အလွေး အသားနဲ့
တစ်ကျတည်း မဖြူကို မျှစ်လိုက်တယ်။ “ မဖြူလိုက်တာပါ။ ” မဖြူလေးဟာ ကိုအိန္ဒိယကြစ်ကောင်တစ်ဆောင်
မဖြူဆီက “ မျှစ်လိုက်ပါ ” တို့မျှသာပဲ ဆက်လက်ဖြင့် ဆင့်ခေါ်ဖို့
တို့မျှသာပဲ ဆက်လက်ဖြင့် ဆင့်ခေါ်ဖို့

သူ့ရေ: ထား: သောစာကို... ဖြစ်လာပြန်ပြန်
ဖြိုး: ဦး: သူ့မိတ် က သဘောကျစွာ ဖြိုး:
လျက်မိ သည်။ ယနေ့တော့, တယ်ဖိတ်
ကံ့ ဖြစ်ကြတော့, တံ မိဖြိုးကို တစ်ခါတစ်ရံ
ဖြိုးဖြိုး: ကျေးဇူးဖြင့် လာမိ, သည်။

စိတ်တွေက တုန်လှုပ်
ခြောက်စိုက်: နေ သလို
ရင်တွေကလည်း
ထပ်နိုး ဖိနိုး: မိနိုး
ပါရင်။

မေ့မေ့နဲ့ ဘေးစိတ်ကြောင့် သူ့အား
ညွှန်ပြပေး ခဲ့တာကို ဖိတ်ခေါ်
ရောက်မည် ဟာပင် ထိုင်နေ ဘေး
မဖြူ ကိုတွေ့ ဂုဏ် ဝမ်းသာသွား၏

ဟေ့... ဒီ
မဖြူ ဟာထွက်
ရေးထားတာ

ထိုင်ပင် မထိုင်ရသေး စာအုပ်ကို
လှမ်းပေးမိ သည်။

မဖြူ ကလည်း
စာအုပ်ကို လှမ်း ယူ သည်။

ထိုစာအုပ်ကို မှာပင်
တိုက်ထိုက် ဆိုင်ဆိုင်
မဖြူ ၏ ဖခင် ကာ
ဟိန်းသို့ ရောက်လာ၏

ဟာ...
ဒုက္ခပါပဲ

မျက်နှာပျက်နေသော
ဦးသုမန်ကြောင့် မဖြူ
အာဖေ ဦးသက်စွန်းက
မသက် စိတ်ပိုင်း အာဘီဂျပ်
ကို ဆက်ခံခဲ့ ဆွဲယူလိုက်ရင်။

အို...

ဟဲ...

ထိုရောက် အာဘီဂျပ် ကိုချက်ချင်း
ပင် မွှင် ဖတ်လိုက်ရင်။

သွားပါပြီ...

ဦးသုမန် တစ်ကိုယ်လုံး
တုန် ဖြုပ် ခြောက်ချားသွား နှါ
အာဘီဂျပ်ကို ဖတ်နေ သော...
ဦးသက်စွန်း မျက်နှာကြီး
မည်းခနဲ ဖြစ် သွား ကာ...
အာဘီဂျပ်ကို ကြမ်းဖြင့် ပေါ်-
ပစ်ပေါက် လျက် သည်

၁၅၁

အို ...
အာဖေ... မ...
မယုပေါ်နဲ့.

ဦးသုဇနကား ဝိကာစေး၊
ဆည်းခံထားရသူက သို့
ဘာမှမပြောနိုင်...

ကြည့်စမ်း ကိုယ်တော်က...
ပစ္စည်းလေးပါး ဝိကာပြု၍ ဝိကာ ဝိကာမတွေ
ဝါပေါ်... ကျေးဇူး ဆပ်တာပေါ်လေ...
သက်နိုး ကို ဝိကာခွာ လို့ နို့မို့ ဆိုရင်
ဒီနေရာမှာတင် ကိုယ်တော် ကို ဝိကာသတ်
ပစ်တယ်... ခြောက်... ကိုယ်တော်
ဒီ ဝိကာကို ဘယ်တော့မှ
မလာနဲ့။

ထိုအခါက သမီးဖြစ်သူကို
လှည့် ကြိုမ်း ပြန်ခဲ့။

ဒုလည်း ဒီနေ့ကစပြီး
ဘယ်ကိုယ်တော်မှ ဆွမ်းမလောင်း
ရတော့ဘူး ငါတို့ ဝိကာပျိုး ဆဲမှာ
ကျောင်းကြီး မျက်မ ဝတ်ယောက်မဲ့
ဖြိုစေရဗူး လာပဲ။

ပြောပြောဆိုဆို မဖြူကို
ဒီမှာတိုက် ဆွဲပေး ြ
ဆွဲတော့သည်။

ငှက် လိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း။ ကိုယ်မျက်ခြာ
ကို ခားနှင်း လှိုပစ်ချင် မိသည်။
ဘယ်သူ့ ကိုမှ လည်း မတွေ့ချင် တော။
သေခြင်း ဘာက ကိုသာ... မက် မက်မောမော
တမ်းတမ်း သည်။

ဖြောင်း ခံဝါး ကောင်းပေါ်တက်ဖို့
ဆောင် ကြောင့် ထင်လိုက်သည်။
လေများက တာဖို့ နို့ နှင်း သို့
မျက်ခြာနှင်း ကို ဘာကို ထိုး
ဖြော်လို့ နေသည်။

မျက်လုံး မြိတ်ပြီး
ချိန်ချ ဖို့ အသံဖြင့်
လှိုက်သည်။

ဒါကြောက်စရာ: တစ်ခု
ပေါ်လာသည် ကို တံ့၊ ဩဇာ
တွေ့လိုက် ရသည်။
သေခြင်း၊ တရားစော၊ မဟုတ်
မဖြူ နှင့် သေကွဲ ကွဲခြင်း။ "

ဝါသနာတန် ဖြောရင်၊ ခုန်ချ လှိုက်
စော၊ သည်။

ဟို... ခြောက်
ကံကျမပဲ ပေါင်း ဣ
ပီဖို့ မဖြူရယ်...

သုံးထပ်တိုက် တောက်ခြေမြေကွန်ကရစ်
ဝဲအင်း တိုက်... သူ့မျက်နှာ၊ နှိုးစာတက်
နှိုးလာဖြော၊ သည်၊ ခြောက်...

ကျွန်းကျွန်း
ကျွန်းကျွန်း

စိုးရိမ် တကြီး၊ ဒေါ်သံများ၊
ခန္ဓာကိုယ် ဝိကာ၊ ကိုင်လှုပ်ပြား၊
မျှများ၊ ကြောင်၊ ဆတ်လစ်
သွား၊ သလို ဖြစ်သွား၊ ဂုဗ္ဗ
ဦးသုမန် သတ်ဖြန်ရလာ၏။

မျက်လုံးများ ကို ဝိကာယျ ဖွင့်ကြည့်
လိုက်တော့၊ စိုးရိမ် တကြီး ကြည့်
နေသော ဦးခေမိန် ဌှင့် ဦးသီလာစာရ
ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

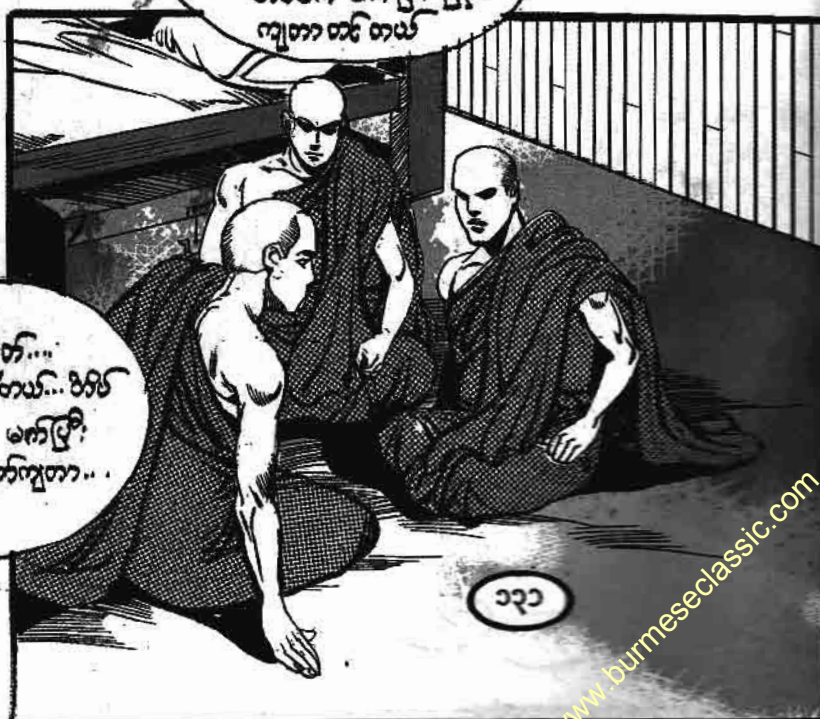
ဟေ့... တော်ပါသေးရဲ့
ငါ့ ဝိပိဓိက မက်နေ
တာကိုး

ဦးသုမန်
ကောင်း ကောင်း၊ သတိရပြီဟာ၊
နိဗ္ဗာန်၊ ဗျော့၊ တွေ့နိ၊
ဝိပိဓိက မက်ဖြိုး ပြုတ်
ကျတာ တစ် တယ်

ဟုတ်...
ဟုတ်တယ်... ဝိပိဓိ
က မက်ဖြိုး
ပြုတ်ကျတာ...

ဖြစ်မ ဖြစ်ရ
ပေး... ဦးညွန့် ရယ်...
ဖိတ်ဖိတ်က...
တော်တော် ဆို၊ တယ်
ထင်ရယ်...

ဘယ်လို
ဟောတွေ့မက
ဆိုလဲ!

အင်း... ဖိတ်ဖိတ်က
တော်တော် ဆို၊ တယ်
ဘုရား!

ဒါပဲ ရှစ် နှစ် သည်
ဒီထက်မှို လည်
မမြော့ချင်... ဖိတ်ဖိတ်
သည်ပင် ဂြက်စရာ
ကောင်း ဖြစ်သည်။

ခေါင်း ထဲမှာ... ဘာတွေ
တွေ့က ဂြာဗ်တွေ့ ခြိတ်
သူ... ဣတို့ရမှာလား
ခေတ်ဆုတ်ရ မှာလား။

ဒီသုမနိ
အရှင်ဘုရား စိတ်တွေ သိပ် ချွတ်ရှား
နေတယ် ဆွမ်း စားမထွက်နဲ့ တော၊
ခိုး၊ လူကပ်ပါ။

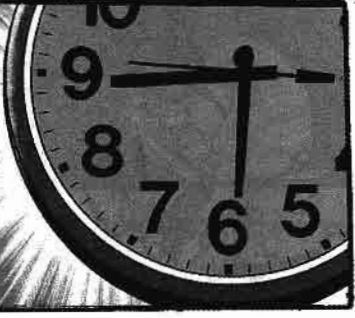
ဘာစကားမှ မပြောချင်တော့၊
သဖြင့် ခေါင်းညှိတ်ဖြူဖြူ
ခုတင်ပေါ်မှာ ခြေချ လိုက်သည်။

ရမာနိုး ဖော်နှစ်ပါး ကတော့ ဆွမ်းခံ
ထွက်ဆွား ကြိုပါ ဖြို... ခါးကိုကို
ကြည့်တော့ ကိုးခါး ခွဲတိတ်။

ဆိုတာချိန်မှာ ခြောက်စာပြည့် ကျင့်
တစ်ပါး တက်လာ၏။

ဒီသုမနိ ဒီသလား
တောင်သာက...
စာလာတယ်။

ဒီပါတယ်
ပေးခါးပါ....

စာစိတ် ပေါ်မှ သက်ရောက်ကြောင့် ဝိပဿနာ
စာမှန်း သိလိုက်သည်။ စာကို ချက်ချင်းပင်
ဖောက်ဖတ် လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့

ဒီ...
ဘာပေါင်းပာဠိ၊
အကကြီး ခါးပေး ပျောက်ထားလိုက်ပါတယ်
အကြောင်းအရာ ဒီလို စာရေးလိုက်တာပါ။
တော်တော်ထွက် ကျောင်းလိုက်နဲ့ ကြီး ခိုးသောမ
ထွက်ဖြူးဖူး ကြပြီး
တစ်ထွေးဖူး ကြပြီး
အမျိုးသမီးက ခိုးသောမ ယာတော် ခြေအကြီး ပါပဲ၊
ဘာနဲ့အားက ခိုးသောမ ယာတော် အမျိုးသမီးနဲ့
ဘာနဲ့အားက ခိုးသောမ ယာတော် အမျိုးသမီးနဲ့
တကလား။ အချက်အလက်က အချက်အလက်က
ဆိုရော ဖော်တော်ကို ခုတ်ထိခိုက်ဖွား တန်တူပါတယ်
အိပ်မက်ထဲသို့ တော်တော် ကာရောဂါ ဖြစ်ပွား
လေးရလိမ့်တယ် အခုတော့ ဆုံးပွားပြန်ပြီ။

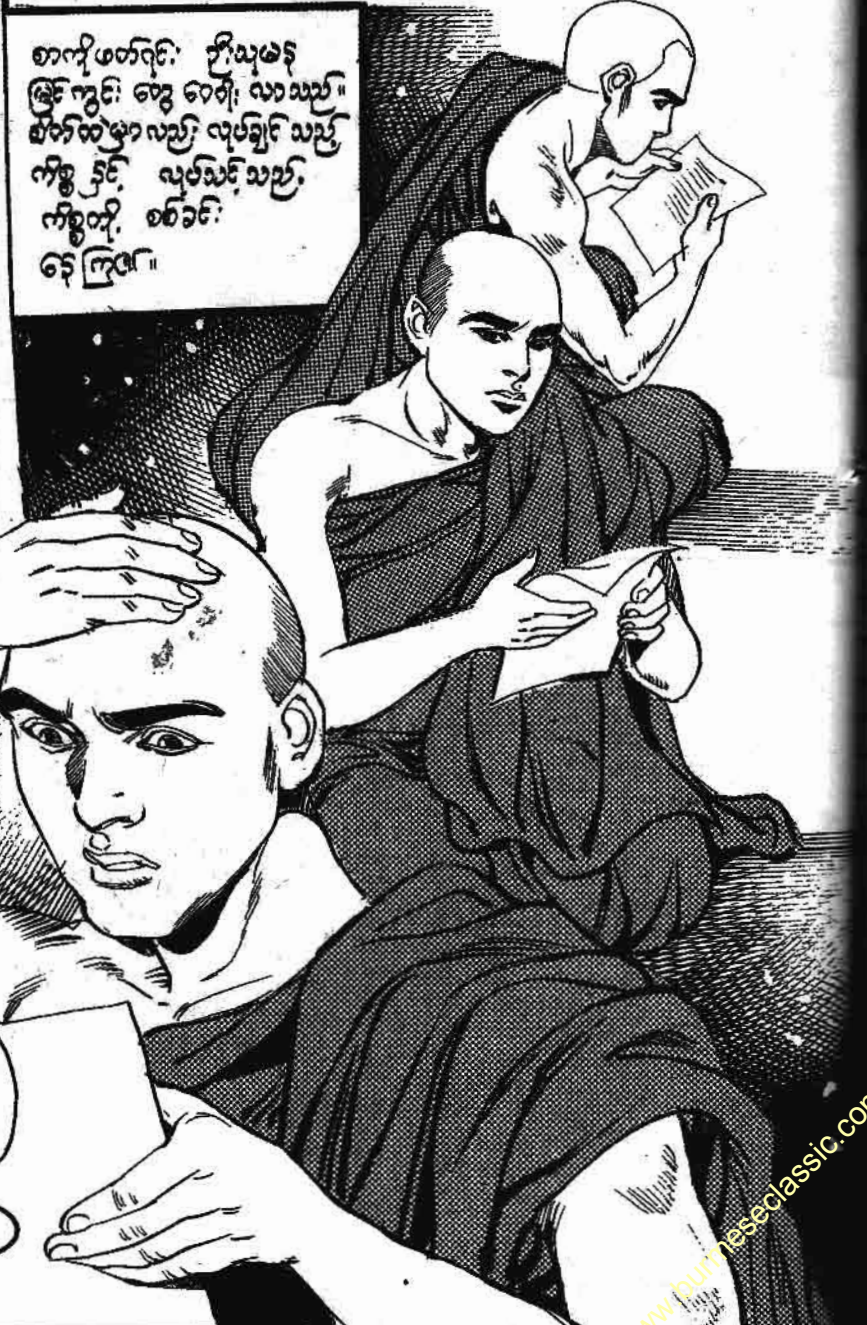

ဦးသုမန် တစ်ယောက်စီက
မကောင်းခြင်းနှင့် ဒီကော့ထိတ်လန်း စွာ
စာကို ဆက်ဖတ်ရ ပြန်၏။

စာကိုဖတ်ရင်း ဦးသုမန်
ဖြင့်ကွင်း တွေ ဝေရီး လာသည့်
မိတ်စာမှာလည်း လုပ်ချင်သည့်
ကိစ္စနှင့် လုပ်မိမ့်သည့်
ကိစ္စကို စစ်ဆေး
နေကြ၏။

ဒေါ်အိအိအိကိုဖြည့်ပြီး မောင်းပျောင်း မယ်တော်က... ခုလည်း
ဒီ အဖြစ်ဆိုလျှင် ဤရလေသလားဆို ဖြီး တော်တော်ကိုးရိပ်ပျံ့လှန်နေတယ်
မောင်းပျောင်း ဘာ မိန်းမ တစ်ယောက်နဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရင်
သူလည်း ဒေါ်အိလိုလေမှာပဲလို့ ဒီကော့ထိတ်လန်းက
အိအိ မောင်းပျောင်းကို မိန်းမတွေနဲ့
အနေ အတိုင်ဆင်ခြင်ဖို့ သတိပေးခိုင်းလို့ ဒီကော့
ပေးလိုက်တာပဲ။

ငါ... ငါ
ဘာဆက်လုပ်ရ
မလဲ

ဒီကောကြီး ရေးဖို့က ဝေသာစာက ပါတော့ပြန်သည်။ ဘုရားရှင်လက်ထက် က မိန်းမတွေ နှိုင်း ပဝတ်သက်ဖြို၊ ရဟန်း၊ ရဲတွေ ဆင်းခြင် ရမည်ဟုဆို ဝါထိုင်ကိစ္စ ကို ပြန်တော် ဝါကနိဒ္ဒါ ဝါက ဆုံးမ

ဟောကြားသည်၊ ဝါကြောင်းလည်း ပါသည်။ ဖြိုးဟော၊ ဘာမေ့သွားသည်၊ ဆိုးသိဒ္ဓသည် မမျှော်၊ ဝါကြောင်းလည်းပါသည်။ ထိုကိစ္စကတော့.....

ဗုဒ္ဓက ရဟန်းတွေ ခြံတက် စာသင်ဖြို ဗွာကျောင်းကို ဖြိုခဲရောက် ဗွာကို မေ့သွား သည် ကိစ္စ နှိုင်း ဆက်စပ်ဖြို ရေးလျက်ခြင်း ဖြစ် ပါ၏။ စာထဲမှာ ဗွာကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဘုရား၊ ဝါပုဂံ ကြီး ချီး ချွန်း မာရေး မကောင်းဖြစ်ကာ စာသင် စာချ ဟောဖြော ဆုံးမမှု မလုပ်နိုင် ဟော ကြောင်း ကပါ လာသည်။ စာရေးခေါက်ဆုံး စာလိုစီမှာ ရေးထားသော စာများက... ဤသုမန် ဆုံး ဖြစ်ချက်တစ်ခု ဝါဆိုင် ဝါမာချွန် ဂုန် ထိုက်ဝွန်း ရှေ့ သက် ဆုံး ပင်ဖြစ်နေ၏။

မောင်ပုဂံတို့ ဝါသုလုံဖြိုတက် ဖြိုး စာတတ် လောက် ဖြစ်ဖြို ကောင် ဗွာကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဘုရား ဖြိုး ဝါနိဒ္ဓ ဝါနိဒ္ဓ၊ ရဟာပါ။ သူလည်း ဖြို မှာ ဝါဆက်ဝါဆက် ရှိတယ်။ မနေ့ည ရှာပါဘူး။ ဝါခဲမောင်ပုဂံတို့ ဝါသုလုံ၊ ရောက်ဖြိုး တာဝန် သိသူ ဝါထွက် တာဝန်ရှိပါတယ်။ ရဟန်း ဆိုတာ ဝါကစားမှာ ခေါင်းဆောင် ပါ။ ကိုယ် တစ်ကံတာ သာယာရေးကို ကြည့်ဖြိုး ရပ်ဗွာ သာသနာရေး ကိစ္စတွေမှာ ခေါင်းမရှောင်ဆင် ပါဘူး။ ဝါသုလုံခဲမောင်ပုဂံက စာချတန်း စာတွေ ဖြေဖြေဖြေ ချိန် လျက်ဖြိုး နေဖြိုပဲ ကိုယ်ကွဲဖြိုးဖြိုး သာသနာ ဖြိုဖြိုး၊ စာရေးဖြို ဖြေလည်း ရပါတယ်။
သာ မောင်ပုဂံတို့: ----
ဘုရား သားတော်ပါ ဝါဘုရား ရှင်ကံ ဝါ လောကကို ထိပါ ကိစ္စက ဝါဆုံး မချွတ် ထိပါကိုသာ လောက ကိစ္စက ဝါဆုံး ချသော ပါရမီဖြို သုတော်ကောင်းဖြိုးဖြစ်ပါစေ။

ဒီကောကြီး ဝါနိဒ္ဓ
ဝါနိဒ္ဓထံ တော်စွာ၊ တော်စွာ ဖြိုဖြို
မေ့လော့တိုင်း

တပတ်ဖြိုး ရင်ထဲမှာ...
နိဂါး နေ့စောင့် ခံစား ရသည်။

အဖြူ... ငါ့ဟာ...
ဆရာတော်နဲ့ ရယ်ဖွား၊ ကျေးဇူး၊
ကိုယ်မိမိတို့ မကတား၊ ကျေးဇူး၊ ကန့်၊
ဖိုးပါ ဒီက ထုတ်နေမိကတည်းလား၊
မဖြစ်ဘူး၊ ငါ ခိုနေပဲ
ကောကို ဖြန့်တော့မယ်

ဆုံးဖြတ်ချက် မဖြောင့်ခင် ချက်ချင်းပင်
ဝဇ္ဇာပျံ ပစ္စယ များကို ခရီးဆောင် ဝိဟာရကြီး
ထဲ ဒီအဖြူ ထည့်နေမိသည်။

ဒီကတော့ ဖြောင့်ပျံ
ငါ... ဖြူဖြူ ကိုပေးပေးက
ရှောင်မှ ဖြစ်မယ်

တခဏတာ... ရူးသွပ်ဖို့ ယောစိတ်
ကို... ဒီအဖြူ ထည့်ပေးဖို့ ကူကို
ဖြင့်မှ ဖြစ်မယ် ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဝါကြိမ်ကြိမ် သတိပေးနေမိသည်။

မရူးနဲ့ မမိုက်နဲ့၊
ဒါ... မဖြစ်ကောင်းဘူး၊
မလုပ်ကောင်းဘူး၊

ဆိုရောက် ကျောင်း ထိုင် ဆရာ
တော်ကြီး ဂြာဆို. ရောက်သွား သဲသည်။

ဦးသုမန် ဆွမ်းခံ
မကြွဘူး လား ဘာလို့
ရှိလို့လဲ

တစ်ပါး
တပည့်တော် ဂြာကို ဖြန်
တော့မလို့ ပါဘုရား

ဟေ့...
တယ်လို့ ဖြစ်
တာတုန်း

ဦးသုမန် က... ဖြစ်ကြီး ထံမှ ရောက် လာသည်. စာ
အကြောင်းကို စိန်ကျား ချုပ် ခြံ ပြောကတား
လို့ကလဲ။

ဒါဟေ့...
ဒီလို ဆိုတော့ လည်း
ဘယ်တော့ ခိုင်းပါ့ မလဲကိုယ်က
ဒါကျား ကိုယ် ဖြန် ဆောင်ရွက်ပေါ့
ဘယ်တော့ ဖြန်
ပြောတုန်း

ဒါဆိုမှ ဖြန်တော့
မလို့ပါ ဘုရား တပည့်တော်
ကန်တော့ သဲ
ပါတယ်...

အသုံးကိုဖြင့် ရောက်တော့၊
အာရော့ တစ်ခါက... ရင်ထဲကို
ပျံ့နေ နေ အောင် ဝင်လာတာ...!

အဖြူ နဲ့ ပါ
တစ်ဆက်လုံး ခွဲရတော့
မှာပါ လား

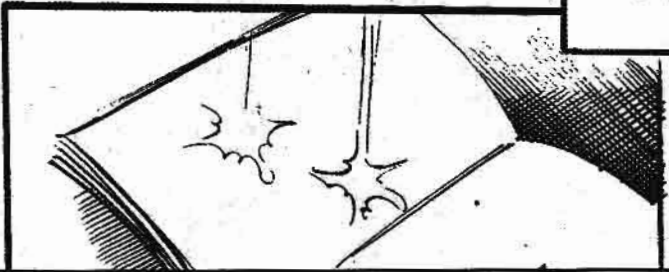

ရင်ထဲမှာ အသုံးကြီး တစ်လုံး သို့ သလိ
ဖြူ လာ သည်... လျှောက်လည်း ဝိုင်မရ
အမရ , လမ်း လျှောက်တော့ လည်း
ရင်ထဲက အသုံးက... လျှောက် မသွား

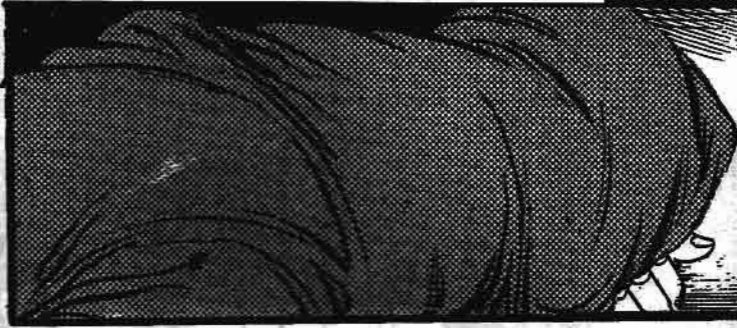
ချောင်းပေါ် ဖြင့် ဖိုင်ဖြိုး မဖြူပေး
ထားသော မှတ်တမ်း စာအုပ်လေး
ကိုဖြင့် လိုက်သည်။ ဖြိုးတော့ အယ်
ဂျွန်က ဂုဏ်အဖြစ် မသိသော

ကျေးဇူးပြု ကပင် မျှက်ရည်
ပေါက်ကြီး ခိုစိမိက်က...
စာအုပ်ပေါ် ကျသွား
ပဲ သည်

ဟ... အဘယက ဘေးချကာ... ခုတင်ပေါ် ဖြစ်ရင် သက်နိုး ကိုခေါင်းဖြိုးခြုံ နှိ ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြိုက်ကြီး တင် ငို ရွေး ခဲ့မိတော့ သည်။

သူ... မည်မျှကြာဘိတင် ငိုနေ သည် မသိ....

ဦးသုမန် ဆွမ်းစား ရဘိတင် ဆယ်တစ် နှစ်ကောင် ခွဲနေ ဖြစ်....

သက်နိုး ကို ဖွင့် ကြည့် လိုက်တော့ ဦးသုလာစာရ နှင့် ဦးခေမိန် ကိုတွေ့ လိုက်ရသည်

တည်တော် ဆွမ်း စားလို လည်း ရတော့ မှာမယုတ် တော့ကျား ဦးနေ မှီကန် ပဲ ဇွာကို ဖြန့် တော့ မသိ.....

မေ့ ဖြစ် မိာတွေ ကိုတော့... အကျိုး အကြောင်း သိသွား ခဲ့တာပဲ... ဒီကာကြီး ရေးပေးလိုက် တဲ့ စာကိုပဲ ပေးဖတ် လိုက်ပါ အရှင်ဘုရား ဟိုလည်း ဖတ်ကြည့် လိုက်ကြပါ က... တထူး တော် သွားပြီ..

မကျောင်း၊ ဟာဖြင့် ရောက်သည်။
ဟာငှားကား၊ ကားစီး၊ ကို လက်ဖြင့်
ကားစီး၊ လိုက်သည်။

ဘယ်ကို
ငိုရမလဲ ဘာလဲ

စောစောကြီးကုန်း
ဟာငှားဖြင့် ကားစီးကို ဘာ
မယ် ဒီပေမယ်၊ ဘေးရိပ်မွန်
ဒီရိပ်ရာ (၅) လမ်းဘက်ကနေ
မောင်းပါ

ဒါဒါဆိုရင်
လမ်း မတည်၊ ဘာ၊ ဘာလဲ

ဦးပညွင်းထိ
ပိုတယ်... ရွှေပိုပေးမှာပေါ့
ဘေးရိပ်မွန် ဒီရိပ်ရာဘက်
မောင်း ပေးပါ

ဦးရွှေကန်၏ မတရား နှိပ်စက်
ညှင်း ပမ်းဖြူစောက်ဖြူလုံးသာ၏
ဂိုဏ်း၊ ဟာငှားဖြင့်၊ ကော်လံဖြူ
ပင်ဖြူစံ ပါတော့သည်။

ဤရွာက ကွက်ချက်ချင်း
မိမိတို့အား အားပေးပါ။
အားပေးပါ... မိမိတို့အား အားပေးပါ။
အားပေးပါ... မိမိတို့အား အားပေးပါ။

TAXI

ယခုတော့ ဤသူနှင့် စီးလာသည်။ ကားလေးက...
မိမိတို့အား အားပေးပါ။ မိမိတို့အား အားပေးပါ။

ဒါဖြူရောင် ဒါကိုလက်ကိုင်
ပိုင်။ ယောဂီထက် ကို
ဝတ်လျက် သီလရှင် များကို
ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းနေသော
မိမိတို့အား အားပေးပါ။ မိမိတို့အား အားပေးပါ။

ဤ... ဒါမည်နဲ့
ရန်ကင်းတောင် ဖြူစင်တာ မိမိတို့ကလေး
ဒါဆင် ဒါတန်း ဂြိုဟ် မိမိတို့အား အားပေးပါ။ က...
မိမိတို့အား အားပေးပါ။ မိမိတို့အား အားပေးပါ။

ဟိ.. ဝိတ်ကို
နိုင်တောင် ထိန်း
ရမယ်...

ထိုအခိုက် သိလျှင် များကို ဆွမ်း
လောင်း ဖြိုး သွားလော့ မဖြူက...
ဦးသုမန် ရှိရာ ကားဆီသို့ ဖြတ်ခန့်
လှမ်း ကြည့် မိသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ချင်း ထိတွေ့ ဖွဲ့ ဖြိုက
စိတ်ချင်း သက်သက် ဆက်နွယ်လျှက်
သံလောကဉာဏ်ခါ ကြည့်မျှား
မျိုးလား မသိ စိတ်ချင်း ကဖြင့် နှိုး
လှသည်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မရည်ရွယ်ဘဲ
တိုက်၍ ကြည့် မိနေ ကြ သည်။
မဖြူကို ဦးသုမန် သိသော်လည်း
ကားထဲက ဦးပုညင်း ကိုတော့ ဘယ်သူ
ဘယ်ဝါ သိရန် မရွယ်ဝါ...။

ကြည့် ရှေ့ရင်း က... မဖြူက
ပုံသဏ္ဍန် တွေက ခေါင်း
သွားကြသည်။

ဖြော...
ငါ့ ခြလုံးစား တ... ပိုက်ယ
အကြိမ် ငိုဖြူ
ပိုမကော....

ထို အခိုက်မှာပင်
မဖြူက... ကားရှိုရာ
သို့ ဈေးကယ်လာ ရှေ့
သည်ကိုဖြင့် မျှော်
ရသည်။

ဟင်

ကားဆရာ
မောင်... မောင်ကော.
ဖြိုဖြိုမောင်

မဖြူတစ်ယောက် ကားနှိုးရောက်
ခါနီး မှပင် ကားကမောင် ထွက်
သွားလေသည်။

မောင် ထွက်သွားသော
ကားပေးကို ခြံညှစ်ရင်း
မဖြူ၏ ဝမ်းမာ
ဟာခန့် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည်

ကားက... ဘာလို့
မောင် ထွက်သွားရတာလဲ ကား
ပေါ်ကဟာ ဦးပဉ္စင်း မဟုတ်ဘူးလား
ဦးပဉ္စင်း မျက်နှာကို ဘယ်လောက်
စေးစေး က ကြည့်ကြည့်

ငါ မှတ်မိဖိုတယ်...
ငါက မျက်စိနဲ့ ထင် မဟုတ်ဘူး
နှလုံးသားနဲ့ ပါ ခြံညှစ် လိုက်တာ...
မင်း စရာ မရှိဘူး... ဒီလို- တွေးရ
ခက်လိုက်တာ

ဆက် မစဉ်းစား တတ်တော့သဖြင့်
ဆွမ်းဆန်လျှံ ပိုက်ကာ ငေးကန်
ခြေလှမ်းများဖြင့် ဝိုက်လာသ်
ဖြိုဝင်ခဲ့ရတော့သည်။

မေ့မိတ်ကံစေ့ဆော်မှာ
ကြောင်၊ မဖြူတစ်ယောက်
ဦးညွန့် အလှူကို
အိမ်ရှေ့ ထွက်၍ မြှောက်နေ
မိတော့ သည်။

ဦးညွန့်ကလည်း
ဒီနေ့ မှ နောက်ကျလျက်တာ...
ကိုးနာရီခွဲ ကျော်နေပြီ...

ရပ်တောင် နေရ သည်မှာ
အင်္ဂါတက်ခန့်ပင် နှို
နေပြီ... ရွှေတောင်
များပင် ရွာစား ကိုက်
လာသည်။

ထို အချိန်မှာပင်
လမ်း တစ်ဖက်မှာ ကြွလာတော
ရင်းနိုး ငြိုးသား မျက်နှာ
တစ်ခုကို ဖြမ်းဖြင် လျက်
ရသည်။

ဦးမေမိတ် တောင်
ကြွလာပြီ... ဒီဆီရင် ဦးညွန့်
မကြွတော့ ဆူးပေါ့။

အဘိုးကော့... ဦးခေမိန်
ဒေါ်အိန်... ဒီအိန်ရဲ့ ဘေးကပ်လာ

ဦးခေမိန် က စိတ်မကောင်းသောလေသွန်...
ဒေါ်အိန်... ဒေါ်

ဒေါ်
ဦးသုမန်... သူက
ဒေါ်အိန်... ဒေါ်

ဟင်
ဘာ... ဘာဖြစ်လို့
ဒေါ်အိန်... ကာလ
အခု

သုမန်က
ကောင်းတိုင်း အနီးကြီး နေ
မကောင်းလို့... ဒါပေးတကြီး
ဒေါ်အိန်က... သူ ဒါပေးမိက
ထည့်လျက်က... စာကိုလည်း

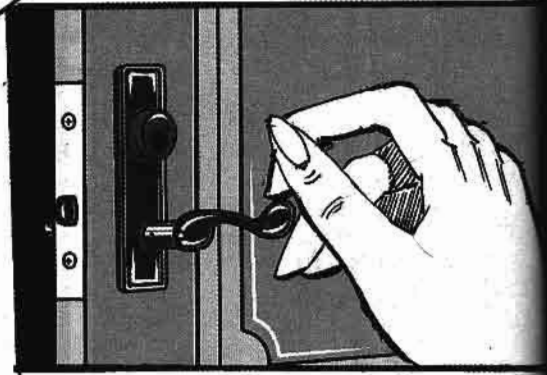
ဒေါ်အိန်
ဘေးမိ ပေးမိလျက်
ကယ်...

ဒေါ်အိန်လည်း
ဖက်ကြည့်တယ်... ဘေး... ဒါက
ဒေါ်အိန်... စကားမိ... စာအုပ်
ဦးသုမန် က ဒေါ်အိန်... လေးပါးလို့... နားမိ

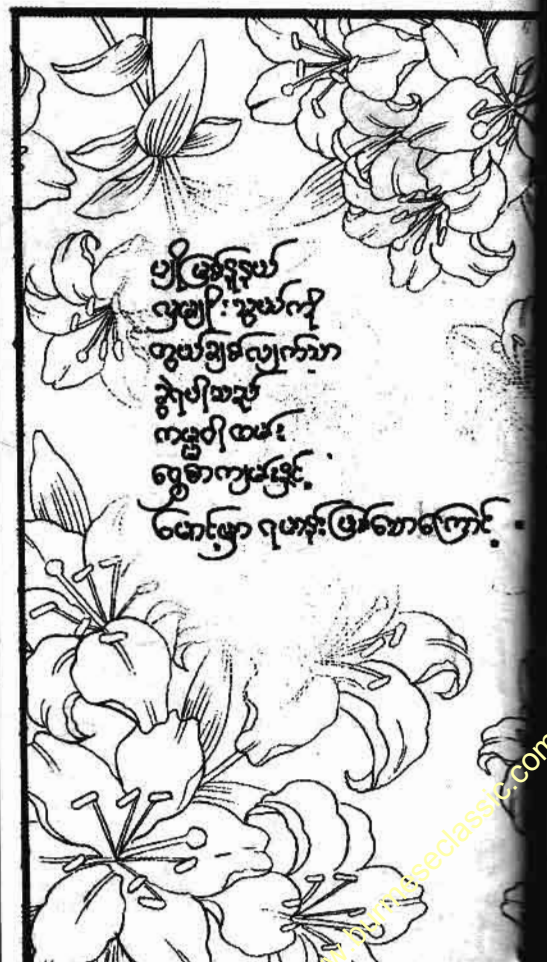
ဦးခေမိန် ပေးသော စာအုပ်ကို
လှမ်း ယူရင်း သိချင်စိတ်ကို ဖုံးကွယ်
ဆိန်ဖြူ မဖြူ ဝါမိထဲ ဝင်ခဲ့သည်။

မေမေ
ဒီမှာ ဦးခေမိန် က...
ပေးစရာ ရှိလို့ တဲ့။

မေမေ့ကို တောတဖြောင့် ပြီး ဘာပဲ
ထည့် ဖြေပင်ကက... တံခါးကို
ဂျက်ထိုး လိုက်ဖေ

ထိုနေ့က လက်ထဲက စာအုပ်ကို ဘာလျှင်
ဘာဖြင့် ဖွင့် ကြည့်မိ သည်...
တွေ့ရပါ ဖြစ်... ဦးညုမန် ရေးပေးခဲ့
ကဗျာလေး။

ဗိုလ်ချုပ်
လှမ်း ယူရင်း
တွယ်ချစ်လှကား
ခွဲပါစသည့်
ကဗျာတန်း
တွေ့စာကားဖြင့်
မောင်ဖြာ ရဟန်း ဖြစ်စောစောင့်

သိလိက်ပါပြီ... စိတ်နဲ့ သာချစ်ခဲ ကြ
သာ စကား ပြောရဲ ကြလော သန့်ရှင်း ဖြူစင်
ကုန်ရင် ချစ်သူ တွေရယ်ပါ... အများကြီး
... ဖော်ပါ "

စာပိုဒ်လေး: ရှေးပိုဒ်အတိုင်း ယခုနှင့်
သူတို့ နှစ်ဦး နှစ်ဦး နှစ်ဦး နှစ်ဦး
ကယ်တော့ မှုမတွေ့ ကြုံ ဖြုံ ကို
အားပိုလို့ သိလိက်ပါပြီ... စာပိုဒ်ကို
မပိတ်လိုက်ခင် ဖြာပင် ....

မျက်ရည် နှစ်စက်က... ကဗျာစာကြောင်းများပေါ်
သွားပြီ... အကွက်ကလေး နှစ်ကွက်ဖြစ် သွား
ချစ်သူ နှစ်ဦး၏ မျက်ရည်စက်လေး ကော်ကြို ဖြူ
ထား... ကဗျာ တစ်ပုဒ်သာပါ သည် နှစ်ဦး
တစ်ဟုတ် " ဤအရာလေး အချစ်ကော... နှစ်ဦး
www.burmeseclassic.com

မဖြူက ဆင်းစား...
အားလုံး... (၁၀) ခြစ်ဖြောက်
ဆွေးနွေး... ကံဆိပ်လေး... ကိုဖြူကယ်၊
ပျော်စရာပဲ။"

ဦးပုညင်း
ရယ်...

လက်ထဲက ဆွေးနွေး... ကံဆိပ်လေးကိုဆွေးဖြေ
စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း... ကြေဖြေကွဲကွဲလေး
ရေငွေစိမ့်စိမ့်"

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
နောက်ဆုံး... အဆုံး... မျက်နှာလေး
ကိုတော့... ဖြစ်ခွင့်... လေး... အားပေးပါ
အကျိုး... အကြောင်း... နှေး... တော့...
မျက်နှာချင်း... ဆိုင်ဖြောင့်...
တာပေါ့၊

ခုတော့ ဦးပုညင်းရယ်
မဖြူက အဆုံး... ကံဆိပ်လေး...
သလိပ်ပါ... ဒီဘာဖြစ်တာ...

အဖေ့ ရောက်တာတော့ ' ဝိသုဒ္ဓိ:ပင်တော့ ' ခုနကလေး: ဝမ်းသာကြည့်နဲ့ " ကျောင်း: ဆိုင် ကျောင်းတော်ကြီး: ကလေးနဲ့: စိတ်ချရတောင် ဆင်းတုတစ်ခါတည်း: လွှဲတပ်လျက်နာနဲ့ "

ကျောင်း:သာယာ ရေးကိစ္စ၊ ကျောင်း:ပညာရေးကိစ္စ၊ သာရေး:ခွာရေး ကိစ္စများ:ဖြင့်၊ တရုတ်ပလ္လိသွား:နေရာ ရန်ကင်းမြို့ ရဟောသော နှလုံး:သာ: ပိတ်တိုက သက်သာစ ဖြူလာသလို ငြိလာသနဲ့။

အိုကလေး ' တစ်နေ့ ဖြား... ရန်ကင်းမြို့ စာတစ်စောင် ရောက်လာ ခဲ့သည်။ "

လက်ရေး:ကို ကြည့်ပြီး: ခုနကလေး: ဝမ်း: သာသွား: မိသန့် "

ဒါ... ခုနကလေး: ကျောင်း: တာကြောင်း: ထူး:လို့ လဲ မသိဘူး။

ဦးသုဇွန် က... စာကို
ချက်ချင်း ဖောက်ဖတ် ပျက်
ဖိုသန့်။

ဦး
ဦးသုဇွန်...
ပထမဦး...
တာပါ။ ဒီ ကလေးကို ဦးသုဇွန် ဆို ရေး ဘင် မရေး ဘင်
တပည့် ဘောက်... ဦးသုဇွန် ဆို ကလေးက ကိုယ့်ကို ဆွေး...
တိုင်ပင် တာမယ်။ ဘောက်ဆုံး ကလေး ဘင် တာမယ် ဟု ဆို။
ဒီ ကလေး တပည့် ဘောက် ရေး ပျက်တာပါ။
ဦးသုဇွန် ဆို ဘောက် ဆို တပည့်
ဒီ ကလေးကို ဟုန် ဟုန် ဆို ကလေး ကလေး ပေး နေ။
ပျောက်ထား လာတာ။
ဟုန် ဟုန်... ဂုဏ် ကစား နေ နေ နေ နေ
ဆွမ်း စား နေ နေ နေ နေ နေ နေ
ဗား ဘောက် နေ နေ နေ နေ
ကလေး ဆို နေ နေ နေ နေ

ဟင်

ဖြစ်တဲ့ဖြစ်ရလေ
မဖြူ ရယ်

BURMESE CLASSIC

စာတွေကလေး: က...
ဦး သုမန် လက်ထဲမှာ
လွတ်ကျသွား သန့် "

ငါ့အား ဘယ်
ငါ့အား ဘယ်... ဘာဟာကျိုး
ဟာကြောင်း မှ မဖြောင့် ဘဲ
သုရဲ ဘောကြောင်း ဖြိုးလက်
လွတ်လွတ်ဖြိုး ခဲ့တာမို့လို့
ဟာအားပဲ

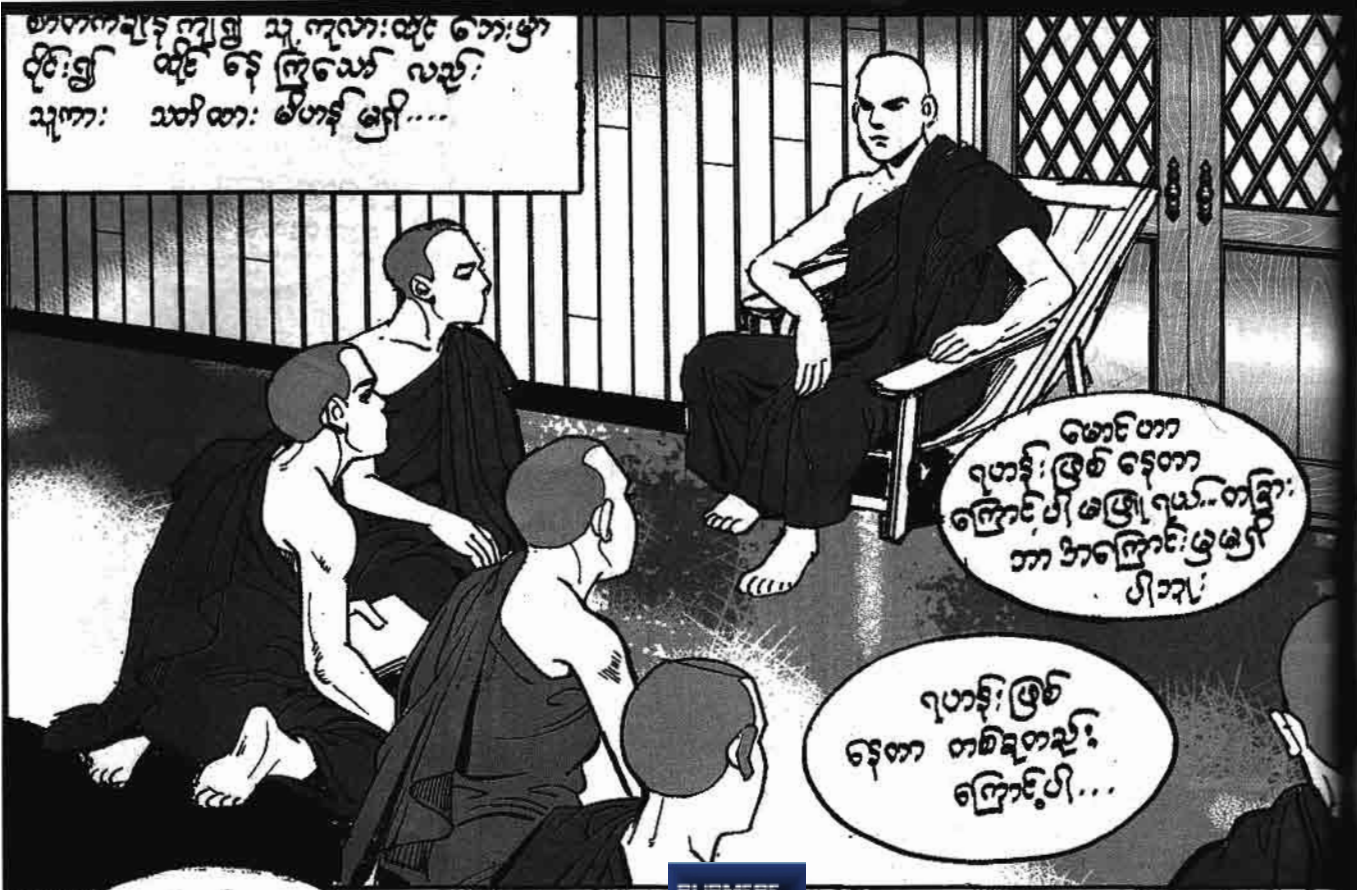
ဘာကြား... ဘာ
ဟာကြောင်း မှ မရှိပါ ဘာပဲ
မဖြူရယ်... မောင်ဟာ ရဟန်း
ဖြစ်နေတာ တစ်ခု
ကြောင်းပါ...

မောင်ဟာ...
ရဟန်း ဖြစ်နေတာ... တစ်ခု
ကြောင်းပါ မဖြူ... မောင်ဟာ
ရဟန်း ဖြစ်နေတာ တစ်ခု
ကြောင်းပါ မဖြူရယ်

ဦးသုမန် သန့် ထိုစကား ပါကျ နှိုသာ
တံတယ် ထပ် ဖြောင့်မိ
ဘော သန့် "

စာအုပ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ် သူ့ ကုလားထိုင် ကောင်းမွန်
ပိုင်း၍ ထိုင် နေ ကြသော် လည်း
သူကား သတိထား မိမိတို့ မြှုပ်...
www.burmeseclassic.com

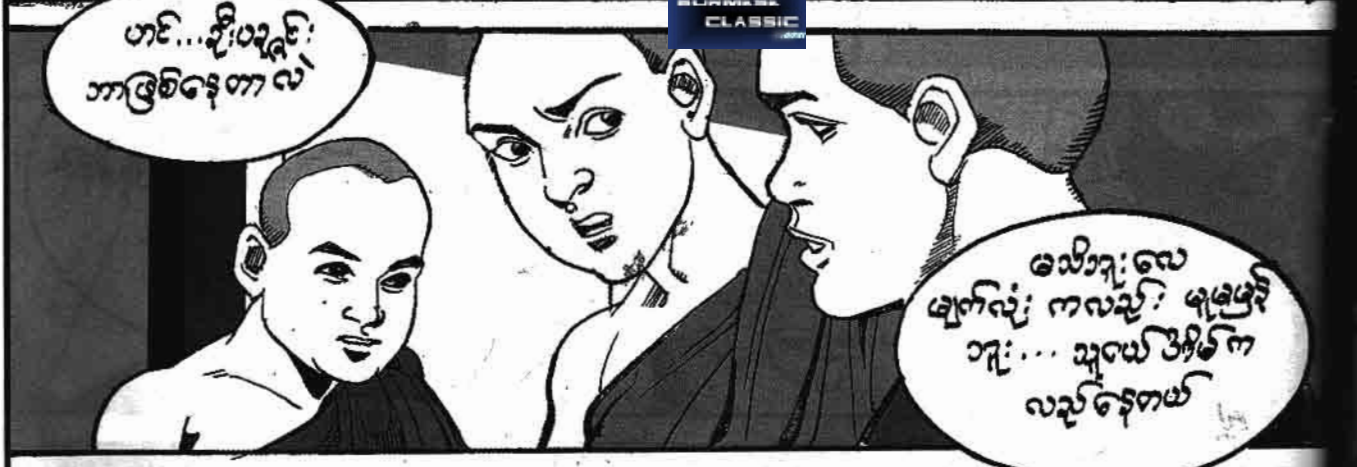

မောင်ဟာ
ရဟန်း ဖြစ် နေတာ
ကြောင်းပါ မိမိတို့ ရယ်...တခြား
ဘာ ဘာကြောင်း ဖြစ်ပြန်
ပါသလဲ

ရဟန်း ဖြစ်
နေတာ တစ်ခုတည်း
ကြောင်းပါ...

ဟင်... ဦးပုရင်
ဘာဖြစ်နေတာလဲ

BURMESE CLASSIC

မသိဘူးလေ
မျှော်လင့် ကလည်း မူမဖြန့်
ဘူး... သူဝယ် ဒီမိမိက
လည်နေတယ်

လာ...လာ... သွားပြော
ကြရအောင် ဦးပုရင်
တစ်ခု ဖြစ် နေတာ သေချာ
တယ်... ပုံစံက
မူမဖြန့်ဘူး

ကိုယ်တို့ကလေးငါး ခြောက်ခုကလေးတွေ
ကလေးငါး ခုပေါင်း ကျောင်းသားများလည်း
အဖွဲ့အစည်း လူကြီး သူမများ ကိုယ်တို့
အကြောင်း သိပါ။

ရယ်ကွက်လျှင်ကြီးများက... စာကြား ဖတ်က လူနာလာကြသည်
သော ဆရာဝန် ကိုယ်တို့ စာကျိုး ဖတ်ကြောင်း ခြောက်
ခေါ်လာခဲ့ ကြသည်။

ဘယ်လို
ဖြစ်တာလဲ ဆိုရာ...

BURMESE
CLASSIC

ဒီအထဲမှာကော၊
အသံအား ဒီပေအယ် စာချ
ရယ်၊ အချိန် ဖြာ စိတ်နဲ့ လျှ
မကပ်သလို ကြောင်းဝေးဝေးနဲ့
ခြောက်ခုကလေးတွေ
တောပါယူ

ကြည့်ပေးပါဦး
ဆရာရယ်... နီနီ၊ ပရင်နီ
လေးက... ကျုပ်တို့ကလေး
ဒါးကိုးကလေး

ဒါးလေး...
အချိန်က အထဲမှာ
ကြည့်ပေးပါ
ဇော်....

ဒါရတာ... သို့သော်မှ ဖြာ... သို့ဒါရတာ...
ခွင်ပေါ်တွင် ပက်လက်ကလေး
ရောက်နေ ပါပြီ....

ဆို... သော် သူ့ဘယ်ကို ရောက်နေ သည် သို့ ဒါရတာ...
ဘယ်သူ့တွေက... တာကို ဖြောနေ ကြသည့်ကို သိဟန်
မတူပါ....

**မောင်ဟာ
ရဟန်းဖြစ်နေတာ
တစ်ခုကြောင့်ပါ
မဖြူရယ်... မောင်ဟာ**

BURMESE CLASSIC

ဆရာတို့က... မျက်စိများကို ဖြာ
သည့်" ထို... ရောက် စိတ်မကောင်း
သက်ဖြင့် ချွတ် ခေါင်းစါရင့်
ဖြော ဖြပါ၏။

စိတ်ကောက်ကောက်
ထိချက် သွားတယ်... လ
ဒါကော ကြာကောင့် စိတ်
ငြိမ်စေး တိုက်ပေး
ရမယ်

ဟယ်

ဒြော်
ဖြစ်မှဖြစ် ရလေ
ကိုယ်ကောင့်

နိုးသူမရဲ့ ကတော့၊ ဝါးဝေးသို့... ကြည့်
နေသောမျက်လုံးများ... စကား
တစ်ခွန်း... ကိုသာ... ဖတ်ခါ ဖတ်ခါ...
ရေငွေ့လျက် ဂြိုဟေ့ပါကော... သန့်.....

BURMESE CLASSIC

အောင်ဟာ
ရဟန်း၊ ဖြစ်နေတာ... တစ်ခု
ကြောင်းပါ မဖြေရယ်

အောင်ဟာ
ရဟန်း၊ ဖြစ်နေတာ တစ်ခု
တစ်ခု၊ ကြောင်းပါ...
.....